

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNOODVJETNIČKO VIJEĆE
Zagreb, Ulica grada Vukovara 49/IV

Broj: DOVO-6/2021-157

O D L U K A

Državnoodvjetničko vijeće, sastavljeno od Darka Kliera, kao predsjednika Vijeća te prof.dr.sc. Elizabete Ivičević Karas, Snježane Frković, Andree Jeromele Lučić, prof.dr.sc. Marissabell Škorić, mr.sc. Mirka Grujića, Marija Nemčića, Denisa Rajteka i Ermine Lekaj Prljaskaj, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničarke Andree Matić, u stegovnom predmetu protiv ██████████, zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, zbog stegovnog djela iz članka 85. stavak 2. točke 7. Zakona o državnoodvjetničkom vijeću (Narodne novine 67/18 i 126/19), u povodu zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske od 6. travnja 2021. broj P-53/2021, nakon javne rasprave održane 7. prosinca 2021. u nazočnosti ovlaštene osobe za zastupanje zahtjeva, Ksenije Pavić, zamjenice Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, zamjenika protiv kojeg se vodi stegovni postupak, ██████████, zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske i njegove braniteljice ██████████, izreklo je, a predsjednik Vijeća javno proglasio sljedeću

O d l u k u

██████████, zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, OIB: ██████████, sin ██████████ i ██████████, rođen ██████████ u ██████████, s prebivalištem u ██████████, diplomirani pravnik, ██████████, ██████████, ██████████, državljanin ██████████,

stegovno je odgovoran

što je:

u vremenu od 8. ožujka 2018. i dalje u Zagrebu, kao zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, godišnjim rasporedom poslova raspoređen na poslove prvog zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, protivno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, a prema kojima je svojim ponašanjem uvijek dužan čuvati svoje i dostojanstvo i ugled državnog odvjetništva kao samostalnog i neovisnog pravosudnog tijela te se kloniti svih aktivnosti koje bi u percepciji javnosti to moglo dovesti u pitanje, dana 8. ožujka 2018. stupio u članstvo ██████████

██████████, znajući da je u suprotnosti s temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika članstvo državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika u udrugama građana koje svojim internim propisima brane javno iznositi i davati na uvid akte kojima se uređuje unutarnja organizacija, rad, odnosi i pravila ponašanja članova udruge i u kojima su tajni postojeći rituali, utvrđeni znakovi za prepoznavanje, pripadnost bratstvu, kao i tekst prisege kojom se obvezao da će "...biti poslušan zakonima bratstva, i udarcu čekića majstora... da će podržavati svoju braću savjetom i djelom i da će tajne svakog brata čuvati kao svoje vlastite... prisegu na zidarsku riječ smatrat će svetim zavjetom...", i svjestan nespojivosti obnašanja državnoodvjetničke dužnosti s članstvom u toj udruzi zatražio i dobio status brata u tajnoj loži i bio članom udruge i nakon što je 24. travnja 2018. stupio na dužnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, sve do sredine listopada 2018. kada je stupio u članstvo druge neimenovane Udruge ██████████, koje je nastavio biti članom i nakon što je 28. veljače 2020. razriješen dužnosti Glavnog državnog odvjetnika i nastavio s radom kao zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, koje ponašanje je protivno članku 117. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine broj 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11, 130/11, 72/13, 148/13, 33/15 i 82/15) i članku 2. stavak 1. točka 2., 5. i 6. Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 25/08), a od rujna 2018. protivno članku 94. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine broj 67/2018), te od ožujka 2019. protivno članku 3. stavak 1. točka 2. i 4. i članku 4. stavak 1. točka 2. Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 26/2019), razrađeno Smjernicama za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, a koje okolnosti članstva u navedenim udrugama je prešućivao sve do objave dokumentacije o članstvu u medijima, što je negativno odjeknulo u javnosti i dovelo u pitanje njegovu, ali i samostalnost i neovisnost cjelokupne državnoodvjetničke organizacije, čime je na opisan način nanio štetu ugledu državnog odvjetništva,

dakle, ponašao se suprotno temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika i time nanio štetu ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti,

čime je počinio stegovno djelo iz čl. 85. st. 2. toč. 7. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću.

Na temelju članka 86. stavak 1. točka 4. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću zamjeniku protiv kojeg se vodi stegovni postupak ██████████ izriče se

S t e g o v n a k a z n a

Razrješenje od dužnosti

O b r a z l o ž e n j e

Uvodno citiranim zahtjevom za pokretanje stegovnog postupka, sukladno odredbi članka 93. stavka 1. i članka 96. stavka 1. Zakona o državnoodvjetničkom vijeću (Narodne novine 67/18 i 126/19 - u daljnjem tekstu: ZODV) odgovarajućom primjenom članka 441.

stavka 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17 i 126/19 u daljnjem tekstu: ZKP/08) usmeno izmijenjenom na raspravnom ročištu od 30. studenog 2021., u činjeničnom i zakonskom opisu te pravnoj oznaci, istovjetnom izreci Odluke, stegovno se tereti zamjenik protiv kojeg se stegovni postupak vodi, ██████████, zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske zbog počinjenja stegovnog djela iz članka 85. stavka 2. točke 7. ZODV.

Ovaj stegovni postupak, sa snažnim primjesama upravnog prava, proveden je po ZODV odgovarajućom primjenom odredaba ZKP/08 koje se odnose na postupak za kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, kako to izrijekom propisuje odredba članka 96. stavka 1. ZODV za koja po članku 19.b stavku 2. ZKP sudi sudac općinskog suda kao sudac pojedinac. Odluka Vijeća je donesena po ZODV kao temeljnom i specijalnom zakonu koji propisuje stegovni postupak po članku 44. stavku 1. i 2. ZODV na način razrađen Poslovníkom Državnoodvjetničkog vijeća u odredbama članka 11. i 12. (IV. NAČIN GLASOVANJA I ODLUČIVANJA) i u odnosu na postupak i odlučivanje iz članka 41. stavka 1. alineje 4. ZODV.

Zamjenik državnog odvjetnika se na ročištu održanom povodom zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka 28. travnja 2021. očitovao da se ne smatra stegovno odgovornim, a kod izjave da nije stegovno odgovoran ostao je i na javnoj raspravi, slijedom čega je, budući da drukčije nije zahtijevao, ispitan na završetku dokaznog postupka.

Prije zamjenika državnog odvjetnika koji je iskazivao posljednji, na temelju članka 96. stavka 1. ZODV uz primjenu članka 430. u vezi s člankom 329. stavkom 3. ZKP/08 na raspravi su tijekom dokaznog postupka izvedeni sljedeći dokazi:

Najprije su pregledani i pročitani:

- članci objavljeni u tjedniku "Nacional" od 18.02.2020. do 25.02.2020. (list 7-24 spisa),
- članci objavljeni na "tportal.hr" od 18.02.2020. do 20.02.2020. (list 25-37 spisa),
- članci objavljeni na portalu "Telegram.hr" od 18.02.2020. do 19.02.2020. (list 38-49 spisa),
- članci objavljeni u "Večernjem listu" i na portalu Večernjeg lista od 19.02.2018. do 24.02.2021. (list 50-71 spisa),
- članak objavljen u "Jutarnjem listu" od 20.02.2020. (list 72-73 spisa),
- članak objavljen u "Novom listu" od 21.02.2021. (list 74 spisa),
- članak objavljen u tjedniku "Express" od 21.02.2020. (list 75-81 spisa),
- članci objavljeni na portalu HR.N1INFO.COM/VIJESTI od 18.02.2020. do 19.02.2020. (list 82-88 spisa),
- zapisnik sa sjednice Hrvatskog sabora od 26.02.2020. i 28.02.2020. – Prijedlog odluke o razrješenju ██████████ sa dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske (list 90-125 spisa),
- zapisnik sa sjednice Hrvatskog sabora od 21.01.2021.; 05.02.2021. - Izvješće Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o radu državnih odvjetništava u 2019. godini (list 126-135 spisa),
- priopćenja i odgovori novinarima iz DORH-a od 18.02.2020. do 19.02.2020. (list 136-185 spisa),
- dopis Etičkog povjerenstva DORH-a broj P-28/2020 od 11.09.2020. (list 186 spisa),
- dopis Udruge ██████████ od 08.10.2020. (list 187 spisa),

- časopis [REDACTED] Udruge [REDACTED] (list 188 spisa), [REDACTED] (list 189-256 spisa),
- dopis Etičkog povjerenstva broj P-28/2020 od 11.09.2020. (list 257 spisa), dopis Grada Zagreba, Gradskog ureda za opću upravu klasa: 230-01/20-001/206, Urbroj: 251-07-12-20-2 od 23.09.2020. s priloženim statutom i drugim dokumentima Udruge [REDACTED] (list 258-376 spisa),
- dopis Etičkog povjerenstva broj P-28/2020 od 20.05.2020. upućen [REDACTED], zamjeniku GDORH (list 377-379 spisa),
- očitovanje [REDACTED] GDORH na spis A-177/2020 od 10.12.2020. s priloženom dokumentacijom (list 393 spisa),
- odgovor GDORH da dokumentaciju anonimnog pošiljatelja čine pismena na listovima 397-443 spisa (list 826 spisa),
- zahtjev Glavne državne odvjetnice Etičkom povjerenstvu za davanjem mišljenja o usklađenosti ponašanja državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika koji su članovi određenih udruga s Etičkim kodeksom državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika broj A-177/2020 od 28.05.2020. (list 380 spisa),
- očitovanje [REDACTED], zamjenika GDORH Etičkom povjerenstvu od 05.06. i 12.06.2020. (list 381-382),
- mišljenje Etičkog povjerenstva broj P-28/2020 od 16.11.2020. (list 386-392 spisa), Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika od 2003. – tiskano izdanje 2004. i preslika dijela spisa DORH-a broj A-278/03 (list 434-465 spisa),
- Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (NN br. 25/2008, tiskano izdanje od 2009. i preslika dijela spisa DORH-a br. A-281/09 (list 466-482 spisa),
- preslika dijela spisa Etičkog povjerenstva broj P-46/2014 (list 483-506 spisa), treće izdanje Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika sa Smjernicama za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika iz 2015. (list 507 spisa),
- Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika NN br. 26/2019. (list 508 spisa),
- preslika dijela spisa DORH-a broj A-117/2014 – Savjetovanje Glavnog državnog odvjetnika sa ŽDO i ODO - Brijuni 18.-20.05.2014., Power Point prezentacija - Baza znanja (list 509-530 spisa),
- izvješće sa stručnog skupa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika održanog u Sv. Martinu na Muri 30.-31.10.2014. - Baza znanja (list 531-532 spisa),
- preslika dijela spisa DORH-a broj A-196/2015 - Savjetovanje Glavnog državnog odvjetnika sa ŽDO i ODO - Brijuni 24.-26.05.2015. (list 533-542 spisa),
- izvješće sa savjetovanja Glavnog državnog odvjetnika sa županijskim i općinskim državnim odvjetnicima - Brijuni 24.-26.05.2015., zajedno s Power Point prezentacijom - Baza znanja (list 543-561 spisa),
- preslika dijela spisa DORH-a broj A-142/2015 - Regionalni seminar o suzbijanju korupcije u suradnji Pravosudne akademije i zaklade Konrad Adenauer, Cavtat 20.-21.05.2015. (list 562-570 spisa),
- preslika dijela spisa DORH-a broj A-177/2017 - Savjetovanje Glavnog državnog odvjetnika sa ŽDO i ODO - Brijuni 21.-23.05.2017. (list 571-579 spisa), izvješće GRECO, Četvrti evaluacijski krug, Sprječavanje korupcije kod saborskih zastupnika, sudaca i državnih odvjetnika od 21.10.2016. (list 580-588 spisa),
- raspored poslova zamjenika Glavnog državnog odvjetnika RH i državnoodvjetničkih savjetnika za 2015. broj P-5/2015 od 30.01.2015. (list 589-596 spisa),

- raspored poslova zamjenika Glavnog državnog odvjetnika RH i državnoodvjetničkih savjetnika za 2017. broj P-158/2016 od 22.12.2016. s izmjenom Rasporeda od 10.11.2017. (list 597-607 spisa),
- reproducira se snimka emisije na TV N1 od 19.02.2020., snimka izjave [REDACTED] za TV N1 od 19.02.2020., snimka izjave odvjetnika [REDACTED] za RTL od 20.02.2020., snimka emisije TV N1 s [REDACTED] od 19.02.2020., snimka razgovora [REDACTED] za Dnevnik Nove TV od 19.02.2020., snimka emisije HRT-Studio 4 od 20.02.2020. (list 89 spisa),
- Večernji list od 22.02.2020. članak s naslovom "[REDACTED] je loža među 6 neregularnih. U sklopu jedine priznate [REDACTED] djeluje njih 16" (list 744-748 spisa),
- portal Autograf 26.02.2020. tekst [REDACTED] s naslovom "Nisam mason ali ću se boriti za njihovu slobodu i ravnopravnost" (list 749-755 spisa),
- portal Telegram 19.02.2020. "Premijer je potjerao [REDACTED] zanimljivo, prije 2 godine masoni u vladi nisu ga najmanje brinuli" (list 756-760 spisa),
- Novi List 20.02.2020. "O masonima se oglasilo i povjerenstvo za sukob interesa, evo njihovog objašnjenja" (list 761-765 spisa),
- portal Index 22.04.2021. tekst "Glavna državna odvjetnica suspendirala [REDACTED] jer joj ne želi reći tko su masoni" (list 766-770 spisa),
- Slobodna Dalmacija 27.04.2021. "Masone se progonilo samo u diktaturama, je li suspenzija [REDACTED] u DORH-u za demokratsku Hrvatsku prvorazredni skandal" (list 771-777 spisa),
- Novi List 30.04.2021. tekst "Tko u Hrvatskoj smije biti član masonske lože: ako bivši Glavni državni odvjetnik [REDACTED] nije mason, može ostati na dužnosti" (list 778-783 spisa),
- Jutarnji List 14.05.2021. tekst "Europski sud za ljudska prava nema dilemu: članstvo u [REDACTED] nije razlog za otkaz" (list 784-791 spisa),
- Nacional 05.12.2020. "Šefica DORH-a tobože zbog masona želi izbaciti [REDACTED] iz DORH-a, a zapravo ga pritišće da podrži [REDACTED]" (list 792-807 spisa),
- Nacional od 09.05.2021. "DORH ne miče [REDACTED] zbog masona već radi ozbiljnog sukoba interesa afere SMS i opstruiranja [REDACTED]" (list 808-821 spisa),
- odgovor predsjednika DOV-a Darka Kliera od 25.5.2021. na upit braniteljice o načinu postupanja s načinom kandidature [REDACTED] za funkciju dužnosti GDORH-a i upit braniteljice o tome (list 822-824 spisa),
- odgovor Vlade RH od 29.4.2021. na upit braniteljice o načinu postupanja s kandidaturom odvjetnika [REDACTED] za funkciju GDORH-a (list 831-834 spisa),
- Izjava [REDACTED] od 29. svibnja 2021. (list 829 spisa),
- dopis predsjednika Hrvatskog sabora [REDACTED] zastupnicama i zastupnicima Hrvatskog sabora, predsjednicama i predsjednicima radnih tijela od 17.04.2018. Kl. 021-13/18-10/01, Ur.broj 65-18-02 (list 841 spisa),
- dopis predsjednika Vlade RH [REDACTED] predsjedniku Hrvatskog sabora u predmetu Prijedlog odluke o imenovanju [REDACTED] Glavnim državnim odvjetnikom RH, Kl. 022-03/18-06-03, Ur.broj 50301-15/28-18-02 s priloženom Odlukom o imenovanju GDORHa i priloženim životopisom [REDACTED] (list 842-846 spisa),
- preporuka REC (2000) 19, koja je prihvaćena od strane Odbora ministara Vijeća Europe 6.10.2000., a priredio je ekspertni odbor o ulozi državnog odvjetništva u sustavu kaznenog sudstva (PC-PR) koji je uspostavljen pod pokroviteljstvom Europskog odbora za problem kriminaliteta (CDPC) (list 865-882 spisa),
- Odluka o dopuštenosti zahtjeva broj 13148/04 ESLJP-a, II. Odjel, a koji zahtjev

- predstavljaju Franko Siveri i dr. protiv Italije (list 847-864 spisa),
- članak T-portala u preslici pod naslovom "Ravnateljice DORH-a i USKOK-a: Sumnjamo otkud su curile informacije u aferama Janaf, SMS i Vjetroelektrane, ali još nemamo dokaze" (list 883-886 spisa),
 - podaci iz tablice [REDACTED], [REDACTED] (list 397 spisa),
 - korespondencija Udruge [REDACTED], - e-mail poruka [REDACTED] od 25. veljače 2018. u 20:12 upućena starješini [REDACTED] naziva "Novi molitelj-[REDACTED]" s priloženim životopisom (list 398 spisa),
 - korespondencija udruge [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] i to e-mail poruka starješine [REDACTED] upućena [REDACTED] od 27. veljače 2018. u 2:43 PM naziva "novi molitelj" - [REDACTED] (list 399-401 spisa) s priložima:
 - fotografija [REDACTED],
 - vlastoručno popunjena "pitanja za kandidata",
 - životopis [REDACTED],
 - korespondencija Udruge [REDACTED] Lodge No.15 [REDACTED] e-mail starješine [REDACTED] upućen novom molitelju/kandidatu [REDACTED] i [REDACTED] od 1. ožujka 2018. u 10:31 AM s popisom dokumentacije koju treba dostaviti novi kandidat/molitelj za pristupanje udruzi s uputama za postupanje (list 402-404 spisa),
 - korespondencija Udruge [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] e mail dopis novog kandidata/molitelja [REDACTED] od 2. ožujka 2018. u 11:09 PM upućen starješini [REDACTED] i [REDACTED] u prilogu kojeg se dostavljaju traženi dokument i to:
 - vlastoručno potpisana pitanja za kandidate,
 - životopis,
 - fotografija,
 - dokazi o uplati od po 1.000,00 eura (list 404-405 spisa),
 - korespondencija Udruge [REDACTED], [REDACTED] Lodge No 15 dopis starješine [REDACTED], upućen [REDACTED] od 3. ožujka 2018. U 12:00 (list 405 spisa),
 - korespondencija Udruge [REDACTED], [REDACTED] Lodge No 15 - e-mail dopis [REDACTED] upućen starješini [REDACTED] i [REDACTED] od 2. ožujka 2018. u 23:09:30 naslovljen kao "Re: Lodge No 15 kojim se dostavlja tražena dokumentacija (list 405-406 spisa),
 - dokumentacija Udruge [REDACTED]:
 - fotografija [REDACTED] (list 406 spisa),
 - vlastoručno popunjena pitanja za kandidata (list 406 spisa),
 - životopis [REDACTED] (list 407-409 spisa),
 - potvrda Zagrebačke banke o provedenom nalogu za plaćanje platitelja [REDACTED] primatelju Vrhovnom vijeću 330 iznosa od 7.500,00 kuna od 2. ožujka 2018. (list 410 spisa),
 - potvrda Zagrebačke banke o provedenom nalogu za plaćanje platitelja [REDACTED] primatelju [REDACTED]-u od 2. ožujka 2018. na iznos od 7.500,00 kuna (list 411 spisa),
 - vlastoručno popunjeni obrazac [REDACTED] "pitanja za kandidata" [REDACTED] (list 412 spisa),
 - fotografija [REDACTED] (list 413 spisa),
 - korespondencija Udruge [REDACTED], dopis starješine [REDACTED] upućen Velikom [REDACTED] a i Velikom [REDACTED] od 6. ožujka 2018. u 2:46 PM s dostavljenom listom pristupatelja - Molitelja inicijaciji i matrikulom, dokumentacijom

- ██████████ za rad ██████████-a 8. ožujak 6018., naslovljen kao "dokumentacija za rad 8. ožujka 6018. ██████████" (list 414 spisa),
- dokumenti Udruge ██████████
 - lista pristupanja molitelja inicijaciji za 8. ožujka 6018. (list 415 spisa),
 - matrikula-osobni karton ██████████ s osobnim i drugim podacima (list 416 spisa),
 - korespondencija Udruge ██████████, dopis ██████████ ██████████ od 13. ožujka 2018. u 4:04 PM upućen ██████████ ██████████ naslovljen kao "Popis braće po kolonama" (list 417 spisa),
 - korespondencija Udruge ██████████, dopis ██████████ ██████████-a ██████████ upućen ██████████ s popisom Loža ██████████-a od 11.03.2018. u 19:13 (list 417-418 spisa),
 - dokumentacija Udruge ██████████, ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ (list 419 spisa),
 - dokumentacija Udruge ██████████, podaci o organizaciji ██████████ na dan 16. ožujka 6018. (lis 420 spisa),
 - dokumentacija Udruge ██████████, tablica s podacima ██████████ o stupnjevima članstva, funkciji u Loži i drugim osobnim podacima (list 421 spisa),
 - korespondencija Udruge ██████████, ██████████ i pomoćnika ██████████ od 19. ožujka 2018. u 10:11 s priložima (list 422 spisa),
 - Odluka o kriterijima za napredovanje braće u ložama unutar ██████████ (list 423-425 spisa),
 - Odluka o kriterijima za napredovanje braće u ložama unutar ██████████ (list 426-428 spisa),
 - korespondencija Udruge ██████████, dopis ██████████ ██████████-a upućen ██████████ naslovljen kao poziv na rad od 21. ožujka 6018. u 9:39 (list 429 spisa),
 - korespondencija Udruge ██████████, dopis ██████████ ██████████ upućen ██████████ od 6. travnja 2018 u 7:22. (list 430 spisa),
 - korespondencija Udruge ██████████, - dopis ██████████ ██████████ a upućen 12. svibnja 2018. u 17:59 ██████████ Lodge No 15, ██████████, ██████████, ██████████ naslovljen kao predmet "katalog" (list 431-432 spisa),
 - korespondencija Udruge ██████████, dopis ██████████ ██████████ ██████████ ██████████-a od 13. svibnja 2018. u 12:00 (list 431 spisa),
 - korespondencija Udruge ██████████, dopis ██████████ ██████████ ██████████-a upućen ██████████ od 13. svibnja 2018. u 1:39 PM (list 432 spisa),
 - Pregled stanja u području pravosuđa u Europskoj uniji za 2020. Europske komisije - Komunikacije komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija od 10.7.2020.
 - dokument ESLJP-a "Vodič kroz članak 11. Europske konvencije o ljudskim pravima" paragrafi 269, 270, 278 i 279,
 - "Obzor" od 8.12.2007. intervju sa ██████████ ██████████,
 - upit obrane Ministarstvu pravosuđa i uprave o tome da li postoji neka Inicijativa za promjenu zakona kojom bi se državni odvjetnici i njihovi zamjenici obvezali prijaviti članstvo u Udruzi građana, uključujući udruge ██████████, te odgovor MPU-a da takva inicijativa ne postoji i da se ovoga trenutka ne planiraju takve zakonodavne promjene,
 - obrazac prijave za dužnosnike i za državne odvjetnike i njihove zamjenike (imovinske

kartice) radi utvrđenja činjenice da državni odv. i zamjenici DO nisu zakonom obvezani prijavljivati članstvo u bilo kojoj udruzi građana,

- uputa za sastavljanje životopisa koja se nalazi na web stranici DORH-a točnije na stranicama DOV-a iz koje je vidljivo da DOV ne upućuje drž. odv. i njihove zamjenike da deklariraju svoje članstvo u nekoj udruzi građana,
- dopis Ministarstva pravosuđa i uprave, Klasa: 230-02/21-05/04, Ur broj: 514-07-04-02/03-21-02 od 30. srpnja 2021., zaprimljen u Državnoodvjetničko vijeće 13. kolovoza 2021. (list 1187 spisa), dopis [REDACTED] od 24. kolovoza 2021., zaprimljen u Državnoodvjetničko vijeće 25. kolovoza 2021. godine (list 1201 spisa),
- članci u Večernjem listu od 22.02.2020., prilog s portala Direktno od 22.02.2020. i iz Glasa Istre od 12.09.2021.
- izvadak Ministarstva pravosuđa i uprave "Registar udruga Republike Hrvatske"
- novinski članci od 2. listopada i 12. listopada 2021.
- Rješenje Gradskog ureda za opću upravu, Kl. UP/I-230-02/2021-02/1184 Ur. broj 251-07-11-21-2,
- Upute o ispunjavanju i načinu korištenja potvrde o osobnom identifikacijskom broju od Ministarstva financija, Porezne uprave,
- ispis svih stranica [REDACTED],
- upit obrane DOV-u o zahtjevima državnih odvjetnika i zamjenika za davanje odobrenja za učlanjenje u udruhu građana i odgovor DOV-a od 28.10.2021. broj DOVO-6/2021-130,
- izjava [REDACTED] od 28. listopada 2021. o obavijesnom razgovoru od 20.02.2020. (list 1697 spisa)

Kao svjedok u dokaznom postupku ispitan je prof. dr. sc. [REDACTED]

Naprijed izloženi na raspravi izvedeni dokazi pobrojani su kronološkim redom njihova izvođenja, a njihov sadržaj u razlozima ove Odluke nastavno će biti reproduciran redom koji zahtjeva unutarnja konzistencija obrazloženja Odluke.

Iz članaka objavljenih u tjedniku "Nacional" i portalima ("Tportal.hr", "Telegram.hr") u formi novinarske prezentacije provlači se teza da je zamjenik [REDACTED], kao mason, bio u sukobu interesa u slučaju iznude [REDACTED] budući da je i [REDACTED] jedan od osumnjičenih iznuđivača, također mason koji je prisustvovao inicijaciji zamjenika državnog odvjetnika [REDACTED] i stoga ga mogao ucjenjivati da će ga prokazati. Spekulira se da je policija iznuđivača htjela pritvoriti zbog zločinačkog udruživanja, ali da je državno odvjetništvo sugeriralo blaži pristup, tako da su iznuđivači pušteni da se brane sa slobode. Člancima su priložene preslike poruka elektroničke pošte i interni obrazac masona, koji pokazuju, po navodima novinara, tijek primanja zamjenika [REDACTED] u masonski pokret, te popis masona koji su se izdvojili i pristupili rumunjskoj loži, a koji kraj naziva "brat u tajnoj loži" ima navedene inicijale [REDACTED]

Tvrđnja je novinara da je traženjem statusa tajnog brata zamjenik [REDACTED] posredno priznao da ima razloga strahovati da se ne otkrije da je mason, a ta je činjenica poznata i [REDACTED], što otvara pitanje je li zamjenik [REDACTED] u sukobu interesa. Nastavno se navodi da je zamjenik [REDACTED] potvrdio pisanje "Nacionala": "Ja sam mason, [REDACTED] pokušava utjecati".

Citira se i izjava europarlamentarca [REDACTED]: "Kako se može očekivati od

██████████ da progoni svoju braću Masone", te izjava tadašnjeg ministra pravosuđa ██████████: "Neprihvatljivo je članstvo u udruzi građana, bez obzira što je ona registrirana po hrvatskim zakonima, njeno je djelovanje i članstvo prekriveno velom tajne i predstavlja potencijalni rizik za djelovanje i Glavnog državnog odvjetnika i drugih ljudi koji su članovi takvih organizacija. Vidjet ćemo sve, očekujem čak i ostavku, a ukoliko to ne bude, onda ćemo analizirati dalje. Time što sam rekao da mi ovo nije prihvatljivo, može se zaključiti kakav je moj stav i kakav epilog očekujem. Ukoliko toga ne bude, mislim da će Vlada pokrenuti postupak."

Odvjetnik ██████████, također mason, kazao je da je za članstvo zamjenika ██████████ u Udruzi saznao u proljeće 2018. godine "ali na način je unaprijed u duhu masonske organizacije zatražio da ne mora baš svatko znati da je on član te organizacije".

"Nacional" također analizira tajnu masonsku prepisku, citira je te spekulativno zaključuje da je tajna masonska prepiska otkrila zašto je ██████████, predsjednik uprave Belupa, koji je navodno također bio "reketaren" i od masona skrivao identitet zamjenika ██████████, kako bi ga sačuvao da se ne otkrije da je zamjenik ██████████ u sukobu interesa.

Slične teze provlače se i kroz članke objavljene na "Tportal.hr" od 18. do 20. veljače 2020. i članke objavljene na portalu "Telegram.hr" od 18. do 19. veljače 2020., time da "Tportal.hr" citira ██████████: "Postao sam mason jer mi je to imponiralo". Isti portal poziva se i na izjavu bivše ministricke pravosuđa, odvjetnice ██████████, koja je motrišta da nikakva pripadnost nije primjerena ni za koga u državnom odvjetništvu bez obzira radilo se o masonskim organizacijama ili drugim organizacijama. Dodala je sljedeće: "A ukoliko je zaista točno da je na dnevnoj bazi primao izvješća o tajnom nadzoru osumnjičenih u ovom slučaju, to je apsolutno nedopustivo i ukazuje da su se odnosi iz jedne udruge prelili na cijelo državno odvjetništvo.". Ukazala je na strogo hijerarhijsku strukturu državnog odvjetništva i da ██████████evo uplitanje u slučaj ██████████ stvara vrlo loš dojam i aluziju na pristranost.

Portal "Telegram.hr" citira ██████████evo priznanje da je mason, ali da nije sudjelovao u radu udruge ██████████ optužuje ██████████a da je pokušao utjecati na istragu i da smatra da ga članstvo u udruzi ne stavlja u sukob interesa. Isti portal nastavno citira razmjenu poruka putem mobitela između ██████████ i zamjenika ██████████ vezanu uz kaznenu prijavu koju je ██████████ podnio zbog iznude te postavlja pitanje "Tko ██████████u više može vjerovati?". Istom temom bave se i članci objavljeni u "Večernjem listu" i na portalu "Večernjeg lista" od 19. veljače 2018. do 24. veljače 2021., gdje se citira zastupnik ██████████, za kojeg se navodi da je član Državnog sudbenog vijeća, koji kaže: "Državni odvjetnik ne bi trebao biti član tajne udruge", a slično mišljenje dijele i intervjuirani političari različitog političkog spektra ██████████, ██████████, ██████████, ██████████ i ██████████. U istim medijima slijede analize, komentari i kolumne kojima je zajedničko, bez obzira na novinarski pristup, da je članstvo državnoodvjetničkog dužnosnika u _____ neprihvatljivo.

Ovom tada recentnom temom bave se i "Jutarnji list" od 20. veljače 2020. koji citira i premijera ██████████: "Kriv je što se doveo u ovu poziciju. Ni ministru ni meni nije rekao da je član lože."

"Novi list" od 21. veljače 2021. piše kako "tadašnji ministar pravosuđa ██████████ očekuje da zamjenik ██████████ napusti masone, pa ima izbor, ili će biti zamjenik državnog odvjetnika ili mason". Međutim, zamjenik ██████████, kaže ██████████, proteklih dana nije

signalizirao da je spreman odustati od slobodnog zidarstva u koje se, kako je izjavio, uključio jer mu je imponiralo da su masoni prepoznali njegove stručne i druge kvalitete.

Članak objavljen u tjedniku "Express" od 21. veljače 2020. spekulira o "tajnim vezama [REDACTED] i dva masona u golemoj aferi" misleći pod "[REDACTED]" na [REDACTED], tadašnjeg zastupnika i potpredsjednika Hrvatskog sabora te postavlja pitanje je li zamjenik [REDACTED] rješavao slučajeve kao mason ili kao državni tužitelj? Kome je bio lojalan? Istom temom bave se i članci objavljeni na portalu "HR.N1INFO.COM/VIJESTI" od 18. do 19. veljače 2020., pri čemu se pokazuje kako je članstvo zamjenika [REDACTED] u [REDACTED] izazvalo niz reakcija javnosti, a on da je ekskluzivno izjavio: "Postao sam mason jer mi je to imponiralo".

Spisu predmeta prileži preslika članka portala "Direktno.hr" u kojem se kao ekskluzivnost ističe sadržaj tajnog masonskog časopisa koji je doveo do smjene Glavnog državnog odvjetnika i razotkrio koliko su masoni duboko u strukturama hrvatske države. Navodi se da je ostavka zamjenika [REDACTED] (u svojstvu Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske) zbog činjenice da je zatajio kako je postao mason samo mjesec dana prije nego što je postao šef DORH-a razotkrila svu slabost procesa imenovanja dužnosnika u Hrvatskoj. Na kraju članka navodi se sljedeće: "I sam predsjednik države [REDACTED] priznao je kako su ga zvali da postane mason što je, kaže, odbio i poručio da svi javni dužnosnici i pripadnici represivnog državnog aparata, dakle, oni koji ne smiju biti članovi političkih stranaka ne bi smjeli pripadati niti masonskim organizacijama."

Iz "Večernjeg lista" od 22. veljače 2020. proizlazi da "[REDACTED]" je loža među šest neregularnih. U sklopu jedine priznate [REDACTED], djeluje ih 16.". Tekst se bavi i okolnošću da su se svjetski mediji raspisali o masonima u Hrvatskoj: "Državni odvjetnik trebao je otići", zatim da su "masoni zgodan detalj, ali prava su priča interesi", zatim se piše o počecima masonerije u Hrvatskoj i tko su bili poznati Hrvati masoni, da su sadašnji hrvatski masoni uspjeli uništiti organizaciju staru 300 godina, da su u Hrvatsku došli u 18. stoljeću, a trenutačno ih je 800.

Iz portala Autograf.hr od 26. veljače 2020. proizlazi izjava prof. dr. sc. [REDACTED] da bi sukob unutar jedne od tri masovne organizacije u Hrvatskoj bio puno nevažniji da stvari nisu krenule krivo, putem koji već sada otvara ozbiljna pravna i politička pitanja od važnosti za Hrvatsku demokraciju.

Zbog prijave uglednog liječnika [REDACTED] priča je iz bespuća nevažnosti krenula k naslovnicama gotovo svih medija, kad je sam Glavni državni odvjetnik priznao da je on član masonske organizacije. [REDACTED] izjavio je da zakon [REDACTED] ne nalaže da kao pravosudni dužnosnik deklarira svoje članstvo u udrugama "pa da je u njega bilo malo više samopoštovanja, hrabrosti i odlučnosti da se bori za svoja prava i slobode, morao je odbiti dati ostavku po cijenu smjene, u postupku u kojem bi ovim i drugim argumentima pokazao da je njegova smjena nezakonita, nedemokratska i protivna ustavnim i europskim načelima slobode udruživanja".

Iz portala Telegram.hr od 19. veljače 2020. proizlazi da je premijer potjerao [REDACTED], a da je zanimljivo kako prije dvije godine masoni u Vladi njega nisu ni najmanje brinuli. Tekst navodi: »Dakle, članstvo Glavnog državnog odvjetnika u masonskoj udruzi je "neprihvatljivo" i "trebali smo to znati"«, kako je rekao [REDACTED]. Isti taj [REDACTED] je, zanimljivo, u studenom 2018. godine vlastoručno potpisao odgovor Vlade Republike Hrvatske saborskom

zastupniku ██████ o kojoj se uopće ne govori, da je članstvo u masonskoj udruzi neprihvatljivo, a izričito se naglašava kako, zapravo, o tome Vlada ne bi ni trebala nešto znati.

Nadalje se u tekstu citiraju premijer ██████ i ministar pravosuđa ██████ koji smatraju neprihvatljivim članstvo u takvoj udruzi građana, bez obzira na to što je ona registrirana prema zakonima. Njeno djelovanje je ipak prekriveno velom tajne, članstvo također, dakle, predstavlja određeni rizik za djelovanje Glavnog državnog odvjetnika i drugih koji su članovi takvih organizacija. U članku se citira i "Slučaj Maestri", koji je propao, budući da je Italija u svojim propisima izričito unijela nespojivost sudačke dužnosti s članstvom u masonskim udrugama tek nekoliko mjeseci nakon što je Maestri napustio _____. Navodi se da najbliže pravnom tumačenju eventualne problematičnosti ██████ druženja s "dečkima u pregačama" može biti dio Etičkog kodeksa državnih odvjetnika u kojem se kaže da su "dužni svoju dužnost obnašati objektivno, nepristrano i neovisno, bez predrasuda, bez straha, ne dopuštajući bilo kakve neprimjerene vanjske utjecaje, izbjegavajući svaku mogućnost sukoba interesa..." Članak se pita da li su ove iznimke dovoljno jasno navedene.

Iz teksta objavljenog u "Novom listu" od 20. veljače 2020. pod naslovom "O masonima se oglasilo i Povjerenstvo za sukob interesa". Iz njihovog objašnjenja proizlazi da je to Povjerenstvo objasnilo da se prema Zakonu o sprječavanju sukoba interesa propisao obrazac izvješća o imovinskom stanju u kojem je predviđena rubrika "Ostala članstva i funkcije dužnosnika u drugim pravnim osobama, udruženjima i organizacijama", pa su državni dužnosnici obvezni u imovinskoj kartici navesti i podatke o članstvu udruga. Takva dužnost, međutim, ne postoji za pravosudne dužnosnike.

"Index" je objavio tekst od 22. travnja 2021. pod naslovom "Glavna državna odvjetnica suspendirala ██████ jer ne želi reći tko su masoni", te se navode "konzervativna stajališta ██████", a ukazuje se i kako ██████ smatra da se odlukom o njegovoj suspenziji prejudicira njegova odgovornost.

Iz teksta u "Slobodnoj Dalmaciji" od 27. travnja 2021. proizlazi pitanje je li suspenzija ██████ u DORH-u za demokratsku Hrvatsku prvorazredni skandal jer su masoni progonjeni samo u diktaturama. Tekst smatra da se u svim udrugama, pa tako i u masonskoj, ljudi grupiraju zbog lobiranja jer su zajedno jači: "U krdu je toplije i sigurnije, a više glava misli više nego jedna sama". Zaključuje se da je teško reći da je ██████ kršio zakonske odredbe, pa da se ovaj slučaj ne pretvori u lov na vještice.

Iz "Novog lista" od 30. travnja 2021. proizlazi analiza pokretanja stegovnog postupka protiv ██████, da je on zbog javnog pritiska podnio ostavku na dužnost Glavnog državnog odvjetnika, a da to nije napravio bio bi smijenjen u Saboru. Budući da zakon propisuje da bivši Glavni državni odvjetnik dolazi na poziciju zamjenika, dogodilo se to i s ██████, pa ostaje jedina dvojba kako on može istovremeno biti zamjenik državnog odvjetnika i mason, a kao Glavnom državnim odvjetniku mu to nije bilo dopušteno.

Ukazuje se i na činjenicu da je ██████, nakon što je prestao biti ministar pravosuđa, promijenio mišljenje, smatrajući da ako ██████ više nije mason, može biti zamjenik državnog odvjetnika.

U članku u "Jutarnjem listu" od 14. svibnja 2021. daje se novinarski prikaz presude Europskog suda za ljudska prava u slučaju talijanskog suca čiju tužbu je taj sud prihvatio,

kako navodi članak, jer je "konstatirao da se tim propisom krši pravo masona na slobodno udruživanje i da ih se diskriminira".

Iz tjednika "Nacional" od 5. prosinca 2020. proizlazi spekulacija da "šefica DORH-a tobože zbog masona želi izbaciti [REDAKTIRANO] iz DORH-a, a zapravo ga pritišće da podrži [REDAKTIRANO]", u kojem tekstu se analizira odnos Glavne državne odvjetnice sa svojom prijateljicom [REDAKTIRANO].

Ističe se i zahtjev Glavne državne odvjetnice upućen Etičkom povjerenstvu DORH-a za davanje mišljenja o tome je li to što je [REDAKTIRANO] mason nespojivo s dužnošću državnog odvjetnika. Nastavak ove priče slijedi i čitanjem "Nacionala" od 9. svibnja 2021. u članku pod naslovom "DORH ne miče [REDAKTIRANO] zbog masona, već radi ozbiljnog sukoba interesa, afere SMS i opstruiranja »[REDAKTIRANO]«. U članku se navodi da je zbog razmatranja odnosa vezanih uz [REDAKTIRANO], u sasvim drugi plan pao teški sukob interesa zbog kojih je [REDAKTIRANO] došao pod sumnju da svoj posao nije obnašao neovisno. Isti taj sukob interesa i danas ga dodatno kompromitira. Sumnju u taj njegov sukob interesa dovoljno rasplamsava i činjenica da je njegova odvjetnica [REDAKTIRANO] ujedno odvjetnica koja zastupa tvrtku koju je [REDAKTIRANO] prijavio zbog pokušaja iznude. Sve to produbljuje sumnju u teški sukob interesa [REDAKTIRANO].

Iznosi se spekulacija da je [REDAKTIRANO] na više neformalnih koordinacijskih sastanaka s pripadnicima policije iz nepoznatih razloga inzistirao na blažem terećenju osumnjičenika, valjda stoga što se uplašio da ga jedan od osumnjičenih javno ne prokaže kao masona. U središtu te afere, kao žrtva pokušaja iznude, poznat je hrvatski oftalmolog [REDAKTIRANO].

U članku je i citat: "[REDAKTIRANO] počinje stvarati određene probleme, formira vlastitu skupinu ljudi i opstruira na raznim razinama. Kad je ta opstrukcija posve očigledna, reklo mu se da mirno ode u odvjetnike, da ga neće smjenjivati..."

U članku se navodi i nepoznati izvor koji kaže: "Članstvo u masonima najčešće je diskriminatorne naravi jer masoni u svoje članstvo ne primaju žene, pa se članstvom u takvoj organizaciji njegovom članu poništava pravo da ne bude diskriminiran. Dakle, ako si član masona koji diskriminiraju žene, onda ne možeš tvrditi da si žrtva diskriminacije zbog svog masonskog svjetonazora", a [REDAKTIRANO] se upravo nastoji prikazati žrtvom svjetonazorske diskriminacije.

Reprodukcijom snimke izjave odvjetnika [REDAKTIRANO] za RTL od 20. veljače 2020. proizlazi da je on mason, član [REDAKTIRANO], da u Loži prevladavaju ljudi iz privatnog i miješanog sektora, ima bivših političara te mali broj aktualnih, a smatra da je zamjenik [REDAKTIRANO] prije svojeg imenovanja za Glavnog državnog odvjetnika prethodno trebao obavijestiti nadležna tijela. Inače, masoni rade za dobrobit društva, a mistike u obredima ima.

Reprodukcijom snimke emisije TV N1 s [REDAKTIRANO] od 19. veljače 2020. proizlazi da je on bio izložen medijskom reketarenju, o tome je obavijestio Glavnog državnog odvjetnika [REDAKTIRANO], ovaj ga je uputio u Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu da podnese kaznenu prijavu, da bi se tamo i sam pojavio.

U Općinskom državnom odvjetništvu bi se "smrznuli" da čuju imena osoba koje imaju interes da kompromitiraju [REDAKTIRANO]. Jedan od osumnjičenika, [REDAKTIRANO] također mason, mogao je kompromitirati [REDAKTIRANO], pa mu je on sugerirao da se otkloni od ove istrage.

Također je rekao da ima nova saznanja i da mu je želja da se istraga proširi. Međutim, [REDACTED] bio je drugog stava i bio je protiv pritvaranja osumnjičenika.

Poznato mu je da jedan od osumnjičenika ima spoznaje koje kompromitiraju [REDACTED] i dovode ga u sukob interesa.

Također je naveo kako četvero ili petero osoba koji imaju motiv da "reketare" [REDACTED], a [REDACTED] je te njegove riječi ignorirao i izjavio da upravo on, [REDACTED] ugrožava istragu.

Time je [REDACTED], prema tvrdnjama [REDACTED] pokazao potpunu nekompetentnost, posve je krivo postupao. Razgovor s [REDACTED] snimao je radi sebe, da se zaštiti. Ponovio je svoje nezadovoljstvo što istragom nisu obuhvaćene druge žrtve i što nije u konkretnom slučaju određen istražni zatvor, a smatra da je [REDACTED] pogriješio što je "reketare" i kriminalce pustio na slobodu jer se "reket" nastavlja.

Objasnio je ulazak zamjenika u [REDACTED], postupak balotiranja i inicijaciju, da bi naveo da je zamjenik [REDACTED] sada pripadnik druge lože s još dva gospodina.

Posebno je iskazao da ima ljudi koji se ne mogu deklarirati da su masoni jer su u državnoj službi. Objasnio je da je onog dana kad je podnio kaznenu prijavu bio u telefonskom kontaktu s [REDACTED], da mu je ovaj kazao da dođe u [REDACTED] u 16:30 sati, a da će doći i on osobno ako će moći, pa je i došao.

Na sastanku s [REDACTED] rekao je tko su ljudi koji ga ugrožavaju. Reprodukciom snimke za Dnevnik Nove TV, razgovora s [REDACTED], utvrđeno je da je [REDACTED] izjavio da nije problem biti mason, nego kako se radi u državnom odvjetništvu, očito misleći na [REDACTED].

[REDACTED] ga je molio da ne otkrije da je mason, a on je to snimio. Ponovio je da se u slučaju njegova "reketarenja" zaboravlja tko je kriminalac, a tko žrtva. Naveo je da je [REDACTED] izašao iz njegove lože, a ne može govoriti ime lože u koju je ušao.

Nastavno u svojem intervjuu [REDACTED] afirmira djelatnosti masona i objašnjava alegoričnost rituala. Nada se da će se slučaj medijskog "reketarenja" u procesu koji je pokrenuo, proširiti, ako novi državni odvjetnik prihvati dokaze koje je on ponudio.

Reprodukciom snimke emisije HRT - Studio 4 od 20. veljače 2020. utvrđeno je da su u emisiji sudjelovali prof. dr. sc. [REDACTED] i prof. dr. sc. [REDACTED].

Prof. dr. sc. [REDACTED] govorio je da je odlučujuću ulogu kod ostavke [REDACTED] imao pritisak javnosti, da je veliki medijski interes izazvala i moguća povezanost [REDACTED] s predmetima u vezi propasti Agrokora, moguće nezakonitosti rada ili umiješanost u "Predmet [REDACTED]".

Prof. dr. sc. [REDACTED] još je govorio da se na hrvatskoj političkoj sceni radi o sukobu "klika" koji određuju ekonomski interesi, a očito i sukobi masona, tko će biti jači u ekonomskoj i političkoj sferi - sukob interesnih skupina. Ukazuje da se u Hrvatskoj ne smije biti članom političke stranke, ako si pravosudni dužnosnik, a istodobno se biva članom

interesne skupine.

Uglavnom, medijska afera oko ██████████ razbuktala je emocije ljudi, što je štetno po društvo, a što se ██████████ tiče, vidi se da on ne ispušta mobitel iz ruke, on je stvarno umrežen. Takve udruge imaju materijalnu motivaciju, a utjecajni masoni utjecajni su i u medijima. Nelogično mu je da se prof. dr. sc. ██████████ u aferi "reketarenja", gdje je žrtva, prikazuje kao osoba koja stvara smetnje u istrazi.

Prof. dr. sc. ██████████ smatra da se ██████████ trebao deklarirati kao član u _____, a dok je tajni član, latentno promatrano, on je ucjenjiv čovjek. Podvojene je lojalnosti, kad je u mjesec dana dao jednu prisegu predsjedniku Hrvatskog sabora koju je citirao, a prije toga masonsku prisegu, tekst koje je također citirao. To čak otvara pitanje za "trigger" za lobiranje ██████████ za Glavnog državnog odvjetnika.

Naveo je da je masonska loža zakonito i legalno društvo, ali obavijeno tajnovitošću i tajnošću pa se iskazuje kao sekta ili sljedba u kojoj je moguć klijentelizam i nepotizam.

Prof. dr. sc. ██████████ smatra da bi bilo dobro da ljudi deklariraju pripadnost udrugama. Ovako postoji umreženost, sklapanje poslova, a konačno je ██████████ otišao s ██████████ u njegovu ██████████, koja loža je povezana s Rumunjskom.

Time su u bitnome navedeni dijelovi izlaganja dva stručnjaka - sociologa.

Iz zapisnika sa sjednice Hrvatskog sabora od 26. i 28. veljače 2020. proizlazi da je točka dnevnog reda bila "Prijedlog odluke o razrješenju ██████████ dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske" kojom sjednicom je presjedao ██████████, a predlagatelj odluke o razrješenju Glavnog državnog odvjetnika u ime Vlade Republike Hrvatske bio je tadašnji ministar pravosuđa ██████████.

Na ovu temu u raspravi o prihvatljivosti članstva pravosudnog, te šire, državnog dužnosnika, u udruzi koja je legalna, ali djeluje tajno, razvila se burna rasprava u kojoj su sudjelovali članovi političkih stranaka od desnog do lijevog spektra; dakle, saborski zastupnici iz Mosta, HRAST-a, HSU-a, HDZ-a, Nezavisnih, SDP-a, HNS-a, Glasa i Stranke rada i solidarnosti.

Bez obzira na niz polemika, a koje su doticale i druge političke teme, ipak se iskristaliziralo zajedničko stajalište da članstvo u udrugama i sloboda udruživanja nikako nije sporna, ali osoba koja obnaša javnu funkciju ne može biti član masonske lože iako je ona zakonita udruga, njezino djelovanje paušalno ne može imati negativni predznak, ali je činjenica da djeluje tajno, pa je uvijek moguć sukob interesa, odnosno stavljanje privatnog interesa ispred javnog interesa, dužnosnika ili državnog službenika koji je njen član.

U raspravi se otvorilo i pitanje sigurnosnih provjera i razine sigurnosnih provjera državnih i pravosudnih dužnosnika.

Nakon glasovanja utvrđeno je da je većinom glasova, 103 za, 1 suzdržan i 2 protiv, donesena odluka u tekstu kako je predložila Vlada Republike Hrvatske.

Iz zapisnika sa sjednice Hrvatskog sabora od 21. siječnja i 5. veljače 2021. tijekom

rasprave o Izvješću Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o radu državnih odvjetništava u 2019. godini, a vezano uz temu sukoba interesa zamjenika [REDAKTIRANO], iz diskusija brojnih saborskih zastupnika (u koju se, primjerice, uključila i bivša predsjednica Povjerenstva za sprječavanje sukoba interesa, oštro zamjerivši Glavnoj državnoj odvjetnici Republike Hrvatske što DORH nije poslao leadersku poruku da se unutar sustava ne može tolerirati takav sukob interesa u kojem je bio i ostao, vezan dvjema prisegama, zamjenik [REDAKTIRANO]), može se sublimirati zaključak da je svaki sukob interesa i podijeljeni integritet državnoodvjetničkog dužnosnika štetan po ugled državnog odvjetništva i narušava povjerenje javnosti u državno odvjetništvo.

Nadalje, iz priopćenja Državnog odvjetništva Republike Hrvatske i odgovora [REDAKTIRANO] jednakog tom priopćenju, a radi se o odgovorima na upite dvanaest novinara ili redakcija, proizlazi da [REDAKTIRANO] odgovara u prvom licu jednine te potvrđuje da je početkom ožujka 2018. godine pozvan pristupiti udruzi koja se bavi slobodnim zidarstvom, tzv. masonima, odnosno udruzi građana [REDAKTIRANO], a nakon što je primljen u udruhu sudjelovao je na još jednom sastanku članova. Naglasio je da je u listopadu 2018. godine, zajedno s još nekolicinom članova napustio udruhu kojom rukovodi [REDAKTIRANO] budući da su ti članovi osnovali novu istovrsnu udruhu, koje je član, ali od konca ožujka 2018. godine zbog brojnih poslovnih obveza ne sudjeluje ni u radu udruge [REDAKTIRANO] iz koje je istupio, a niti u radu novoosnovane istovrsne udruge.

Kad je riječ o kaznenoj prijavi koju je [REDAKTIRANO] podnio zbog iznude, zamjenik [REDAKTIRANO] naveo je kako je radi nužnosti osiguranja žurnog postupanja, jer je to proizlazilo iz dojave, tijekom vikenda s nadležnim državnim odvjetnikom dogovorio dolazak oštećenika u službu dežurstva tog državnog odvjetništva, obavio je kratak razgovor s oštećenikom u kojem mu je [REDAKTIRANO] potvrdio sumnju na počinjenje kaznenog djela te je potom nadležno državno odvjetništvo nastavilo svoje postupanje po zaprimanju formalne kaznene prijave.

Što se tiče postupanja u predmetu, zamjenik [REDAKTIRANO] je naveo kako je otklonio pokušaj oštećenika da se utječe na tijek predistražne faze postupka, od nadležnog državnog odvjetnika tražio je da postupa jedino i isključivo temeljem zakona, odnosno da se primjena posebnih dokaznih radnji ne proširuje na osobe za koje ne postoje nikakve sumnje da sudjeluju u tom ili nekom drugom povezanom kaznenom postupku, te da se ne predlaže istražni zatvor ukoliko za to ne postoje zakonske osnove. Napomenuo je da je odluka o uhićenju osumnjičenika isključivo odluka policije, na koju državni odvjetnik ni smije, niti može utjecati.

Nije utjecao na rad nadležnog državnog odvjetništva u tom kaznenom predmetu, kako se navodi u članku tjednika "Nacional", taj predmet nije u nadležnosti Državnog odvjetništva Republike Hrvatske ni njega, kao Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, a cilj je da se sve radnje u ovom i u svakom drugom predmetu poduzmu i provedu sukladno zakonu.

U odnosu na pitanja o Udruzi, priopćio je da se ne radi o tajnoj ili polutajnoj organizaciji već o udruzi građana registriranoj sukladno hrvatskim zakonima. Podatak o članstvu u udruzi je individualna stvar svakog člana, pri čemu je samo član osobno ovlašten taj podatak učiniti javnim, a dužnost pomaganja među članovima nikako ne uključuje pomoć koja bi bila protuzakonita niti su bilo koji akt udruge, kodeks ili pravila o radu iznad zakona ili u suprotnosti sa zakonom.

Na kraju priopćenja navodi se, sada u trećem licu jednine, da članstvo u toj Udruzi ne stavlja zamjenika [REDACTED] ni osobno, niti kao Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske ni u kakav veći ili drugačiji potencijalni sukob interesa nego li, npr. "kazneni postupci u kojima su okrivljenici ili žrtve državni odvjetnici kao članovi organizacije kojoj je na čelu".

Iz priopćenja državnog odvjetništva Republike Hrvatske, kojeg je potpisao zamjenik [REDACTED], tada u svojstvu Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, proizlazi njegov navod da je Vladi Republike Hrvatske 19. veljače 2020. uputio zahtjev za razrješenje s dužnosti. Nakon što je naglasio da je tu dužnost obnašao predano, profesionalno, pošteno i zakonito, priopćuje sljedeće: "Ovih dana su se u javnosti pojavile insinuacije vezane za moje članstvo u masonskoj udruzi. To članstvo u zakonitoj udruzi ni na koji način nije utjecalo na obnašanje moje dužnosti, no te su objede do takve mjere opteretile daljnje obnašanje dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske da je ono praktički postalo nemoguće. Istodobno, u želji da se ovo opterećenje ne prenese na cijelo državno odvjetništvo, procijenio sam da je u nastalim okolnostima davanje ostavke na mjesto čelnika cijele državnoodvjetničke organizacije jedino moralno i odgovorno rješenje."

Svojim dopisom od 11. rujna 2020. broj P-28/2020-15 Etičko povjerenstvo Državnog odvjetništva Republike Hrvatske uputilo je udruzi [REDACTED] zahtjev za dostavu Statuta i drugih unutarnjih akata udruge, posebno onih koji sadrže temeljna načela slobodnog zidarstva, odnosno kojima se uređuje rad, odnosi i pravila ponašanja članova udruge te tekst prisega koju daju članovi udruge prilikom pristupanja istoj.

Iz odgovora udruge [REDACTED] proizlazi da nisu u mogućnosti ponuditi tražene dokumente, a Statut Udruge je javno dostupan kroz Registar udruga.

Ostali unutarnji akti po internim pravilima Udruge ne mogu se javno iznositi niti davati na uvid. Članovi udruge očekuju jedan nivo zaštite od strane udruge koji im je zajamčen pri učlanjenju.

Ipak, oni su kao udruga bili izloženi odavanju njihovih podataka na javno dostupnim mjestima te se veliki broj traženih dokumenata već mogao naći na internetu, a u slučaju potrebe udruga stoji na raspolaganju glede potvrde njihove autentičnosti.

Nastavno su pročitani radovi više autora, članova [REDACTED], objavljeni u prvom broju Službenog glasila [REDACTED] "Loža".

Prvi tekst se odnosi na temeljna načela slobodnog zidarstva, iz Konstitucije [REDACTED] starih, slobodnih i prihvaćenih zidara, gdje se ističe načelo da "bratstvo [REDACTED] u svoje redove prima muškarce, slobodne ljude na dobrom glasu, ponesene željom da njihove vrline i moral u društvu i one koji teže ljudskom savršenstvu. Oni prihvaćaju svoje slobodnozidarske obveze prisegom nad otvorenom knjigom Svetog zakona (Biblija, Tora, Kuran, Veda)".

U članku se posebno navodi kako načela, ciljevi i povijest slobodnog zidarstva nisu tajna, ali postojeći rituali, utvrđeni znakovi za raspoznavanje, kao i pripadnost bratstvu, to jesu, time da je obveza svakog slobodnog zidara da je odan svojoj loži, da čuva njezinu nepovredivost od svakog tko ne pripada bratstvu, da brani interese slobodnog zidarstva i da u profanim krugovima ne raspravlja o unutarnjim pitanjima slobodnog zidarstva.

Ostali članci, uključujući članak [REDACTED]

[REDACTED], objašnjavaju ideje i ciljeve slobodnog zidarstva, te se bave povijesnim temama.

Kada se sažme ono bitno što piše u časopisu "Loža", proizlazi da su univerzalni ciljevi slobodnog zidarstva, koji su, doduše, u svojem izričaju opterećeni osebnjuošću, arhaičnošću i dozom patetičnosti, prihvatljivi, štoviše apologetski, posvemašno sukladni humanističkim, altruističnim i plemenitim vrijednostima kojima teži svako pluralno i civilizacijski napredno društvo.

Stoga prema slobodnim zidarima u demokratskom društvu nema mjesta predrasudama te irelevantnim i dvojbenim povijesnim osvrtnjima.

Međutim, za razliku od većine drugih udruga građana, unutarnje ustrojstvo, hijerarhija, izražena vertikalna i horizontalna puna odanost, dužnost ponajprije međusobnih pomaganja, jasno izražen elitizam kroz diferencijaciju s "običnim ljudima" te neprimanje žena u članstvo, čine definitivni kontrapunkt načelu transparentnosti kod slobode udruživanja, interpoliranom u hrvatsko zakonodavstvo.

Dakle, odabrana osoba koja prihvati da se tim pravilima podvrgne ujedno prihvaća i posebna pravila ponašanja koja će joj obilježavati budući život, ali i poziciju vlastite ovisnosti o organizaciji, što se u nastavku ilustrira prikazom rituala I. stupnja [REDACTED].

Ritual I. stupnja [REDACTED] odobren je 3. veljače 2017. od strane utemeljitelja i Prvog [REDACTED]

Iz Rituala I. stupnja [REDACTED] razvidno je iznimno formalno, ceremonijalno i detaljno te tradicionalno pristupanje i prisezanje novog člana Lože. Pravila Rituala izrazito su precizna, solemnitetna te sadržajno upečatljiva i impresivna za osobu koja pristupa Loži. Evidentno je da je molitelj prijema u Bratstvo prethodno temeljito provjeren, ispitan te poučen. Prije same prisege postavljaju mu se bitna pitanja o tome želi li poslije ozbiljnog samoispitivanja i dalje postati slobodni zidar, uviđa li značaj svoje odluke i posljedice koje će ona imati na njegov daljnji život i da li se osjeća dovoljno jakim učiniti korak pristupanja. Molitelj također mora potvrdno odgovoriti da li je spreman podvrgnuti se propisanim ispitima i ispuniti zahtjeve koje Loža stavlja pred svoju Braću i tada započinje sam postupak prijema. Još jednom se ukazuje da molitelji mole za prijem u uvaženo Bratstvo, potvrđuje se da su propisno pripremljeni i da su spremni podvrgnuti se propisanim ispitima i ispuniti dužnosti koje Loža nalaže svojoj Braći. Za molitelje se mora jamčiti, a jamci moraju ostati kod svojeg jamstva.

Znakovito je da se u daljnjem tijeku ceremonije moliteljima ukazuje da se neće zlouporabiti njihovo povjerenje, ali da će ih se provjeriti, jer slobodni zidari ne žele da "nevrjedni prodru među nas i da ometaju harmoniju našeg društva".

Također, moliteljima se daje još jedna prilika da odustanu od učlanjenja.

Ritual se nastavlja kroz tzv. tri putovanja, a tada slijedi prisega koja glasi:

"Prisežem svojom čašću i svojom savješću: da ću se punog srca i svom snagom

posvetiti humanosti. Da ću shodno tome savjesno ispunjavati svoje dužnosti prema svojoj obitelji, svom društvu, svojoj zemlji i društvu svih ljudi. Da ću šutjeti o običajima i unutarnjim stvarima Slobodnog zidarstva i da neću ni s kim o tome govoriti, koga nisam sa sigurnošću prepoznao kao Slobodnog zidara. Da ću biti poslušan zakonima Bratstva i udarcu čekića Majstora. Da ću prema mogućnostima poticati rad moje Lože, da ću joj posvetiti primjereni dio mog vremena i radne snage i da je nikada neću napustiti bez važnog razloga. Da ću podržavati moju Braću savjetom i djelom i da ću tajne svakog brata čuvati kao svoje vlastite. Prisegu na zidarsku riječ smatrat ću svetim zavjetom."

Starješina Rituala, između ostalog, ističe da je "zaključen savez za čitav život".

Starješina također govori: "Da bi se razlikovao od profanih i da bi sebi osigurao ulazak u ■■■ svoga ranga, Učenik kuca u jednom određenom ritmu. U svrhu prepoznavanja i ispitivanja, još od davnina su uvedeni određeni znaci. Sastoje se od Znaka, Riječi i Hvata. Znak se odnosi na obećanja dana u prisegama, da se prije dozvoli rezanje grkljana nego da se izda. Izvode se samo u otvorenoj Loži. U tom Znak u stoji Bratstvo kad ga Starješina pozove u stav, kao i Brat koji ima nešto priopćiti."

U nastavku starješina upoznaje učenike s drugim znakovima prepoznavanja. Posebno naglašava: "Dospjeli Slobodni zidar u stvarnoj opasnosti smije pokazati Veliki Znak nevolje. Na taj Znak je svaki Brat obavezan da mu pruži pomoć."

Na kraju ceremonije novim članovima Lože čita se "Objašnjenje radnog tepiha", zatim plan te rad prije zatvaranja i zatvaranje Lože, daljnja procedura te izlazak iz hrama.

Formular prisege sadrži datum, ime i prezime kandidata i vlastoručni potpis kandidata.

Prema tome, način i oblici unutarnjeg ustrojstva organizacije, stroga hijerarhija, kategorički zahtjev za punom vertikalnom i horizontalnom odanošću ("da se prije dozvoli rezanje grkljana nego da se izda"), dužnost pomaganja drugih članova lože savjetom i "djelom" uz eksplicitnu zabranu odavanja "njihovih tajni", jasno izražen elitizam kroz diferencijaciju s "običnim ljudima", tj. primanje u članstvo primarno onih na utjecajnim pozicijama u društvu (za što je primjer zamjenik ■■■) te ne primanje žena u članstvo ne ubrajaju se u opće prihvaćena načela na kojima se temelji sloboda udruživanja u demokratskom društvu.

Izvođenjem daljnjih dokaza čitanjem proizlazi da je Etičko povjerenstvo Državnog odvjetništva Republike Hrvatske dopisom od 11. rujna 2020. zatražilo od Gradskog ureda za opću upravu, Sektora za udruge, Registra udruge podatke o registraciji za udruge ■■■, koje podatke je taj Ured i dostavio navodeći da je imenovana udruge registrirana pod rednim brojem 21012418, uz dostavu Rješenja o promjeni adrese sjedišta udruge od 10. studenog 2017. Urbroj: 251-07-11-17-2, zapisnik o radu i odlukama izvanredne Skupštine udruge ■■■, zahtjev za upis promjena u Registar udruge Republike Hrvatske, Rješenje od 27. veljače 2017. Urbroj: 251-07-11-17-2 kojim se odobrava upis udruge pod nazivom ■■■ sa sjedištem u ■■■ u Registar udruge Republike Hrvatske. Dostavljen je i Statut udruge ■■■, koji je tipski sročan kao statut svake druge udruge, a potpisan je po predsjedniku Udruge ■■■. Priložen je i popis osnivača i osoba ovlaštenih za zastupanje Udruge s njihovim svojstvima i osobnim podacima te ostala dokumentacija.

Iz dopisa Etičkog povjerenstva Državnog odvjetništva Republike Hrvatske upućenog zamjeniku ██████, zamjeniku Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, zatraženo je njegovo očitovanje o svim okolnostima koje su relevantne za davanje mišljenja Etičkog povjerenstva vezanog za "prijavu" političke stranke Živi zid od 24. veljače 2020.

Njegov je odgovor da ni članstvo u udruzi ██████, kao ni u udruzi Hrvatskog udruženja za kaznene znanosti i praksu nije niti u jednom konkretnom slučaju njega dovelo u poziciju sukoba interesa.

Glavna državna odvjetnica je svojim dopisom od 28. svibnja 2020. broj A-177/2020 Etičkom povjerenstvu također uputila zahtjev za davanjem mišljenja o usklađenosti ponašanja državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika koji su članovi određenih udruga s Etičkim kodeksom državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, poglavito u vezi članstva u udruzi ██████. Etičko povjerenstvo Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, kako to proizlazi iz akta od 16. studenog 2020. broj P-28/2020-26, nakon razmatranja pribavljenih materijala i izvršenog uvida putem interneta u javno dostupnu dokumentaciju, navelo je da je prije donošenja svojeg mišljenja imalo u vidu odredbe Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine broj 67/18) koje reguliraju obnašanje dužnosti državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (članci 93. do 103. Zakona) posebno odredbe članka 94. Zakona koje propisuju da se državni odvjetnik mora ponašati tako da ne umanjí svoj ugled i ugled državnog odvjetništva i ne dovede u sumnju u svoju nepristranost te samostalnost i neovisnost državnog odvjetništva, zatim odredbe članka 26. Zakona o državnom odvjetništvu, odnosno članka 61. i članka 76. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću kojima je propisan tekst prisege koju državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika daju prije stupanja na dužnost. Povjerenstvo je imalo u vidu i odredbe članka 43. Ustava Republike Hrvatske te odredbe Zakona o udrugama.

Pročitan je i dopis Glavne državne odvjetnice od 27. svibnja 2021. broj A-177/2020 upućen braniteljici zamjenika protiv kojeg se vodi stegovni postupak, a u kojem se navodi da ona ponovo obavještava kao i u dopisu od 22. travnja 2021. da je cjelokupna dokumentacija zaprimljena od anonimnog pošiljatelja priložena uz zahtjev za pokretanje stegovnog postupka protiv zamjenika ██████ i nalazi se u spisu Vijeća i to na listovima 391-426 spisa broj P-53/2021 priloženih zahtjevu za pokretanje stegovnog postupka, odnosno na listovima 397-443 spisa Vijeća broj DOVO-6/2021.

Glavna državna odvjetnica također navodi da je braniteljici spis kopiran u cijelosti, stoga joj je poznato i da je dokumentacija anonimnog pošiljatelja zaprimljena u Državno odvjetništvo Republike Hrvatske 17. ožujka 2021. u spis oznake A-177/2020, što je jasno vidljivo iz prijamnog štambilja Državnog odvjetništva Republike Hrvatske na listu 397 spisa Vijeća.

Tu je dokumentaciju anonimni pošiljatelj dostavio Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske poštom, tako da je uz zahtjev za pokretanje stegovnog postupka dostavljena i originalna omotnica u kojoj se dokumentacija anonimnog pošiljatelja nalazila, a na kojoj omotnici je jasno vidljivo da je ista zaprimljena u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske 17. ožujka 2021.

Cijeneći prikupljene podatke, tumačenjem relevantnih propisa, u svjetlu interpretacije temeljnih načela Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, a

rukovodeći se i Smjernicama za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa koje je donijelo Etičko povjerenstvo 2014. godine i koje su sastavni dio 3. izdanja Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika tiskanog 2015. godine, Etičko povjerenstvo u svojem je mišljenju upućenom Glavnoj državnoj odvjetnici navelo:

"Povjerenstvo je imalo u vidu odredbe Zakona o državnom odvjetništvu (NN-67/2018) koje reguliraju obnašanje dužnosti državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (čl. 93.-103. Zakona) posebno odredbe čl. 94. Zakona koje propisuju da se državni odvjetnik moraju ponašati tako da ne umanje svoj ugled i ugled državnog odvjetništva i ne dovedu u sumnju svoju nepristranost, te samostalnost i neovisnost državnog odvjetništva, te odredbe čl. 26. Zakona o državnom odvjetništvu odnosno čl. 61. i čl. 76. i. Zakona o državnoodvjetničkom vijeću kojima je propisan tekst prisege koju Glavni državni odvjetnik, županijski i općinski državni odvjetnici i svi zamjenici državnih odvjetnika daju prije stupanja na dužnost a koji glasi: "Prisežem da ću se u obnašanju svoje dužnosti pridržavati Ustava, međunarodnih ugovora i zakona, skrbiti o zaštiti ljudskih prava i jednakosti svih pred zakonom, promicati vladavinu prava i ugled državnog odvjetništva te štiti jedinstvenost, suverenitet i pravni poredak Republike Hrvatske." Također je imalo u vidu i odredbe čl. 43. Ustava Republike Hrvatske te odredbe Zakona o udrugama. Odgovarajuće odredbe koje se odnose na obnašanje dužnosti državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika sadržavao je i raniji Zakon o državnom odvjetništvu.

Cijeneći sadržaj zahtjeva, prikupljene podatke i dokumentaciju, a tumačenjem citiranih relevantnih propisa, u svjetlu interpretacije temeljnih načela Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, a rukovodeći se i smjernicama za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa koje je donijelo Etičko povjerenstvo 2014. i koje su sastavni dio 3. izdanja Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika tiskanog 2015., Povjerenstvo je utvrdilo slijedeće:

Ustav Republike Hrvatske u čl. 43. jamči svakom pravo na slobodu udruživanja radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanje za socijalna, gospodarska, politička, nacionalna, kulturna ili druga uvjerenja i ciljeve. Ni Zakon o državnom odvjetništvu, a niti Zakon o državnoodvjetničkom vijeću ni u jednoj odredbi ne zabranjuje izrijeком državnim odvjetnicima i zamjenicima državnih odvjetnika da budu članovi i sudjeluju u radu udruga koje su registrirane pri nadležnom državnom tijelu i čiji je rad sukladan Ustavu i zakonima Republike Hrvatske, osim kada je riječ o političkim strankama.

Prema pribavljenim podacima Udruga '██████████' nije tajna, ista je registrirana sukladno Zakonu o udrugama i upisana u registar udruga Republike Hrvatske. Statutom, udruga kao ciljeve proklamira pozitivne vrijednosti, moralne, humane i općecivilizacijske te u formalnom smislu se ne dovodi u pitanje zakonitost njezinog postojanja i dopuštenost njezinog djelovanja. Međutim, ne samo da su podaci o članovima masonskih udruga tajni nego u javnosti nije dostupno i nema podataka o tome kako slobodnozidarske udruge ostvaruju svoje ciljeve odnosno i uopće podataka o njihovim konkretnim aktivnostima i djelovanju, te su u javnosti prisutne različite kontroverze i špekulacije o stvarnoj svrsi njihovog osnivanja i djelovanja odnosno sumnje u altruističnost njihovog rada, humanitarni i isključivo nematerijalni karakter djelovanja. U percepciji javnosti uopće djelovanju masonske organizacije u velikoj mjeri se pridaju negativne konotacije, uglavnom polazeći od toga da je temeljni kriterij za članstvo društveni položaj, utjecaj i moć, da je njihov rad tajnan, netransparentan a pripisuje im se i vezano za određene događaje u prošlosti navodno pokušaj infiltriranja u važne državne institucije i kontrole nad tijelima javne vlasti. Iz navedenih dokumenata udruge ██████████ proizlazi da je ista strogo hijerarhijski organizirana, da od svojih članova zahtijeva apsolutnu odanost, rad i poslušnost njihovim 'zakonima', šutnju i tajnost, kao temeljne obveze svakog slobodnog zidara, te da je njezino djelovanje obavijeno velom tajnosti.

Da bi se postalo članom masonske udruge, konkretno udruge ██████████, kandidat uz simboličnu ceremoniju polaže prisegu u kojoj se nalaze i slijedeće za slobodnog zidara obvezujuće odredbe: '...Prisežem svojom čašću i svojom savješću...da ću šutjeti o običajima i unutarnjim stvarima slobodnog zidarstva i da neću ni sa kim o tome govoriti... da ću biti poslušan zakonima Bratstva i udarcu čekića Majstora... da ću podržavati moju braću savjetom i djelom i da ću tajne svakog brata čuvati kao svoje vlastite. Prisegu na zidarsku riječ smatrati ću svetim zavjetom.'

Već na prvi pogled razvidno je da je ista u koliziji s prisegom koju polažu državnoodvjetnički dužnosnici prije stupanja na dužnost a koje se jedino i isključivo moraju pridržavati, biti joj lojalni.

Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika utvrđuje načelo nepristranosti kao jedno od temeljnih načela obnašanja državnoodvjetničke dužnosti i u čl. 3. toč. 2. određuje da je državnoodvjetnički dužnosnik dužan svoju dužnost obnašati objektivno, nepristrano i neovisno... ne dopuštajući bilo kakve neprimjerene vanjske utjecaje, izbjegavajući svaku mogućnost sukoba interesa..., a prema općem pravilu ponašanja iz čl. 7. Etičkog kodeksa državnoodvjetnički dužnosnik je dužan prema strankama i svim sudionicima postupka postupati nepristrano, profesionalno, uljudno i objektivno.

Očito je da prihvaćanje obveze "poslušnosti zakonima Bratstva" predstavlja 'neprimjereni vanjski utjecaj' u smislu čl. 3. toč. 2. Etičkog kodeksa, jer osim prisege koju polažu državnoodvjetnički dužnosnici i točka 1. članka 3. Etičkog kodeksa jasno određuje da je državnoodvjetnički dužnosnik dužan postupati isključivo "sukladno Ustavu Republike Hrvatske, međunarodnom pravu, zakonima i drugim na zakonu utemeljenim propisima...", a "zakoni Bratstva" ne potpadaju ni pod jednu od ovdje taksativno navedenih odrednica.

S druge strane, člansko prihvaćanje odanosti i pomaganja svojoj braći i obveze čuvanja tajne članova bratstva dovodi državnoodvjetničkog dužnosnika u situaciju u kojoj ne može "nepristrano i objektivno" te na jednak način postupati prema svim sudionicima u postupku u slučaju da se netko od članova bratstva nađe u poziciji stranke ili sudionika u postupku, o čemu govori i čl. 7. Kodeksa, budući bi eventualno morao postupati kao da ne zna za neke (opterećujuće) činjenice ('tajne'), potencijalno važne za istog i time ga dovesti u povoljniji položaj od onih koji to nisu.

Već zbog tih razloga, članstvo bilo kojeg državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika u slobodnozidarskoj loži nedopustivo je sa stajališta Etičkog kodeksa, jer takvo članstvo, ne samo da krši navedene odredbe Etičkog kodeksa nego državnoodvjetničkog dužnosnika stavlja u permanentno stanje potencijalnog sukoba interesa kojeg obzirom na tajnost članstva u ██████████ nije moguće kontrolirati, odnosno u cjelini dovodi državnoodvjetničkog dužnosnika u moralno nedopustivu situaciju podijeljene lojalnosti, što dovodi u pitanje njegovu profesionalnu podobnost za obavljanje državnoodvjetničke funkcije.

Neovisnost i nepristranost mora biti imperativ za svakog državnog odvjetnika, jer je isto temelj stvaranja i jačanja povjerenja javnosti u rad državnog odvjetništva kao neovisnog i samostalnog pravosudnog tijela. Ali, osim što državnoodvjetnički dužnosnici moraju postupati nepristrano, nužno je da oni dojam i sliku o svojoj nepristranosti odaju i u javnosti. Stoga je obnašanje državnoodvjetničke dužnosti jedna od etički najzahtjevnijih dužnosti, implicira vrlo visoke standarde ponašanja ne samo profesionalno, već i privatno, izvan službe jer svaki državnoodvjetnički dužnosnik mora očekivati da će njegovo ponašanje biti predmetom ocjenjivanja od učesnika u postupku, okruženja u kojem se kreće, ali i medija odnosno šire javnosti pa je neizbježno da mora trpjeti određena ograničenja koja ne postoje kod osoba koje obavljaju druge poslove. Njihovo profesionalno ponašanje ali i izvan službe mora biti takvo da ne

pruža nikakvog osnova niti za samo naznaku moguće sumnje u nepristranost i zakonitost njihovog postupanja.

Državnoodvjetnički dužnosnici se zato moraju suzdržavati od obavljanja svih slobodnih aktivnosti koje bi bile u sukobu sa njihovim službenim dužnostima ili koje bi u percepciji javnosti mogle pobuditi sumnju u njihovu samostalnost, nepristranost i objektivnost i time umanjiti njihov društveni ugled i naštetiti dostojanstvu državnoodvjetničkog poziva, a time umanjiti ujedno i ugled i dostojanstvo državnog odvjetništva u cjelini, koje vrijednosti su dužni čuvati i razvijati sukladno odredbama čl. 94. Zakona o državnom odvjetništvu, te načelu dostojanstva iz čl. 4. toč. 2. Etičkog kodeksa.

Iako gramatičkim tumačenjem odredbe čl. 99. st. 3. Zakona o državnom odvjetništvu koja zabranjuje državnim odvjetnicima i zamjenicima državnih odvjetnika obavljati drugu službu ili posao koji bi mogli utjecati na njihovu samostalnost i nepristranost ili bi umanjili njihov društveni ugled ili su inače nespojivi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti, aktivnosti i djelovanje u bilo kojoj udruzi ne bi predstavljalo "službu ili posao", smislenim tumačenjem te odredbe, a u svjetlu etičkih načela, državnoodvjetnički dužnosnici ne smiju biti članovi i djelovati ni u bilo kojoj udruzi ukoliko bi njihova pripadnost i djelovanje u istoj mogla dovesti do ovih posljedica o kojima govori čl. 99. st. 3. Zakona o državnom odvjetništvu. Državnoodvjetnički dužnosnici se zato moraju kloniti od pristupanja udruzi čiji rad je netransparentan, u čijem djelovanju ima naznaka diskriminatornih obilježja, profitnih ili prikrivenih profitabilnih motiva, a posebno tajnim ili onim udrugama čije stvarno djelovanje, način rada i unutarnji odnosi nisu dostupni javnosti, koje nameću članovima jaku hijerarhijsku i međusobnu povezanost i odanost, te čije djelovanje se uopće u javnosti ocjenjuje kao moralno dvojbeno, kao što je to slučaj s masonskim udrugama, pa članstvo državnoodvjetničkog dužnosnika u takvim udrugama, koje dovodi u pitanje njegov integritet i koje je nespojivo s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti, ujedno narušava njegov ugled i dostojanstvo državnoodvjetničkog poziva, a time i ugled i dostojanstvo cijelog državnog odvjetništva.

Naposljetku, načela koja uređuju organizaciju i funkcioniranje državnog odvjetništva odnosno jedinstvenost državnog odvjetništva kao pravosudnog tijela nužno povlače i zahtijevaju visoku razinu lojalnosti državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika. To pored već navedenog, podrazumijeva i da se svaki državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika dužan držati pravila poštenja, iskrenosti i otvorenosti u odnosima prema njima hijerarhijski nadređenim i podređenim državnim odvjetnicima i zamjenicima državnih odvjetnika te drugim državnoodvjetničkim dužnosnicima.

Zbog toga se, iako ni Zakon o državnom odvjetništvu izrijekom ne traži od državnih odvjetnika ili zamjenika državnih odvjetnika pa niti Zakon o državnoodvjetničkom vijeću koji regulira pitanje njihove imovinske kartice, da prijavi ili eventualno traži i odobrenje za pristupanje i članstvo u bilo kojoj udruzi, smislenim tumačenjem odredbe čl. 102. st. 1. i 2. Zakona o državnom odvjetništvu a upravo slijedom načela lojalnosti iz čl. 3. toč. 4. Etičkog kodeksa očekuje se od državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika da učine transparentnim svoje aktivnosti izvan službe pa tako i svoje članstvo i djelovanje u različitim udrugama i drugim oblicima udruživanja, humanitarnim, neprofitnim, sportskim, strukovnim i dr., da obavijeste o tome svoje nadređene im, državne odvjetnike odnosno i više državne odvjetnike odnosno odgovarajuće tijelo. To pogotovo, ukoliko se radi o udrugama zbog čijeg programa i stvarnog djelovanja koje se u javnosti ocjenjuje ili može ocijeniti kao moralno dvojbeno, može i članstvo i djelovanje državnih odvjetnika ili zamjenika državnih odvjetnika u istima s etičkog aspekta biti rizično za njihov profesionalni i osobni integritet, dovesti im u pitanje ugled a time i ugled državnog odvjetništva kao jedinstvenog pravosudnog tijela.

Pripadnost slobodnozidarskim udrugama i njihovo djelovanje je međutim tajna, na koju se

članovi tih udruga svojom prisegom obvezuju pa se državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji je član slobodnozidarske udruge dovodi u situaciju da to mora prikriti i time postupiti suprotno etičkom načelu lojalnosti."

Sukladno citiranom obrazloženju, Etičko povjerenstvo je na sjednici održanoj 12. listopada 2020. jednoglasno donijelo, te pozivom na odredbe članka 118. Zakona o državnom odvjetništvu i članaka 17. i 18. Poslovnika o radu Etičkog povjerenstva dalo sljedeće mišljenje: "Članstvo u udrugama [REDACTED] u suprotnosti je s načelom nepristranosti, načelom dostojanstva i načelom lojalnosti Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika i nespojivo je s obnašanjem dužnosti državnih odvjetnika ili zamjenika državnih odvjetnika."

U dopisu Etičkog povjerenstva zaprimljenom 5. lipnja 2020. zamjenik [REDACTED] navodi kako ne može dati očitovanje na traženje Povjerenstva bez uvida u sadržaj predstavke i zapisnika te moli da mu se isti dostave i da mu se produlji rok za očitovanje.

Nakon toga zamjenik [REDACTED] očitovao se Etičkom povjerenstvu podneskom zaprimljenim 12. lipnja 2021. [REDACTED] navodi da mu nije bilo omogućeno razgledanje prethodno navedenih dokumenata, te da odgovara na pitanja predsjednice Povjerenstva navodima da je član udruge [REDACTED] [REDACTED] od 8. ožujka 2018., da je sudjelovao na sastanku udruge 15. ožujka 2018., a da je po izlasku iz te udruge u listopadu 2018. po pozivu nekolicine drugih članova koji su osnovali drugu udruhu [REDACTED] pristao im se priključiti, ali nije sudjelovao u radu novoosnovane udruge, tako da ni formalno niti neformalno nije postao njezin član.

Naveo je da je jedini izuzetak slobodnog udruživanja državnoodvjetničkih dužnosnika propisan zakonom, udruživanja u političke stranke.

Smatra da o svojem članstvu u udruzi građana, a koje članstvo nije ni služba, niti posao, nije trebao nikoga obavještavati ili za to članstvo tražiti bilo čije dopuštenje. Isto uspoređuje sa svojim članstvom u Hrvatskom udruženju za kaznene znanosti i praksu za pristupanje kojem nitko nikad nije obavještavao ili tražio dopuštenje, jednako kao i za neka druga društva.

Smatra da niti u jednom propisu niti praksi, a niti bilo kojoj odluci bilo kojeg tijela članstvo hrvatskih državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika u bilo kojoj udruzi građana osnovanoj u skladu s hrvatskim zakonima, pa tako onda ni članstvo u udruzi [REDACTED] nije utvrđeno kao zabranjeno niti suprotno pravu ili deontologiji. Ako Etičko povjerenstvo smatra drukčije, trebalo je donijeti odgovarajuće smjernice.

Kad je riječ o potencijalnom sukobu interesa, navodi da su odredbe o sukobu interesa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika prvenstveno ugrađene u odgovarajuće postupovne zakone i nadležno ih tijelo procjenjuje u svakom konkretnom slučaju, ovisno o stvarnim okolnostima koje vrijede za taj slučaj, bilo da se radi o isključenju odnosno o otklonu od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti u određenom predmetu.

U svojem očitovanju Glavnoj državnoj odvjetnici Republike Hrvatske od 10. prosinca 2020., zamjenik [REDACTED] je istaknuo da je u razdoblju od 3. ožujka do 13. listopada 2018. bio član udruge [REDACTED] [REDACTED] koja je upisana u Registar udruga u skladu Zakonom o udrugama.

Iz ove udruge istupio je sredinom listopada 2018. zajedno s dvadesetak drugih članova udruge s ciljem da osnuju novu udruhu [REDACTED]. Kako nije bio uključen u aktivnosti u vezi s osnivanjem, registracijom i početkom rada udruge, tek početkom 2020. godine saznao je da nije osnivač nove udruge, odnosno član te udruge.

Smatrao je potrebnim navesti da propisi Republike Hrvatske precizno utvrđuju pravila obnašanja dužnosti državnih odvjetnika i njihovih zamjenika, Zakon o državnom odvjetništvu zabranjuje državnim odvjetnicima i njihovim zamjenicima pripadanje političkoj stranci ili bavljenje političkom djelatnošću, a ne postoji nijedan propis koji im zabranjuje članstvo ili rad u udrugama građana, pa članstvo u uredno registriranoj udruzi koja posluje u skladu s hrvatskim propisima a priori ne umanjuje ugled državnog odvjetništva ili dovodi u sumnju nepristranost, samostalnost i neovisnost.

Ne smatra da se udruge [REDACTED] po bilo čemu razlikuju od brojnih drugih udruga u zemlji, a ne postoji nikakav pravni akt po kojem bi se članstvo u udruzi [REDACTED] smatralo nespojivim s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti.

Također ne postoji propis koji državne odvjetnike i njihove zamjenike obvezuje da javno deklariraju članstvo u nekoj udruzi građana, a to je jedini razlog što podatak o njegovom članstvu u udruzi [REDACTED] nije bio naveden u njegovom životopisu, a da je smatrao spornim članstvo u toj udruzi, sigurno ne bi postao njezinim članom. Zamjenik [REDACTED] očitovanju je priložio presliku svoga pisma upućenog [REDACTED] od 13. listopada 2018. te preslike članka iz tjednika Nacional.

Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika stupio je na snagu 30. listopada 2003., njime su utvrđena načela i pravila ponašanja državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika s ciljem očuvanja i daljnjeg razvoja dostojanstva i ugleda državnog odvjetništva kao samostalnog i neovisnog pravosudnog tijela.

Spisu predmeta prileži i preslika spisa Državnog odvjetništva Republike Hrvatske broj A-278/03 iz kojeg je vidljivo da je tekst Etičkog kodeksa općeprihvaćen na svim razinama državnoodvjetničke organizacije.

Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 25/08), tiskano izdanje iz 2009., također sadrži temeljna načela kojih se osobito moraju pridržavati državnoodvjetnički dužnosnici. Načelo lojalnosti nalaže državnoodvjetničkom dužnosniku da prije preuzimanja bilo kakvih poslova izvan državnog odvjetništva mora obavijestiti o tome državnog odvjetnika odnosno višeg državnog odvjetnika i postupiti u skladu s dobivenim mišljenjem, načelo dostojanstva zahtijeva da se državnoodvjetnički dužnosnik mora suzdržavati od obavljanja slobodnih aktivnosti koje bi bile u sukobu sa službenim dužnostima ili bi mogle umanjiti njegov društveni ugled i ugled državnog odvjetništva te će izvijestiti višeg državnog odvjetnika ili državnog odvjetnika o onim svojim slobodnim aktivnostima koje bi u percepciji javnosti mogle pobuditi sumnju u njegovu samostalnost i objektivnost i time umanjiti njegov društveni ugled i ugled državnog odvjetništva u cjelini. Dužan je paziti da svojim ponašanjem na javnim mjestima i ponašanjem općenito ne nanese štetu ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti.

Posebno je razrađeno i načelo nepristranosti po kojem državnoodvjetnički dužnosnik svoju dužnost mora obavljati objektivno, nepristrano i neovisno o prosudbi i mišljenju javnosti i vanjskih pritisaka, bez predrasuda i bez svakog oblika diskriminacije.

Iz fotopreslike državnoodvjetničkog spisa broj A-281/09 proizlazi opis dužnosnika i službenika državnog odvjetništva iz kojeg je razvidno da su svi državnoodvjetnički dužnosnici upoznati sa sadržajem Etičkog kodeksa.

Iz preslike dijela spisa Etičkog povjerenstva broj P-46/2014 proizlazi da je Povjerenstvo dostavilo Državnoodvjetničkom vijeću, kojim je tada presjedao ██████████, suglasnost da se uz Etički kodeks tiskaju i Smjernice za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika koje je donijelo Etičko povjerenstvo 2014. godine.

Smjernice se odnose na sva načela propisana Etičkim kodeksom, a bitno je ukazati na smjernicu vezanu uz načelo nepristranosti koja navodi da i određeni životni stavovi, motivi, a također i politička uvjerenja mogu utjecati na nepristranost, radi čega je i zakonom zabranjeno svako članstvo u političkoj organizaciji. Smjernice također sadrže i da članstvo u određenim drugim udrugama može dovesti u sumnju nepristranost državnog odvjetnika, poglavito ako je riječ o udrugama iz čijeg programa ili stvarnog djelovanja proizlaze makar i naznake diskriminacije, odnosno profitni motivi organiziranja, dok se može tolerirati članstvo u humanitarnim i neprofitnim udrugama i u strukovnim organizacijama, no da upitno može biti čak i članstvo u kulturnim i sportskim organizacijama, sve u kontekstu prisutnih, nedozvoljenih aktivnosti, odnosno aktivnosti koje su u javnosti ocijenjene kao neetične i moralno dvojbene.

Smjernice su također zaprimili svi članovi državnoodvjetničke organizacije.

Iz tiskanog 3. izdanja Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika sa Smjernicama za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika razvidno je da je uvod u tekst dao zamjenik ██████████, tada predsjednik Državnoodvjetničkog vijeća, u kojem je posebno naglasio značenje Etičkog kodeksa i Smjernica kao polazište i pomoć u definiranju samih sebe, kao "i važnih čimbenika koji tvore državno odvjetništvo kao samostalno i neovisno pravosudno tijelo", iz čega se zaključuje da je s njima bio dobro upoznat.

U tom je uvodnom tekstu zamjenik ██████████ posebno naglasio da profesionalni i osobni život svakog državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika mora biti sukladan tim načelima i pravilima ponašanja, unatoč svim izazovima profesije. Izričito je kazao: "Štoviše, rezultati našeg rada, koliko god oni bili izvrsni, bez spoznaje da su to rezultati visoko etički osviještenih državnoodvjetničkih dužnosnika neupitnog, profesionalnog i osobnog integriteta, gube svoju izvrsnost u očima javnosti i bivaju stalno preispitivani pa i dovedeni u sumnju.". Nastavno je naglasio: "Zato je poruka koju šaljemo u javnosti našim etičkim ponašanjem, uz izvrsnost našeg rada, itekako važna za ugled državnog odvjetništva u cjelini.". Nadalje: "Ponašanje protivno etičkim načelima, ne samo da bi trebalo dovesti do suprotnog učinka, već ono mora doživjeti i jasno neodobranje i osudu kolega.". Prema tome, zamjenik ██████████ nedvojbeno je bio svjestan najviših etičkih zahtjeva i njima inherentnih društvenih ograničenja koja se vezuju uz poziv državnog odvjetnika.

Spisu predmeta prileži i Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 26/19) koji sadrži opće odredbe, temeljna načela i opća pravila ponašanja, također s posebno razrađenim načelima nepristranosti i lojalnosti, kao i načelom dostojanstva, dakako, uz ostala jasno određena načela.

Iz preslike dijela spisa Državnog odvjetništva Republike Hrvatske broj A-117/2014 proizlazi da je na savjetovanju Glavnog državnog odvjetnika sa županijskim državnim odvjetnicima i općinskim državnim odvjetnicima održanog na Brijunima od 18. do 20. svibnja 2014., a o tome svjedoči priložena prezentacija iz Baze znanja u značajnoj mjeri bilo zastupljena tema primjene Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika. Nadalje, iz izvješća sa Stručnog skupa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika održanog u Sv. Martinu na Muri 30.-31. listopada 2014. proizlazi da su na Stručnom skupu prisutni upoznati sa smjernicama u kojima se pojašnjava kako i na koji način tumačiti i primjenjivati najvažnija etička načela za rad državnih odvjetnika.

Iz preslike dijela spisa Državnog odvjetništva Republike Hrvatske broj A-196/2015 - Savjetovanje Glavnog državnog odvjetnika sa županijskim i općinskim državnim odvjetnicima - Brijuni 24.-26. svibnja 2015. i izvješća s tog Savjetovanja proizlazi da je pod točkom 4. Zaključaka primljena na znanje preporuka dana Republici Hrvatskoj u izvješću GRECO-a u IV. ocjenjivačkom krugu te će državno odvjetništvo, uključujući i Državnoodvjetničko vijeće, i premda preporuke nisu upućene izravno njima "sudjelovati u njihovom ispunjenju, bilo suradnjom s nadležnim državnim tijelima i institucijama, bilo u mjeri u kojoj to može samostalno činiti (npr. pitanja primjene Etičkog kodeksa, sprječavanje stvarnog i percipiranog sukoba interesa, rada na provjerama imovinskih kartica, transparentnosti u radu).".

Iz preslike dijela spisa Državnog odvjetništva Republike Hrvatske broj A-196/2015 proizlazi da su i na savjetovanju Glavnog državnog odvjetnika sa županijskim i općinskim državnim odvjetnicima od 24. do 26. svibnja 2015. bile zastupljene teme vezane uz korupciju, a time i etiku, o čemu se piše u izvješću s predmetnog savjetovanja.

Iz preslike dijela spisa Državnog odvjetništva Republike Hrvatske broj A-142/2015 - Regionalni seminar o suzbijanju korupcije u suradnju Pravosudne akademije i Zaklade Konrad Adenauer, održanog u Cavtatu od 20. do 21. svibnja 2015., razvidno je da je zamjenik ██████████, kao predstavnik GRECO-a u Hrvatskoj imao dva izlaganja, time da je jedno od njih bilo na temu "Integritet sudaca i tužitelja - pretpostavka za vjerodostojnost pravosuđa" u svojstvu predsjednika Državnoodvjetničkog vijeća.

Iz preslike spisa Državnog odvjetništva Republike Hrvatske broj A-177/2017 koji se također odnosi na savjetovanje Glavnog državnog odvjetnika sa županijskim i općinskim državnim odvjetništvima - Brijuni 21.-23. svibnja 2017. razvidno je da je i na tom savjetovanju bila zastupljena tema "Etika kao čimbenik u upravljanju državnim odvjetništvom".

Iz preslike izvješća »4. evaluacijski krug "Sprječavanje korupcije kod saborskih zastupnika, sudaca i državnih odvjetnika", o sukladnosti za Hrvatsku, usvojenog na 73. plenarnoj sjednici skupine GRECO, kao bitno, između ostalog proizlazi da je zbog korupcije u Republici Hrvatskoj i problema sukoba interesa "Značajno jačanje i daljnji razvoj mehanizama za usmjeravanje i savjetovanje o etici te sprječavanju sukoba interesa kod

sudaca"«.

Također je potrebno na planu edukacije da Pravosudna akademija osigurava sredstva za razvoj ciljanih obrazovnih aktivnosti vezanih za etiku u pravosuđu.

Preporučeno je i razvoj komunikacijske politike za pravosudni sustav, uključujući opće standarde i pravila ponašanja za komunikaciju s medijima, s ciljem povećanja transparentnosti i odgovornosti.

Iz Rasporeda poslova zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i državnoodvjetničkih savjetnika za 2015. godinu broj P-5/2015 od 30. siječnja 2015. proizlazi da je zamjenik [REDACTED] bio raspoređen u Ured Glavnog državnog odvjetnika kao prvi zamjenik. Isto proizlazi i iz Rasporeda poslova za 2017. godinu iz državnoodvjetničkog spisa broj P-158/2016 od 22. prosinca 2016. Tijekom dokaznog postupka reproducirana je snimka emisije na TV N1 od 19. veljače 2020. s izjavom zamjenika [REDACTED], koji je izjavio da misli kako nije naštetio ugledu struke, da nije pogodio medijski reket, da ga je [REDACTED] doista kontaktirao, i da se ne boji snimljenih razgovora.

Članom masonske lože postao je, kako navodi, zbog gesla da samo ugledni ljudi postaju članovi masona, a imponiralo mu je što je prepoznata njegova stručnost i rad.

Iz odgovora Državnoodvjetničkog vijeća od 25. svibnja 2021. braniteljici [REDACTED] vezano uz kandidaturu [REDACTED] za Glavnog državnog odvjetnika, odgovoreno je pozivom na odredbe članka 25. stavka 3. Zakona o državnom odvjetništvu, te je posebno napomenuto da je Državnoodvjetničko vijeće Vladi Republike Hrvatske dostavilo sve zaprimljene prijave, uključujući i one nepravodobne i nepotpune, jer je Vijeću dana isključivo dužnost dostave prijave bez ikakve ovlasti na davanje mišljenja ili dostavu dodatnih podataka o kandidatima.

Iz odgovora Vlade Republike Hrvatske braniteljici [REDACTED] od 29. travnja 2021. Klasa: 022-03/21-08/184, Urbroj: 50302/25-21-2 proizlazi da je Vlada RH u travnju 2020. godine od Državnoodvjetničkog vijeća primila prijavu odvjetnika [REDACTED] za imenovanje na dužnost Glavnog državnog odvjetnika i prijavu odvjetnika nije odbacila kao "nepotpunu ili nedopuštenu".

Odvjetnik [REDACTED] nije predložen za imenovanje na dužnost Glavnog državnog odvjetnika iz razloga što je na temelju životopisa, dostavljenih programa, te intervjua provedenih s kandidatima ocijenjeno da je najbolja kandidatkinja [REDACTED]. Konačnu odluku o odabiru Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske donio je Hrvatski sabor.

Iz privatnog pismena [REDACTED] od 29. svibnja 2021., u povodu zamolbe braniteljica [REDACTED] u stegovnom postupku, proizlazi njegova izjava da je bio član udruge [REDACTED] a u listopadu 2018. godine istupio je iz te udruge zajedno s [REDACTED] em kojeg poslovno poznaje još iz studentskih dana. S [REDACTED] em je razgovarao o priključenju u radu nekoj od postojećih udruga ili osnivanju nove udruge [REDACTED], ali [REDACTED] to nije učinio.

Nadalje, iz dopisa Vlade Republike Hrvatske od 17. travnja 2018. upućenog predsjedniku Hrvatskog sabora proizlazi prijedlog odluke o imenovanju [REDACTED] Glavnim državnim odvjetnikom Republike Hrvatske koji je s potrebnom dokumentacijom dostavljen Hrvatskom saboru.

Iz dopisa predsjednika Hrvatskog sabora [REDACTED] proizlazi da je predmetni prijedlog dostavljen zastupnicama i zastupnicima Hrvatskog sabora te predsjednicama i predsjednicima radnih tijela.

Priložen je životopis [REDACTED] u kojem on navodi svoje obrazovanje, radno iskustvo, članstvo u profesionalnim tijelima, ostale profesionalne aktivnosti i publikacije.

U životopisu nije navedeno članstvo u bilo kakvoj udruzi građana.

Iz Preporuke REC (2000)19 Odbora ministara Vijeća Europe, prihvaćene od strane odbora ministara dana 6. listopada 2000. na 724. sjednici zamjenika ministara, zbog važnosti u kaznenopravnom sustavu, definira se funkcija državnog odvjetnika, zaštita predviđena za državne odvjetnike u izvršavanju njihovih dužnosti, a posebno se naglašava da je izobrazba istodobno dužnost i pravo svih državnih odvjetnika, prije nego budu imenovani, kao i kasnije na trajnoj osnovi.

Države u tu svrhu trebaju poduzimati učinkovite mjere, posebice da državni odvjetnici budu upoznati s načelima i etičkim dužnostima službe, ustavnom i zakonskom zaštitom osumnjičenika, žrtava i svjedoka i ljudskim pravima i slobodama iz Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda Vijeća Europe (Narodne novine - Međunarodni ugovori broj 18/97, 6/99 - pročišćeni tekst, 8/99 - ispr. 14/02, 1/06, i 13/17 - u daljnjem tekstu: Konvencija), uz ostale preporuke, a ono što je povezano s etikom, u Preporuci se navodi da je dužnost državnih odvjetnika prema građanima vršiti svoju funkciju na pravedan način, nezavisno i objektivno, poštivati i tražiti da se poštuju ljudska prava te državni odvjetnici trebaju otkloniti svaku diskriminaciju, na temelju spola, rase, boje kože, jezika, religije, političkog ili drugog mišljenja, nacionalnog ili društvenog porijekla, povezanosti s nacionalnom manjinom, vlasništvom, rođenjem, zdravljem, invalidnošću ili drugim položajem.

Za ovaj predmet iz Preporuke posebno je relevantna točka 35. koja određuje da države moraju osigurati da državni odvjetnici u izvršavanju svojih dužnosti budu vezani "Etičkim kodeksom". Povrede odredaba tog Kodeksa mogu imati za posljedicu prikladne sankcije u skladu s člankom 5. Rad državnih odvjetnika treba biti podvrgnut redovnom unutarnjem preispitivanju.

U Memorandumu s objašnjenima navodi se da će država poduzimati takve mjere koje će omogućiti da državni odvjetnici uživaju efektivno pravo na slobodu izražavanja, vjere, udruživanja i okupljanja te da zbog zakonitog članstva u zakonitoj organizaciji ne trpe štetu u svojoj profesiji. Ta prava mogu se ograničiti jedino ukoliko je to predviđeno zakonom te ukoliko je potrebno radi očuvanja ustavne pozicije državnog odvjetnika. Nastavno se ponavlja kako državni odvjetnici moraju biti posebno upozoreni na načela i etičke dužnosti koje se tiču njihove službe i zaštitu ljudskih prava i sloboda.

Napominje se da se riječ "ustavni" upotrebljava upućujući na zakonski utvrđene ciljeve i ovlasti državnog odvjetnika, a ne na Ustav bilo koje zemlje, tako da državni odvjetnici posebno moraju biti upoznati s idealima i etičkim dužnostima svoje službe, s ustavnom i zakonskom zaštitom prava osumnjičenika i žrtava i s ljudskim pravima i slobodama.

Glede podvrgavanja disciplinskoj te drugim odgovornostima, odgovornost je državnih odvjetnika jednaka kao i drugih pojedinaca, time da je jasno da u sustavima gdje državni odvjetnici imaju punu neovisnost nose i veću odgovornost.

U Memorandumu s objašnjenima, pod točkom 35., a što je također relevantno za ovaj postupak, navodi se objašnjenje kako državni odvjetnik mora poštivati visoke standarde pri donošenju svojih odluka i profesionalnom ponašanju, kako slijedi:

"Kako državni odvjetnici postaju sve neovisniji i autonomniji, a time preuzimaju iz nužde i veći teret odgovornosti, postojeći zakonski i postupovni propisi mogu postati nedovoljno specifični u smislu usmjerivača u etičkom i stručnom postupanju.

Međutim, zakonodavci ne predviđaju predloženi »Etički kodeks« kao formalni kodeks o postupanju nego više kao fleksibilnu zbirku preporuka koje se tiču pristupa koji će državni odvjetnici usvojiti i čime će se jasno ograničiti što jest, a što nije, prihvatljivo u njihovom profesionalnom ponašanju.

Regularne provjere su prikladan način da se osigura poštivanje takvih pravila."

Pročitana je prijevod s francuskog jezika Odluke Europskog suda za ljudska prava, II. Odjel, o dopuštenosti zahtjeva u predmetu Franco Siveri i Mr Giancarlo Chiellini protiv Italije, od 3. lipnja 2008. broj 13148/04, koja za Vijeće ima snagu interpretativnog autoriteta.

Iz članka T-portala u preslici pod naslovom "Ravnateljice DORH-a i USKOK-a: Sumnjamo otkud su curile informacije o aferama Janaf, SMS i Vjetroelektrane, ali još nemamo dokaze" proizlazi da je Glavna državna odvjetnica Republike Hrvatske odgovorila na novinarsko pitanje zašto je odluka o suspenziji ██████ došla nakon deset mjeseci, da se to može činiti dugo, no da je morala čekati mišljenje Etičkog povjerenstva te je uz to bila bolesna i hospitalizirana. Kazala je da je donijela odluku o stegovnom postupku i mjeri udaljenja s posla jer ██████ u svojim očitovanjima nije dao nijedan dokaz da je prestao biti članom ██████, a da je imao dovoljno vremena da to učini. Dodala je da je sloboda udruživanja zajamčena svakom građaninu Hrvatske, no pitala se "što znači biti član udruge čije je članstvo prikriveno velom tajnosti".

Iz tablice ██████, ██████, ██████, ██████ - ██████, proizlazi da je ██████ naveden kao član lože pod rednim brojem 4.

Iz korespondencije udruge ██████, e-mailu poruka ██████ od 25. veljače 2018. u 20:12 sati razvidno je obraćanje ██████ Uvaženom Starješni ██████ u privitku kojeg šalje životopis molitelja ██████, koji je spreman pristupiti Bratstvu na Radu 8. ožujka 6018., uz napomenu da ██████ poznaje gotovo 30 godina, za njega može reći da je čovjek visokih moralnih vrijednosti, pouzdan, diskretan i uvijek spreman pomoći. Iz korespondencije udruge ██████, ██████, ██████ i to po e-mailu poruke Starješine ██████ upućene ██████ od 27. veljače 2018. u 2:43 PM naziva "Novi molitelj" - ██████, proizlazi da je nakon provedenog balotiranja unutar same ██████ dostavio Vrlo Uvaženom ██████ na balotiranje kandidata ██████ čiji se životopis nalazi u prilogu. Jamci za kandidata su braća ██████ i ██████, a

kandidat u svojstvu molitelja bi pristupio inicijaciji 8. ožujka 6018. Dopisu je priložena fotografija [REDACTED], vlastoručno popunjena "Pitanja za kandidata" i životopis [REDACTED].

Iz daljnje korespondencije udruge [REDACTED] Lodge No 15 [REDACTED] e-mail Starješine [REDACTED] upućen novom molitelju - kandidatu [REDACTED] i [REDACTED] od 1. ožujka 2018. u 10:31 AM s popisom dokumentacije koju treba dostaviti novi kandidat - molitelj za pristupanje udruzi, proizlazi uputa o dostavi traženih dokumenata s brojevima IBAN "Vrhovno vijeće 33" i "Udruga [REDACTED]" na koje molitelj treba dostaviti donacije od po 1000 eura u kunskoj protuvrijednosti i poslati sam uplate i sačuvati originale. O tome je e-mailom obaviješten i [REDACTED].

Nastavno, iz korespondencije unutar [REDACTED] Lodge No 15 proizlazi da se [REDACTED] obraća Uvaženom [REDACTED] i šalje kompletnu dokumentaciju molitelja (zamjenika [REDACTED]) za rad 08.03.6018., a koju mu je prethodno dostavio zamjenik [REDACTED]. Dostavio je i fotografiju, odgovore na pitanja kandidatu, životopis, dvije potvrde o provedenom nalogu za plaćanje od po 7.500,00 HRK.

Iz daljnje korespondencije udruge [REDACTED], proizlazi da je [REDACTED] službeno dostavio Vrlo Uvaženom [REDACTED] listu pristupanja Molitelja inicijacije [REDACTED], listu napredovanja Braće s prvog na drugi stupanj [REDACTED], Matrikulu Mat.br. [REDACTED].doc i listu prisutnosti na Radu od 08.03.6018. Iz liste pristupanja molitelja inicijaciji [REDACTED] za prvu grupu pod rednim brojem 1. naveden je [REDACTED] kao molitelj i [REDACTED].

Slijedi Matrikula - osobni karton [REDACTED] s osobnim podacima, podacima o obitelji, obrazovanju, poslovnom životopisu i ostalim podacima te imenima jamaca za kandidata, [REDACTED] i [REDACTED].

Iz daljnje službene dokumentacije unutar Lože pod nazivom Popis Braće po kolonama, proizlazi da je [REDACTED] dostavio [REDACTED] popis Loža [REDACTED] po Velikim Ložama, uključujući i Veliku [REDACTED]. U priloženoj tablici zamjenik [REDACTED] naveden je pod rednim brojem 4. za I. stupanj.

Dokumentaciji je priložena i tablica organizacije [REDACTED] na dan 16.3.6018. u kojoj je za [REDACTED] Starješine [REDACTED] navedeno ime zamjenika [REDACTED] i kraj njega datum 08.03.

Iz sljedeće tabele [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] pod rednim brojem 4. naveden je [REDACTED], stupanj I., njegov broj mobitela, e-mail adresa i funkcija u [REDACTED].

Daljnja službena korespondencija unutar [REDACTED] u prilogu sadrži Odluku o kriterijima za napredovanje Braće u Ložama unutar [REDACTED], zatim drugu Odluku istog naziva s popisom obaveza koje moraju biti zadovoljene i izvršene za napredovanje na viši stupanj. Iz daljnje službene komunikacije unutar Lože pod naslovom "Poziv na Rad 25.3.6018." od 21. ožujka 2018. u 9:39 PM proizlazi obraćanje [REDACTED] zamjeniku [REDACTED] kojom ga obavještava da će se Rad [REDACTED]-a održati 25.3.6018. s početkom u 17:00 sati po Ritualu I. stupnja, a kako je ovaj Rad od većeg značaja, jer će imati instalaciju brata [REDACTED] u [REDACTED] na te su svoj dolazak najavile strane i domaće obedijencije, moli ga

da do četvrtka, 22. ožujka 6018. do 12:00 sati svom Starješini Lože najavi dolazak. Spisu prileži korespondencija udruge [REDAKTIRANO], dopis [REDAKTIRANO] [REDAKTIRANO] upućen [REDAKTIRANO] od 6. travnja 2018. u 7:22 sata kojim [REDAKTIRANO] najavljuje svoju planiranu prisutnost na [REDAKTIRANO].

Iz daljnje službene komunikacije unutar Lože pod naslovom "Odg: Katalog" proizlazi obraćanje [REDAKTIRANO] [REDAKTIRANO] Uvaženom [REDAKTIRANO] u kojem se navodi: »Neugodno sam se iznenadio vidjevši Listu primatelja elektronske poruke na koju ovom prilikom odgovaram. Naime, na njoj je i Brat za kojeg postoji Odluka [REDAKTIRANO] [REDAKTIRANO]-a i [REDAKTIRANO] da se "briše" sa svih spiskova i to od prije mjesec dana.

Smatram ovo neprihvatljivim i molim da mi se konačno pripremi jer mi treba sva dokumentacija milog Brata i to prije Rada 17.05.6018.

Ovoj reakciji prethodilo je obraćanje [REDAKTIRANO] zamjeniku [REDAKTIRANO] u i dostava Kataloga, uz uputu da Brat može izabrati prikaz s logotipa ili punog naziva firme u kojoj djeluje ili može dati opis aktivnosti bez kontakta, kriptirano. Svi kriptirani profili će biti prikazani pod slovom [REDAKTIRANO].

Pravi identitet bit će poznat samo [REDAKTIRANO] a koji će na upit zainteresiranog Brata najaviti njegov poziv i dati mu kontakt Brata koji je dao kriptirani opis svojih aktivnosti. Na ovaj način dvostruko štitimo identitet kriptiranog profila.«

Iz Pregleda stanja u području pravosuđa u EU-u za 2020. godinu, komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskoj središnjoj banci, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, između brojnih podataka, razvidan je visoki stupanj javne percepcije manjka neovisnosti pravosuđa u Republici Hrvatskoj zbog najviše upletanja ili pritisaka Vlade i političara, zatim upletanja ili pritisaka gospodarskih ili drugih posebnih interesa i na kraju status i položaj sudaca koji nisu dovoljno jamstvo njihove neovisnosti.

Za poboljšanje takve percepcije između ostalog se ističe potreba izobrazbe, uključujući i izobrazbu s područja etike.

Iz dokumenta Europskog suda za ljudska prava "Vodič kroz članak 11. Europske konvencije o ljudskim pravima", paragrafi 269., 270., 278. i 279. koji citiraju praksu i konkretne odluke tog suda proizlaze razlozi vezani uz ograničenja za pripadnike oružanih snaga, policije i državne uprave u smislu članka 11. stavka 2. Europske konvencije o ljudskim pravima.

Časopis "Obzor" - u tekstu "Masoni iz cijele Europe u Zagrebu" sadrži intervju s [REDAKTIRANO] koji afirmira slobodno zidarstvo kroz rad organizacija koje nisu tajne i ističe humanitarne i druge pozitivne stvari koje čine slobodni zidari.

Pročitana je upit obrane Ministarstvu pravosuđa i uprave o tome da li postoji neka inicijativa za promjenu zakona kojom bi se državni odvjetnici i njihovi zamjenici obvezali prijaviti članstvo u udruzi građana, uključujući udruge [REDAKTIRANO] te je dobiven odgovor od Ministarstva pravosuđa i uprave da takva inicijativa ne postoji i da se ovog trenutka ne planiraju takve zakonodavne promjene.

Uvidom u obrazac za podnošenje izvješća o imovinskom stanju dužnosnika proizlazi obveza davanja podataka o drugim poslovima dužnosnika tijekom obnašanja mandata te navođenje ostalih članstava i funkcija dužnosnika u drugim pravnim osobama, udruženjima i organizacijama.

Iz Pravilnika o obliku i sadržaju obrasca izvješća o imovini državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika te samog obrasca proizlazi da istovjetne dužnosti za pravosudne dužnosnike takve obveze ne postoje.

Iz dopisa Ministarstva pravosuđa i uprave od 30. srpnja 2021., Klasa: 230-02/21-05/04, Urbroj: 514-07-04-02/03-21-02 proizlazi da se u skladu s člankom 22. stavcima 3. i 4. Zakona o udrugama, udruge upisuju u Registar udruga Republike Hrvatske pri županijama, odnosno Gradu Zagrebu, prema sjedištu udruge, a Registar udruga se vodi u elektroničkom obliku jedinstvenom za sve udruge u Republici Hrvatskoj, pri nadležnom upravnom tijelu županije, odnosno Grada Zagreba. Također, sukladno odredbi članka 3. stavka 1. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja Registra udruga Republike Hrvatske i Registra stranih udruga u Republici Hrvatskoj, udruge se u Registru udruga razvrstavaju prema obliku udruživanja, ciljanim skupinama i prema djelatnostima kojima se ostvaruju ciljevi propisani statutom udruge.

U skladu sa stavkom 3. članka 3. Pravilnika, udruge se samostalno opredjeljuju i razvrstavaju u Registru udruga prema ciljanim skupinama iz Popisa ciljanih skupina koji je sastavni dio Pravilnika, a mogu imati jednu ili više ciljanih skupina s obzirom na članstvo i/ili korisnike prema kojima je udruga usmjerena. Nadalje, udruge se u skladu sa stavkom 4. članka 3. Pravilnika, samostalno razvrstavaju u jednu ili više područja djelovanja i djelatnostima kojima se ostvaruju ciljevi propisani statutom prema Klasifikaciji djelatnosti udruga, koja je sastavni dio Pravilnika. Iz dopisa, nadalje, proizlazi da klasifikacija djelatnosti sadrži razradu kroz tri razine: I. Razina - područje djelovanja udruge, II. Razina - djelatnost udruge i III. Razina - razrada djelatnosti udruge.

Iz navedenih razloga Ministarstvo pravosuđa i uprave nije u mogućnosti dostaviti traženi popis udruga koje su ujedno i lože [REDACTED] (masonske lože).

Iz dopisa udruge [REDACTED] zaprimljenog 25. kolovoza 2021. proizlazi sljedeće očitovanje:

"U slučaju dostavljenih preslika dokumenata - isprava u postupku pred Državnoodvjetničkim vijećem protiv [REDACTED], zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, pod rednim brojevima od 1 do 21 na veliku žalost naše Udruge predstavljaju službene i autentične dokumente. Ovi dokumenti su izašli iz naše Udruge, ne našom voljom, već voljom zločestih pojedinaca sa željom da našete ugledu naše Udruge."

Na listovima 1174-1177 navedena su pitanja koja je državno odvjetništvo postavilo udruzi [REDACTED], nakon dostave podataka, a o autentičnosti onih iz tablice [REDACTED] (list 397), korespondencija udruge [REDACTED], e-mail poruka [REDACTED] od 25. veljače 2018. u 20:12 sati, upućena Starješini [REDACTED] naziva "Novi molitelj [REDACTED]" s priloženim životopisom (list 398), zatim korespondencija udruge [REDACTED],

[REDACTED] i to e-mail poruka Starješine [REDACTED] upućena [REDACTED] od 27. veljače 2018. u 2:43 PM naziva "Novi molitelj" - [REDACTED] (list 399-401) s priložima: fotografija [REDACTED], vlastoručno popunjena "pitanja za kandidata", životopis [REDACTED], zatim korespondencija udruge [REDACTED] Lodge No15 [REDACTED], e-mail Starješine [REDACTED] upućen novom molitelju/kandidatu [REDACTED] i [REDACTED] od 1. ožujka 2018. u 10:31 AM s popisom dokumentacije koju treba dostaviti novi kandidat - molitelj za pristupanje udruzi s uputama za postupanje (402-404), korespondencija udruge [REDACTED] [REDACTED] e-mail dopis novog kandidata - molitelja [REDACTED] od 2. ožujka 2018. od 11:09 PM upućen Starješini [REDACTED] i [REDACTED] u prilogu kojeg se dostavljaju traženi dokumenti i to vlastoručno potpisana pitanja za kandidate, životopis, fotografija i dokazi o uplati od po 1.000 eura (404-405), korespondencija Udruge [REDACTED] Lodge No15, dopis Starješine [REDACTED] upućen [REDACTED] od 3. ožujka 2018. u 12:00 (405), korespondencija udruge [REDACTED] Lodge No15, e-mail dopis [REDACTED] upućen Starješini [REDACTED] Majstoru [REDACTED] od 2. ožujka 2018. u 23:09:30 naslovljen kao "Re: Lodge No15" kojom se dostavlja tražena dokumentacija (405-406), dokumentacija udruge [REDACTED] fotografija [REDACTED] (406), vlastoručno popunjena pitanja za kandidata (406), životopis [REDACTED] (407-409), potvrda Zagrebačke banke o provedenom nalogu za plaćanje platitelja [REDACTED] primatelju [REDACTED], iznosa od 7.500,00 kuna od 2. ožujka 2018. (410), potvrda Zagrebačke banke o provedenom nalogu za plaćanje platitelja [REDACTED] primatelju [REDACTED] u od 2. ožujka 2018. na iznos od 7.500,00 kuna (411), vlastoručno popunjen obrazac [REDACTED] - "Pitanja za kandidata" [REDACTED] (412), fotografija [REDACTED] (413), zatim korespondencija udruge [REDACTED] dopis Starješine [REDACTED] upućen [REDACTED] a i [REDACTED] 6. ožujka 2018. u 2:46 PM, s dostavljenom listom pristupatelja - molitelja inicijaciji i matrikulom, dokumentacijom [REDACTED] za rad [REDACTED]-a 8. ožujka 6018., naslovljen kao "Dokumentacija za rad 8. ožujka 6018. [REDACTED]" (414), zatim dokumenti udruge [REDACTED] i to lista pristupanja molitelja inicijaciji za 8. ožujka 6018. (415), matrikula - osobni karton [REDACTED] s osobnim i drugim podacima (416), te korespondencija udruge [REDACTED], dopis [REDACTED] [REDACTED] od 13. ožujka 2018. u 4:04 PM upućen [REDACTED] naslovljen kao "Popis Braće po kolonama" (417), korespondencija udruge [REDACTED], dopis [REDACTED] upućen [REDACTED] s popisom loža [REDACTED]-a od 11.3.2018. u 19:13 (417-418), dokumentacija udruge [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] (list 419), zatim dokumentacija udruge [REDACTED], podaci o organizaciji [REDACTED] na dan 16. ožujka 6018. (420), dokumentacija udruge [REDACTED], tablica s podacima [REDACTED] i [REDACTED] [REDACTED] o stupnjevima članstva, funkciji u loži i drugim osobnim podacima (421), korespondencija udruge [REDACTED] [REDACTED] i pomoćnika [REDACTED] od 19. ožujka 2018. u 10:11 s priložima (422), Odluka o kriterijima za napredovanje Braće u ložama unutar [REDACTED] (423-425), Odluka o kriterijima za napredovanje Braće u ložama unutar [REDACTED] (426-428), korespondencija udruge [REDACTED], dopis [REDACTED] a upućen [REDACTED] naslovljen kao poziv na Rad od 21. ožujka 6018. od 9:39 (429), korespondencija udruge [REDACTED], dopis [REDACTED] upućen [REDACTED] od 6. travnja 2018. u 7:22 (430), korespondencija udruge [REDACTED] - dopis [REDACTED] a upućen 12. svibnja 2018. u 17:59 [REDACTED] Lodge No15 [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], naslovljen kao Predmet: Katalog (431-432), korespondencija udruge [REDACTED] dopis [REDACTED] [REDACTED] a od 13. svibnja 2018. u 12:00 (431) te korespondencija udruge [REDACTED], dopis [REDACTED]

██████████a upućen ██████████ od 13. svibnja 2018. u 1:39 PM (432), a koja su spisu predmeta priložena u preslikama.

U odgovoru udruge ██████████ dalje se navodi da Udruga svojim internim Pravilnikom "Konstitucija" prepoznaje nekoliko statusa članova koji nisu aktivni: Dopust (Glava IV, članak 106.), Gubitak članstva u loži (Glava V, članak 110.), Pokrivanje (Glava V, članak 11.), Oduzimanje članstva (Glava V, članak 112.), Isključenje (Glava V, članak 113), te Obavještanje (Glava V, članak 114).

Ukratko, postoji nekoliko načina prestanka aktivnog članstva i to kada član zbog nemogućnosti ispunjavanja svojih obveza prema udruzi može zatražiti zamrzavanje svoga članstva tj. dopust ili prikrivanje, zatim postoji časni i nečasni otpust iz članstva udruge, time da časni otpust nastupa kada član ne može ispunjavati svoje obveze zbog različitih razloga, obrati se ██████████, te navede razloge zašto želi napustiti udruhu. Nakon što izmiri svoje financijske obveze, vrati zadužene ceremonijalne relikvije, dobiva časni otpust.

Nečasni otpust predstavlja kada pojedinac ili skupina članova napušta udruhu bez valjanog razloga i zbog teške povrede pravila udruge. Tada ██████████ zajedno sa svojim kolegijem donosi odluku o nečasnom otpustu.

U očitovanju se nadalje navodi da kod svih oblika prestanka aktivnog članstva postoje obveze obavještanja koje se moraju unijeti u izvještaj udruge te izdaje potvrda članu od strane isključivo ██████████

Prema upitu Vijeća, ██████████ navodi da nikada nije izdao takvu potvrdu zamjeniku ██████████.

Očitovanje ima žig i potpis ██████████

Iz članaka u "Večernjem listu" od 22. veljače 2020., priloga s portala Direktno.hr od 22. veljače 2020. i iz "Glasa Istre" od 12. rujna 2021. proizlaze komentari i analize vezani uz članstvo zamjenika ██████████ u ██████████, zatim o navodnom sukobu paramasonskih loža ██████████ i ██████████ Croatia jer je dijelu članova smetalo to što se hrvatskim masonima upravlja iz Beograda, analizira se komunikacija između zamjenika ██████████ i ██████████ te se navodi da su se i svjetski mediji raspisali o masonima u Hrvatskoj. Naglašava se da je ono što posebno zabrinjava propust obavještajne zajednice kojoj se pred očima paramasonske organizacije iz susjedne Srbije oformila parapolitička udruga, koja u svoje redove vrbuje moćnike na pozicijama i koja želi na neformalan način utjecati na procese u društvu. "Oni se osjećaju toliko moćno i zaštićeno da mogu vrbovati, ucjenjivati i smjenjivati državne odvjetnike".

U člancima se nadalje spekulira o pitanjima lojalnosti zakonima i zakonitog postupanja koje je ugroženo po pitanju lojalnosti "tajnom društvu" visokih državnih dužnosnika.

Iz novinskih članaka od 2. i 12. listopada 2021. objavljenih u "Nacionalu" proizlaze tvrdnje da dokumenti iz masonske lože otkrivaju kako je ██████████ planirao tajno ostati članom masona i biti na čelu DORH-a, spekulira se u sumnju u zlouporabu položaja, pa je državno odvjetništvo podiglo "obračun s ██████████ na novu razinu, premda mu je inicijalno

pružilo prostor za razlaz u tišini i odlazak iz sustava bez velike pompe. Kako je on to odbio postalo je jasno da ga državno odvjetništvo više ne želi imati kao dio sustava".

Iznose se i daljnje novinarske spekulacije da zbog tajnosti njegovog telefonskog razgovora DORH zbog "Aferu mason" planira kazneno goniti svog bivšeg šefa, a da se na njegovoj suspenziji ustraje jer njegovi kolege sumnjaju da je svjesno zanemario tajno snimljeni telefonski razgovor između vodećih ljudi tjednika "7dnevno". Nastavno se elaborira u novinarskom stilu o sukobu interesa u kojem se nalazi zamjenik [REDACTED] zbog afere u kojoj su, osim njega kao tada ključnog predstavnika organa državnog gonjenja, i žrtva i jedan od osumnjičenika također pripadnici masonskog pokreta. Na jednak način navodi se "Policija je 'Aferu mason' protumačila kao organizirano zločinačko udruživanje, ali je [REDACTED] kao šef DORH-a ključne dokaze zanemario pa se sada suočava sa sumnjom da je zloupotrijebio svoj položaj". Nastavno se bez poziva na konkretnu argumentaciju navodi da je zamjenik [REDACTED] stvorio paralelni sustav koji je opstruirao neke ključne istrage u aferama otkrivenim posljednjih godina. Analizira se i pokretanje te tijekom stegovnog postupka protiv zamjenika [REDACTED].

Izvršen je uvid u ispis iz Registra udruga na dan 6. listopada 2021. iz kojeg je razvidno da je više udruga [REDACTED] u Republici Hrvatskoj zakonito registrirano. Iz rješenja Gradskog ureda za opću upravu Grada Zagreba od 15. srpnja 2021., Klasa: UP/I-230-02/2021-02/1184, Urbroj: 251-07-11-21-2 proizlazi da se odobrava upis promjene Statuta, naziva i skraćenog naziva Udruge na engleskom jeziku, osobe ovlaštene za zastupanje i likvidatora [REDACTED] te da je novi naziv udruge [REDACTED]. Predsjednik Udruge je [REDACTED].

Iz Upute o ispunjavanju i načinu korištenja potvrde o osobnom identifikacijskom broju Porezne uprave Ministarstva financija Republike Hrvatske proizlazi naziv udruge [REDACTED], OIB Udruge, Zagreb kao mjesto osnivanja i datum izdavanja Upute od 20. srpnja 2021. Dokument obuhvaća čak 225 stranica s nizom tekstova koji objašnjavaju slobodno zidarstvo, zatim povijest slobodnog zidarstva, niz neutemeljenih predrasuda prema Bratstvu [REDACTED] nespornu afirmativnost načela i ciljeva djelovanja slobodnozidarskih loža, zasebno povijest Hrvatskog Slobodnog Zidarstva i Škotskog Obreda za Hrvatsku, Konstitucije Vrhovnog Vijeća za Hrvatsku, humanitarnom radu slobodnozidarskih loža i drugim društveno poželjnim aktivnostima. Nastavno se objašnjava odnos prema Katoličkoj Crkvi, svjetonazorska razlikovnost članova slobodnozidarskih loža i naglašava se apologetski pristup prema svim slobodoumnim idejama.

Stoga je logično za zaključiti da su proklamirana načela i ciljevi udruge [REDACTED] zaslužili biti lišeni svih predrasuda i društvene netolerancije, kao i da, po stajalištu ovog Vijeća, zaslužuju svojim djelovanjem objektivno pozitivan doprinos pluralizmu u demokratskom društvu.

U dokaznom postupku pročitana je zamolba za dostavu podataka o zahtjevima za odobrenje za učlanjenje u Udrugu građana upućena Državnoodvjetničkom vijeću od strane obrane te odgovor Državnoodvjetničkog vijeća od 28. listopada 2021. broj DOVO-6/2021-130 iz kojeg proizlazi da Državnoodvjetničko vijeće nije zaprimilo niti jedan zahtjev državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika za učlanjenje u neku udrugu građana u razdoblju od 1. rujna 2018. do tada, odnosno 28. listopada 2021.

Iz pismena [REDACTED] od 28. listopada 2021. proizlazi njegova izjava na zamolbu

odvjetnice ████████ da je 20. veljače 2020. bio na obavijesnom razgovoru u službenim prostorijama PU zagrebačke u vezi kaznene prijave dr. ████████ protiv djelatnika tjednika "7dnevno" i da je u tom razgovoru rekao da se zamjenik ████████, po njegovim saznanjima, nakon izlaska iz ████████ nije učlanio u neku drugu udrugu ████████.

U dokaznom postupku izveden je dokaz ispitivanjem svjedoka prof. dr. sc. ████████.

Nakon što je dao svoje viđenje suštine masonskog pokreta, kazavši da je bio ████████, a ta Loža je 15. srpnja 2021. promijenila ime u ████████, tako da je sad ████████.

Iskazao je da zamjenik ████████ ne bi bio u situaciji u kojoj se sada nalazi da je slušao njega, umjesto svojeg mentora, čije ime ne može navesti jer mu to brane pravila njihovog Kodeksa, ali je ono vidljivo iz dostavljenih dokumenata, koju je tezu naknadno pojasnio. Dodao je da je ████████ u potpunosti sljednik ████████, tako objasnivši dostavu podataka Vijeću nakon zaprimljene požurnice od 26. srpnja 2021. od ████████. U tu svrhu predao je na spis dokumentaciju koja se sastoji od rješenja kojim se odobrava upis, promjene statuta naziva i drugih podataka od Gradskog ureda za opću upravu Grada Zagreba, Klasa: UP/I-230-02/2021-02/1184, te Uputu o ispunjavanju i načinu korištenja potvrde o osobnom identifikacijskom broju Porezne uprave Ministarstva financija, s preslikom koverta.

Iskazao je da u vrijeme inicijacije zamjenika ████████ 8. ožujka 2018. nije bio ████████, a tko je to bio ne može reći jer mu to zabranjuju interna pravila. Bio je prisutan inicijaciji zamjenika ████████ zajedno s još 120 ljudi, s gostima iz Filipina.

Zamjenik ████████ polagao je prisegu kao učenik I. stupnja.

Nakon toga, ovlaštena zastupnica predočila je svjedoku prisegu s lista 220 spisa, koju je svjedok pročitao i odgovorio da je to njihova prisega i da je po toj prisezi prisegnuo i zamjenik ████████.

Nastavno je naveo da su ciljevi takvog oblika udruživanja da masonstvo obuhvaća realizirane i sposobne ljude u dobi od 40 do 60 godina, koji su riješili statusna i egzistencijalna pitanja, pa osmišljavaju život, a koji imaju tako razvijenu svijest s potrebom pomaganja drugim ljudima, afirmacijom različitih vrijednosti, promicanjem ljudskih prava, uz napomenu da u masonima nema diskriminacije. Ljudi su uglavnom osuđeni družiti se s pripadnicima vlastite struke, a ovakvo udruživanje različitih ljudi uvećava njihovu moć, u smislu realizacije navedenih ciljeva, a također se bave humanitarnim radom, međusobno se pomažu, recentno su pružali pomoć stradalima na Baniji.

Poznato mu je da je zamjenik ████████ postao Tajni brat, budući da je o takvom njegovom statusu odlučivao u sastavu od pet ljudi, što smatra posljedicom rada mentora zamjenika ████████, što se tiče i uplatnica za članstvo koje je on mogao predati osobno, a ne da to traži od zamjenika ████████.

Naveo je da su obavještajne službe prisutne u svim masonskim organizacijama, a primjera radi, da je tadašnji šef tada POA-e snimao svog mentora. U ████████ su četiri obavještajca i dva visokopozicionirana pripadnika policije. Naravno da oni raspolažu s

odgovarajućim dokumentima Udruge.

U Loži su bila očekivanja od članstva zamjenika [REDACTED] da osmišljava pravne stvari za napredak našeg društva. Međutim, kada je u listu "Nacional" objavljen neki priručnik, tada mentor zamjenika [REDACTED] piše [REDACTED] da zašto se spominje zamjenik [REDACTED] kada je donesena odluka da je on Tajni brat. Štoviše, mentor zamjenika [REDACTED] dostavio je popis od 26 osoba - Braće iz kojeg je razvidno da je zamjenik [REDACTED] u statusu Tajnog brata u Loži, što također smatra propustom mentora na štetu zamjenika [REDACTED], njega osobno i Lože.

Ovdje se radilo o dvadeset šest ljudi koji su bili nezadovoljni sporošću procesa priznavanja Lože i imali su namjeru odvojiti se jer nisu shvatili da proces priznanja zahtijeva vrijeme.

Nakon što je svjedoku predočena isprava s lista 431 spisa, iskazao je da ne može točno reći vrijeme kada je [REDACTED] postao Tajni brat, ali može reći da je ova isprava opet krivi potez njegovog mentora, jer je ponovo aktualizirana tema da je [REDACTED] Tajni brat.

U Loži ima više članova sa statusom Tajnog brata, to su uvijek ljudi iz javnih službi koji zapravo prikrivaju svoje članstvo zbog predrasuda o masonima.

Nakon što je ovlaštena zamjenica predočila svjedoku prve stranice s lista 389 spisa, jer u spisu ostale stranice ne postoje, naslovljenog na "Mili brat [REDACTED] 33. stupnja, [REDACTED] [REDACTED], 13.10.6018. GIS", svjedok je potvrdio da je to dio pisma koje mu je uputio mentor [REDACTED], koji je želio istupiti zajedno s njim iz [REDACTED]. Poznato mu je da su potpisnici naveli da je on kao [REDACTED] suglasan s njihovim napuštanjem Lože, što je potpuno netočno, a kada su oni saznali da svjedok s tim nije suglasan, njih šestero vratilo se u [REDACTED].

Iskazao je da se nakon ovog pisma našao s [REDACTED], da mu je objasnio da istupanjem iz [REDACTED] šteti i sebi i njemu, jer je Loža kojoj su se namjeravali pridružiti, ne može reći da li bi se i pridružili, pod utjecajem obavještajnih službi jedne druge strane države. Ne može reći o kojoj se državi radi, osim da se radi o bivšoj socijalističkoj državi. [REDACTED] je na ovo upozorenje rekao da će razmisliti o njegovom prijedlogu da zamrzne članstvo u [REDACTED]. On se svojeg principelnog odnosa prema [REDACTED] pridržavao do kraja, odnosno do momenta kada je izašlo u javnost, ne zna točno na kojoj televiziji, [REDACTED] priopćenje da je član neke druge lože, kao i naknadno [REDACTED] izjavljivanje da se on, svjedok, miješa u jednu drugu kaznenu istragu. [REDACTED] nikad mu nije odgovorio na njegov ranije spomenuti prijedlog.

Na pitanje ovlaštene zastupnice da pojasni na koje je to rizike upozoravao [REDACTED], prvo je naveo da bi postojala neka [REDACTED], treba imati pod sobom tri lože, a ovih dvadeset ljudi nije dostatno ni za jednu [REDACTED]. Skrenuo mu je pozornost da ta loža postaje direktni ogranak lože koja je pod ingerencijom Velike Lože u drugoj bivšoj istočnoeuropskoj državi, a što znači da bi bio pod ingerencijom i obavještajnih službi te druge države, što bi predstavljalo doista veliki skandal. Rekao je [REDACTED] i konkretno mu naveo da se pridruživanjem ovim ljudima i odlasku u drugu [REDACTED] izlaže 3 puta većem riziku negoli da ostane u hrvatskoj loži.

Nastavno je naveo da su sva braća koja se nisu vratila u [REDACTED], već su se pridružila

drugdje, bila isključena iz [REDACTED]. On je tada, moguće, počinio jednu pogrešku, možda i prekršio zakon, jer je rekao da je [REDACTED] zamrznuo svoje članstvo. Naime, na njegovoj inicijaciji je bilo sto dvadeset ljudi, puno se pričalo o novonastaloj situaciji i njemu, svjedokov je cilj bio njega zaštititi i nikad ga nije odao.

Pojasnio je da [REDACTED] nije isključen iz [REDACTED] jer mu nikad nije odgovorio na raniju sugestiju, pa je stoga, želeći ga zaštititi, rekao da je zamrznuo članstvo, a da više nije član [REDACTED], saznao je na jednoj od televizija na kojoj je bila izjava [REDACTED] da se pridružio nekoj drugoj masonskoj udruzi.

[REDACTED] u svoje članstvo ne prima žene.

Na pitanje braniteljice zamjenika državnog odvjetnika i predočavanje Statuta Udruge svjedok je odgovorio da su se članovi Udruge dužni držati Ustava, zakona Republike Hrvatske, Opće deklaracije o pravima čovjeka i Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i sloboda.

Na daljnje pitanje braniteljice odgovorio je da iz njihovih pravila ne proizlazi ništa što bi poticalo članove masonske lože na nedopušteno ponašanje, no ponašanje svakog čovjeka je prepušteno njegovoj vlastitoj savjesti.

Član udruge može biti isključen sukladno Statutu, a u slučaju kršenja zakona i pravila predviđen je stegovni postupak koji vodi Časni sud i kazna može biti isključenje.

Na pitanje braniteljice odgovorio je da je "balotiranje" predrasprava o kandidatu između Majstora članova lože, zapravo, procjena kvalifikacija kandidata, nakon čega se vrši glasovanje uz pomoć bijelih i crnih kuglica; bijele kuglice znače da je kandidat prošao balotiranje, a ako postoji jedna crna kuglica [REDACTED] je može poništiti, da spriječi eventualni nečiji osobni animozitet prema kandidatu, dvije kuglice znače odgodu itd., a da [REDACTED] nije prošao balotiranje, ne bi ni mogao biti primljen u članstvo.

Na daljnje pitanje braniteljice odgovorio je da se ime i prezime kandidata prilikom inicijacije izgovara tri puta, a izgovara se toliko glasno da ga može čuti tih sto dvadeset ljudi.

Prema javnosti deklariraju se samo osnivači Udruge, dok se ne iskazuju ostali članovi, što znači da se iskazuju oni koji mogu podnijeti pritisak javnosti da su u Loži, dok se ostali smatraju podupirateljima.

Zamjenik [REDACTED] je na traženje njegovog mentora imao status Tajnog brata. Po njegovom mišljenju, kada je zamjenik [REDACTED] postao Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske, njegov mentor je shvaćao da ga uvlači u neke odnose koji mogu predstavljati konflikt interesa.

Na daljnja pitanja braniteljice svjedok je odgovarao da se od članova Lože očekuje aktivitet i to ritualna okupljanja dva puta mjesečno, u svrhu relaksacije, a također postoji konferencijski rad sveden na međusobne razgovore, a tada oni nisu s masonskim obilježjima. Za potrebe kongresnih sastanaka član Udruge se mora pripremati, čitati, sam sebe unapređivati i razvijati.

Neaktivan član ne može dobiti status Tajnog brata, već se neaktivnost u masonima naziva "pokrivanje", što znači zamrzavanje članstva, a upravo je on to savjetovao zamjeniku [REDACTED].

Svjedok nije mogao odgovoriti da li je još nekom pravosudnom dužnosniku nuđeno članstvo u [REDACTED], ali je naveo da nakon što je "pukla" ova afera, neki su dužnosnici, državni službenici, policajci, tražili istupanje iz Lože.

Svjedok je dalje iskazao da je s [REDACTED] kontaktirao kada je shvatio da ga list "7dnevno" "reketari", a [REDACTED] mu je rekao da podnese kaznenu prijavu. Kad je on kazao [REDACTED] da se vraća iz Sarajeva u nedjelju ujutro, rekao mu je neka po povratku iz Sarajeva ode u Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu podnijeti prijavu. To je i učinio. U Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu o ovom "reketarenju" razgovarao je sa zamjenicom [REDACTED], ona mu je počela uzimati osobne podatke, a tada je u Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu došao i osobno [REDACTED]. Prekinuo je razgovor s [REDACTED], a nakon toga nasamo 45 minuta razgovarao s [REDACTED] o "reketarenju" od strane "7dnevno". Nakon razgovora dovršio je podnošenje kaznene prijave, a tad su u prostoriji s njim bili zamjenica [REDACTED] i općinski državni odvjetnik [REDACTED]. Podnio je kaznenu prijavu zbog iznude protiv [REDACTED] i [REDACTED].

Nakon oko četrnaest dana zvala ga je policija i pitala ga da li ima nekog "Brata" iz [REDACTED], kazao je da nema, a već sljedeći ponedjeljak policija ga je pitala ima li "Brata" u [REDACTED]. Taj "Brat" u [REDACTED] bio je mentor [REDACTED]. Znao je da njemu u svibnju ističe mandat na visokoj poziciji u jednom poduzeću te je shvatio da je on za "7dnevno" daleko veća meta za iznudu negoli što je sam svjedok.

Također je saznao, njihovom internom istragom, da je informator o internim događajima njihov član [REDACTED]. O svojim zaključcima pokušao je obavijestiti [REDACTED] međutim, njegovi pokušaji su trajali oko deset dana, ali mu se [REDACTED] nije javljao. Kada ga je ipak uspio dobiti, on mu je odgovorio da sve što zna iskaže općinskom državnom odvjetniku u Zagrebu, [REDACTED]. Sukladno toj uputi, bio je kod [REDACTED], rekao mu za mogućnost šireg kruga osoba koje se "reketare", a poznato mu je da je on istragu proširio samo na [REDACTED]. Iskazao je da je [REDACTED] rekao o potencijalnim prijetnjama u odnosu na [REDACTED], kao Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, odnosno o potencijalnoj opasnosti za njega, a to je što je jedna osoba u vrhu [REDACTED] špijun Srpske [REDACTED], da su dva njihova "sigurnjaka", jedan bivši šef [REDACTED], a drugi bivši špijun, koji je bio u pratnji predsjednika Vlade i šefa jedne političke stranke, a koji su kod njihovog [REDACTED] imali pristup cjelokupnoj dokumentaciji. O istim opasnostima kontaktirao je [REDACTED] i nedvojbeno mu iskazao o navedenim prijetnjama da će se saznati o njegovom članstvu.

Kada je zamjenik [REDACTED] primljen u [REDACTED], svjedok je kod sebe imao popis sto dvadeset osoba koje su bile na inicijaciji [REDACTED], taj popis može pokazati, ali ga ne može predati na spis, no iz njega jasno proizlazi da su na inicijaciji [REDACTED] bila četiri obavještajca, i to ne samo iz Republike Hrvatske, što nije bilo upitno, a osim njih i dva visoko rangirana policajca.

U nastavku svog iskaza svjedok prof. dr. sc. [REDACTED] pojasnio je da je [REDACTED] trebao Udruzi za pravne stvari, jer kad u loži imaju umjetnika, očekuju da on doprinese razvoju umjetnosti, kad imaju liječnika, unapređenju zdravstva, a ako imaju pravnika kao što

je [REDACTED], te odvjetnike i suce, da učine u pravnom području dobrobit za društvo.

Na posebno pitanje što u prisezi znači "poslušnost i podržavanje Braće savjetom i djelom" objasnio je da to podrazumijeva učenje prema vrijednostima, primjerice poštivanje starijih i zapravo da učenik u svakom pogledu pozitivno napreduje.

Simbolika rituala koji su dio prisege je alegorija na životne situacije, primjerice, kada se u ritualu hoda zatvorenih očiju na tri strane, pružaju se ruke, što znači vrednovanje partnerstva i nužnost razvijanja partnerstva u životu, druge ritualne radnje, primjerice, objašnjavaju suočavanje sa smrću itd.

Na iskaz svjedoka stranke nisu imale primjedbi, ali je braniteljica zamjenika protiv kojeg se vodi stegovni postupak zaključila "da je po odgovoru na jedno pitanje i iz dijela odgovora na drugo pitanje njoj jasno i očito da je od strane ovlaštene zastupnice podnositeljice zahtjeva svjedok bio pripremljen".

Na raspravi održanoj 2. studenog 2021. u dokaznom postupku preslušan je tonski zapis snimljen od strane obrane o ispitivanju svjedoka [REDACTED]

Po Vijeću su nedvojbeno vjerodostojnima ocijenjeni uvidom i čitanjem izvedeni dokazi u vidu isprava, uključujući i one čija autentičnost je potvrđena i dopisom [REDACTED] i iskazom svjedoka [REDACTED], time da je dokazna vrijednost pročitanih tekstova iz različitih medija, kao i dokaza izvedenih reprodukcijom snimki, iako bi svaka takva informacija trebala biti pravodobna, istinita i provjerena, ocjenjivana uvažavajući subjektivizam novinara, gotovo uvijek s primjesama senzacionalizma, samo radi utvrđivanja opsega, intenziteta interesa i usmjerenja reakcija javnosti na članstvo visokopozicioniranog državnoodvjetničkog dužnosnika u slobodnozidarskim ložama.

Međutim, citirane izjave i intervjui osoba preneseni u medijima ocijenjeni su kao istiniti i vjerodostojni.

Vijeće nije povjerovalo privatnim pismenima [REDACTED], sastavljenim na zahtjev obrane, budući da je očigledno da je njima on želio pomoći svojem dugogodišnjem prijatelju [REDACTED], ali da pri tome nije želio svjedočiti i tako potvrditi svoje izjave, a to nije želio stoga da ne otkrije ime slobodnozidarske lože kojoj je na čelu, držeći se isključivo internih pravila [REDACTED], uostalom, jednako kao što to na svoj način čini i [REDACTED], jer bi kao svjedok bio dužan govoriti istinu, a toj svojoj građanskoj dužnosti se iz naprijed navedenih razloga nije bio spreman izložiti.

Što se tiče iskaza svjedoka [REDACTED] Vijeće smatra istinitima i vjerodostojnima sve navode o kojima je bio voljan i sprema iskazivati, mada su mu ostali navodi šturi i pomalo pitijiski iskazani, opet iz razloga da ne prekrši masonska interna pravila i zavjete te se tako možebitno izloži teškoj sramoti među članovima unutar svojih slobodnozidarskih redova i udruga.

Na raspravi od 1. lipnja 2021. kao nevažni odbijeni su dokazni prijedlozi obrane ispitivanjem Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske [REDACTED] kao svjedoka, ispitivanjem predsjednice Etičkog povjerenstva DORH-a [REDACTED] i pribavljanjem spisa P-28/2020 od Etičkog povjerenstva, uz dano obrazloženje da Glavna državna odvjetnica, kao

ovlaštena podnositeljica zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka, koji je osnova ovog postupanja, slobodno disponira zahtjevom i nije se kao svjedok dužna očitovati o činjenicama i dokazima kojima se rukovodila kod pokretanja predmetnog stegovnog postupka, dok je predsjednica Etičkog povjerenstva [REDACTED] nevažna kao svjedok za utvrđivanje odlučnih činjenica, budući da je Etičko povjerenstvo samostalno tijelo državnog odvjetništva koje odlučuje o zahtjevima i prijedlozima za davanje mišljenja načelnog karaktera i ako se odnose na pojedinačne pravosudne dužnosnike, ne predstavljaju preudicijelno pitanje u stegovnom postupku niti je konkretno mišljenje, premda je doneseno jednoglasno, obvezujuće. Iz istih razloga odbijen je i dokazni prijedlog uvida u spis Etičkog povjerenstva broj P-28/2020.

Kao nezakoniti dokazni prijedlozi odbijeni su službena bilješka o obavijesnom razgovoru od 22. veljače 2020. s [REDACTED] iz spisa Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu broj Kis-DO-522/2020 i dostava podataka od Državnoodvjetničkog vijeća da li je uvedena obveza deklariranja članstva u udrugama građana, uz pisano obrazloženje da je obavijesna izjava presumptivnog svjedoka [REDACTED] u pretkaznenom postupku protiv okr. [REDACTED] i dr. tijekom izvida koji su tajni i koja po zakonu ne može biti dokaz ni u konkretnom kaznenom niti u ovom stegovnom postupku. Uz obrazloženje u spisu predmeta, odbijen je i dokazni prijedlog da Državnoodvjetničko vijeće dostavi podatak da li je uvedena obveza deklariranja članstva u udrugama građana.

Na raspravi od 2. lipnja 2021. odbijen je kao nevažan dokazni prijedlog optužbe čitanjem dokumentacije o primanju u članstvo u udruhu [REDACTED] te su odbijeni dokazi obrane da se pribavi informacija o načinu provjere autentičnosti podataka dobivenih putem pošte od nepoznatog pošiljatelja, a koji su predloženi pod točkom 24. zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka, zatim ponovljeni dokazni prijedlog ispitivanja Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske kao svjedoka.

Razlozi odbijanja dokaznog prijedloga optužbe pisano su obrazloženi na raspravnom zapisniku jer je Vijeće ocijenilo da sve u dokaznom prijedlogu problematizirane odlučne činjenice proizlaze iz izvedenih dokaza na ročištu održanom 1. lipnja 2021. Vijeće je također obrazložilo i odbijanje kao nevažnog, ponovljenog dokaza obrane za provjerom autentičnosti određenih podataka, kao što je i odbilo, iz istih ranije izloženih razloga, prijedlog ispitivanja Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske kao svjedoka. Na raspravi od 29. lipnja 2021. Vijeće je donijelo na temelju odredbe članka 96. ZODV, odgovarajućom primjenom članka 421. stavka 2. ZKP/08, rješenje kojim se opoziva rješenje doneseno na raspravi od 2. lipnja 2021. kojim je odbijen kao nevažan dokazni prijedlog optužbe za čitanjem dokumentacije o primanju u članstvo u udruzi [REDACTED] te je isto rješenje promijenjeno u smislu da se ta dokumentacija pročita.

Odbijeni su kao nedopušteni dokazni prijedlozi obrane čitanjem presuda u predmetu N.F. v. Italy, No 37119/97 od 2.8.2021., presude u predmetu Grande Oriente d'Italia di Palazzo Giustiniani v. Italy, No 35972/97 od 2.8.2021., presude u predmetu Maestri v. Italy, No 39748/98 od 11.2.2004. i presude u predmetu Grande Oriente d'Italia di Palazzo Giustiniani v. Italy, No 26740/02 od 31.5.2007., budući da se radi o neizravnim izvorima prava.

Kao nevažni, također su ponovo odbijeni dokazni prijedlozi obrane da se kao svjedok ispita Glavna državna odvjetnica Republike Hrvatske, zatim da se od [REDACTED] pribavi podatak da li je članu udruge [REDACTED] dopušteno postupiti nezakonito ili nečasno kako bi

spriječio ili onemogućio otkrivanje kaznenog djela ili drugog nezakonitog zastupanja člana udruge [REDACTED], zatim zamolba Etičkom povjerenstvu za dodatnu dokumentaciju te uvid u službenu bilješku o obavijesnom razgovoru s [REDACTED]. Odbijanje dokaznih prijedloga obrane kao nedopuštenih, a radi se o presudama Europskog suda za ljudska prava, pisano je obrazloženo na zapisnik okolnošću da predložene presude predstavljaju izvor prava. Iz istih razloga izmijenjeno je ranije postupovno rješenje o izvođenju dokaza čitanjem predložene odluke o dopuštenosti zahtjeva broj 13148/04 ESLJP-a, II. Odjel. Na zapisnik o raspravi također je obrazloženo odbijanje dokaznih prijedloga ispitivanjem Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske u svojstvu svjedoka, jer ne postoji povezanost izvođenja tog dokaza s utvrđivanjem odlučne činjenice autentičnosti osporavane dokumentacije prihvaćene kao dokaz ovlaštene zastupnice, a isto vrijedi i za traženje takvih podataka od Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske.

Prijava podataka o nedopuštenosti, nečasnosti otkrivanja i prijavljivanja kaznenog djela nevažna je budući da je izvjesno da ni u jednom općem aktu bilo koje udruge ne može biti propisana takva nedopuštenost, jer tada udruga ne bi ni mogla biti registrirana. Zamolba Etičkom povjerenstvu za pribavljanje dodatne dokumentacije nije spojiva s činjenicama koje obrana želi utvrditi glede trajanja članstva, odnosno glede dozvoljivosti udruživanja u masonsku udrugu kao u konkretnom slučaju, a službena bilješka o obavijesnom razgovoru u kaznenom predmetu koji nije u vezi s ovim stegovnim predmetom, sadržajno ne može imati relevantnu dokaznu vrijednost, a i sama po sebi je nezakonit dokaz.

Na raspravi od 28. rujna 2021. odbijeni su kao nevažni dokazni prijedlozi da se pribavi i pročitava Godišnji raspored poslova zamjenika Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, zamjenika državnih odvjetnika upućenih na rad u DORH i državnoodvjetničkih savjetnika za 2021. godinu od 13. rujna 2021., te ponovljeni prijedlozi obrane da se ispita predsjednica Etičkog povjerenstva [REDACTED] i Glavna državna odvjetnica Republike Hrvatske [REDACTED], kao i da se pribavi sudski predmet u kojem je kao presumptivni svjedok obavijesno ispitan [REDACTED] te je odbijen kao neprikladan dokazni prijedlog obrane da se obveže podnositelja zahtjeva, alternativno da Državnoodvjetničko vijeće odredi ekspertizu za pretragu Registra udruga.

Glede godišnjeg rasporeda poslova na raspravnom zapisniku obrazloženo je da ne postoji povezanost između činjenice koju obrana želi utvrditi, a to je izostanak [REDACTED] u godišnjem rasporedu poslova i neevidentiranje njegovih dolazaka na posao, budući da ovaj dokaz nije u vezi s pravnorelevantnim činjenicama onog činjeničnog supstrata kojim se zamjenik [REDACTED] tereti u ovom stegovnom postupku.

Iz istih razloga kao i ranije, Vijeće je kao nevažne dokazne prijedloge odbilo ispitivanje predsjednice Etičkog povjerenstva [REDACTED] i Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske [REDACTED].

Nevažnim je ocijenjen i dokazni prijedlog da se pribavi sudski spis u kojem je u prethodnom postupku kao presumptivni svjedok dao izjavu [REDACTED] jer taj predmet ne nosi nikakve odlučne činjenice važne za pravilno i zakonito odlučivanje u ovoj stegovnoj stvari.

Kao neprikladan dokazni prijedlog, Vijeće je odbilo dokaz obrane za obvezivanje podnositelja zahtjeva odnosno angažiranjem eksperta za pretragu Registra udruga, budući da

prijedlog ne upućuje kako bi se njime mogla utvrditi odlučna ili druga važna činjenica u ovom postupku, a i izvođenje tog dokaza bilo bi povezano s velikim poteškoćama. Kao nezakonit dokaz ponovo je odbijeno čitanje službene zabilješke o obavijesnom razgovoru s [REDACTED].

Na raspravi održanoj 19. listopada 2021. odbijen je ponovo kao neprikladan dokazni prijedlog obrane da se obveže podnositelja zahtjeva, alternativno, da Državnoodvjetničko vijeće odredi ekspertizu za pretragu Registra udruga, a također je odlučeno da se neće provoditi dokaz određen po službenoj dužnosti, ispitivanjem svjedoka [REDACTED].

Neprikladnost istaknuta u dokaznom prijedlogu obrane već je ranije obrazložena, dok je Vijeće odlučilo da je ispitivanje svjedoka [REDACTED] koji se, uredno pozvan, nije odazvao na današnju raspravu, niti je ispričao svoj nedolazak, a Vijeće nema zakonske instrumente za osiguranje njegove nazočnosti u postupku, odugovlačeći i nevažan dokaz.

Na raspravi od 2. studenog 2021. kao nevažni su odbijeni dokazni prijedlozi obrane da se pročita preslika dijelova knjige Branka Šomena "Kamenamen" - slobodnozidarska abeceda, zatim da se od Etičkog povjerenstva sazna da li je u pripremi svojeg mišljenja angažiralo nekog ekspertnog poznavatelja slobodnog zidarstva i ako jest, zamolba za dostavu imena i prezimena tog eksperta, zatim ispitivanje svjedokinje [REDACTED], ispitivanje svjedokinje Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske [REDACTED], čitanje ispisa znanstvenog članka Ivana Dugandžića "Oblici solidarnosti u ranom kršćanstvu" da se pročita tekst pjesme "Oda radosti", da se pročita Opća deklaracija o pravima čovjeka, članak 1, da se pročita informacija o tome da su papa Franjo i Imam Ahmad-al-Tayyeb potpisali Dokument o ljudskom bratstvu, da se pročita priopćenje od 5.11.2009. o ukidanju obveze sudaca u Velikoj Britaniji da deklariraju članstvo u udruzi [REDACTED] i da se pročita preslika članka u britanskom Guardianu od 5. studenog 2009. o istoj činjenici da britanski suci mogu biti članovi [REDACTED].

Na zapisniku o raspravi pisano je obrazloženo kako su novopredloženi dokazi nevažni za utvrđivanje odlučnih, drugih važnih i pomoćnih činjenica u ovom stegovnom postupku, a obrazloženje ponovljenih i odbijenih dokaznih prijedloga istovjetno je kao i kod ranijih postupovnih rješenja o njihovom odbijanju.

Konačno, na raspravi od 7. prosinca 2021. kao nevažni su odbijeni dokazni prijedlozi obrane da se pročita odgovor Etičkog povjerenstva na upit obrane o tome je li mišljenje Etičkog povjerenstva temeljeno i na ekspertizi o slobodnom zidarstvu u dijelu važnom za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti, da se pročita e-mail prepiska između Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske i zamjenika [REDACTED] o tome da je ona bila spremna ne pokrenuti stegovni postupak ako zamjenik [REDACTED] podnese zahtjev za razrješenje, da se od Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske pribavi podatak da li je zahtjev za pokretanje stegovnog postupka temeljila na nekoj komparativnoj analizi o nespojivosti članstva u udruzi [REDACTED] s obnašanjem državnoodvjetničke ili druge dužnosti u zemljama s dužom demokratskom tradicijom te prijedlog Državnoodvjetničkom vijeću da preispita odluku da se ne prihvati dokazni prijedlog čitanja Ministra pravosuđa Velike Britanije koji objašnjava da je u povodu pritužbe Ujedinjene Velike Lože Engleske, a na temelju judikature ESLJP-a promijenjeno pravilo po kojem su suci prilikom imenovanja morali deklarirati članstvo u udruzi [REDACTED].

U obrazloženju odbijanja ovih dokaznih prijedloga navedeno je da je Vijeće zaključilo da nijedan od predloženih dokaza nije relevantan za odlučivanje u ovoj stegovnoj stvari,

budući da ne postoji povezanost između pravno odlučnih činjenica koje treba utvrditi u ovom stegovnom postupku. Dokazni prijedlozi su vezani uz pravna, a ne činjenična pitanja, a primjena prava u konkretnoj pravnoj stvari izričit je zadatak i nadležnost Vijeća.

Na kraju dokaznog postupka na raspravnom ročištu održanom 2. studenog 2021. Vijeće je pristupilo ispitivanju zamjenika [REDACTED] protiv kojeg se vodi stegovni postupak, koji je poučen na temelju odredbe iz članka 96. stavka 2. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću uz odgovarajuću primjenu članka 272. stavka 2. ZKP/08.

Zamjenik [REDACTED] je ponovo upitan da li je primio i razumio pisanu pouku o pravima, naveo je da je istu primio i razumio te ju je i potpisao.

Zamjenik državnog odvjetnika svoju obranu dao je u kratkom slobodnom izlaganju, a zatim je odgovarao na pitanja braniteljice te nakon konzultacije s njom, odbio odgovarati na pitanja ovlaštene zastupnice podnositeljice zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka, predsjednika i članova Vijeća.

U svojoj obrani iskazao je da u cijelosti ostaje kod sadržaja ranije danih pisanih očitovanja i to u mjesecu lipnju 2020. godine Etičkom povjerenstvu, te u prosincu 2020. godine Glavnoj državnoj odvjetnici Republike Hrvatske. Dana pisana izjašnjenja temelj su svih navoda i onoga što ima za reći u svoju obranu, iz čega proizlazi da nije odgovoran za stegovno djelo koje mu se stavlja na teret.

Nastavno je odgovarao na pitanja braniteljice.

Dajući odgovore na postavljena mu pitanja, zamjenik državnog odvjetnika iskazao je da se učlanio u udruhu [REDACTED] na dan naveden u činjeničnom opisu, da je točno da ga je predložila osoba koju je u svojem iskazu spomenuo svjedok [REDACTED] i da ta osoba ima brata, da ranije nije poznavao nijednog člana navedene Udruge, niti bilo koju osobu iz Udruge koju bi upoznao prije inicijacije. Također, prije inicijacije nije dobio na uvid interne akte Udruge, kao ni tekst prisege. Na inicijaciji nije osobno upoznao druge članove Udruge, ali je vidio da je nazočno dvoje ili troje ljudi koje poznaje, između njih je bio i [REDACTED] kojeg je prepoznao iz medija. Imena članova udruge [REDACTED] ne zna, niti je ikad dobio njihov spisak, a na svojem "balotiranju" nije sudjelovao, pa tek može pretpostaviti da su članovi znali da se radi o njemu. Na njegovoj inicijaciji bilo je spomenuto njegovo ime.

Iskazao je da je tek nakon uvida u spis predmeta prvi put vidio Ritual [REDACTED], a Loža u [REDACTED] u koju se učlanio zvala se [REDACTED]. Porekao je da je njegovoj inicijaciji nazočio [REDACTED], [REDACTED] Lože Srbije, već su bili prisutni i pozdravljeni samo gosti s Filipina.

Posebno je odgovorio da 22. travnja 2017. nije ni znao da postoji [REDACTED], da je dokument na listu 208 spisa scenarij za prvi Rad [REDACTED], s kojom on nije imao nikakve veze, da ta Loža ne postoji ni u shematskom prikazu organizacija loža na listu 188 spisa, ali postoji loža koje je bio član, [REDACTED].

Ne zna zašto u spisu predmeta nedostaju stranice od 17 do 194 Rituala, a teksta prisege sa svoje inicijacije ne sjeća se, budući da je samo ponavljao pročitane riječi, tek da je njegov unutarnji osjećaj bio da ništa od izgovorenog ne narušava njegov osobni i

profesionalni integritet i ponovljeni tekst da se u bitnome svodi na zalaganje za dobrobit domovine, rad, život, poštenje, humanost, etičnost, poštivanje propisa Republike Hrvatske te internih propisa Udruge.

Pojam "Bratstva" za njega je jednoznačnica za članove Udruge, a pojam "Zakoni Bratstva" njemu su značili unutarnje regule i unutarnja pravila ponašanja unutar Udruge. Prema njegovom saznanju nije postojalo niti bi smjelo postojati neko takvo pravilo koje bi bilo inkompatibilno s hrvatskim sustavom i zakonima, pa time ni s njegovom prisegom za zamjenika Glavnog državnog odvjetnika, a kronološki gledano niti kasnijom prisegom za Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

Koliko je on ranije razgovarao s ██████████, članstvo Udruge zahtijeva dosta veliki angažman, a točno je ono što je iskazao ██████████, da je on bio prisutan samo na jednom sastanku ██████████.

Bio je svjestan da neće imati prilike za veliki angažman u Udruzi, inicijativa da to objasni nije bila njegova, već ██████████, neposredno prije njegovog imenovanja za Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske kada je rekao da teško da će uz predvidljive obveze imati vremena za rad, budući da su sastanci Udruge jednom mjesečno, zahtjevni su jer se svode na prezentacije koje treba pripremiti, razgovara se o raznim pitanjima, uključujući i filozofska pitanja, a koliko se sjeća, tada se radilo i na izradi sadržaja nove Konstitucije i još nekih općih akata.

Naznačio je da mu je u daljnjoj komunikaciji s ██████████ bilo neugodno otklanjati svoje obveze, na što mu je ██████████ odgovorio da nije jedini član koji se nalazi u takvoj situaciji, međutim, da postoji način, da tako kaže, da "zamrzne" članstvo i da ima rješenje za takve situacije.

Nikad nije s ██████████ razgovarao što je on napravio prije pokretanja ovog stegovnog postupka, ali je primijetio da je nešto napravljeno, budući da više nije dobivao e-mailove, odnosno na taj način komunicirao s članovima Udruge, pa je shvatio da je njegovo članstvo "zamrznuto", a od travnja do listopada 2018. godine komunicirao je samo s ██████████.

Za e-mailove koji su kolali oko njegovog tajnog članstva saznao je kad ih je vidio u spisu predmeta. Da je Tajni član Udruge shvatio je u listopadu ili studenom 2018. godine kada se na traženje ██████████ s njim susreo zbog odlaska iz Lože.

Negdje u mjesecu rujnu, najkasnije početkom listopada 2018. godine, ██████████ mu je kazao da on i njegov brat i još dvadesetak članova odlaze iz ██████████ jer se plemeniti ciljevi slobodnog zidarstva ne ostvaruju, pitao ga je da li im se i on želi pridružiti, a on da je odgovorio da naravno da želi biti u takvoj udruzi koju će oni osnovati.

Tada je već bio Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske, od listopada 2018. do veljače 2020. godine s ██████████ se sreo jednom ili dva puta, razgovarali su o drugim stvarima, ali su dotaknuli i ovo pitanje, pa mu je ██████████ rekao da radi na tome i da traže prostor. Smatrao je da će ga ██████████ obavijestiti ako se na tom planu nešto važno dogodi. Inače, ██████████ poznaje od 1992. godine i može reći da su prijatelji, a osim načelnog dogovora da će pristupiti novoosnovanoj udruzi nije potpisao nikakvu pristupnicu, ne zna o osnivanju udruge, niti je sudjelovao na sastancima.

Da nije član novoosnovane udruge ██████████, saznao je ujutro 19. veljače 2020. nakon članka u tjedniku "Nacional" od 18. veljače 2020. o njegovom članstvu u masonima, pa su i mnogi mediji postavili to pitanje Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Zajedno s glasnogovornicom Državnog odvjetništva Republike Hrvatske dao je priopćenje da je član druge udruge, što je navečer bilo i objavljeno.

Dan kasnije, 19. veljače 2020., nazvao ga je ██████████ i upitao ga zašto je dao takvo priopćenje. On je vjerovao u raniji dogovor, činjenica da je član novoosnovane udruge za njega je bila fakt, to nije provjeravao, a ██████████ mu je tada jasno rekao da nije član novoosnovane udruge. Stoga se našao u paradoksalnoj situaciji uvidjevši da taj dio njegovog priopćenja nije istinit.

Smatra da postoji razlika između obnašanja dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i zamjenika Glavnog državnog odvjetnika.

Dakle, kada su 18. i 19. veljače 2020. o njegovom članstvu u masonima pisali mnogi mediji, kada su se prenosile izjave ministra pravosuđa, članova Hrvatskog sabora, nakon razgovora s nekim kolegama, a zvali su ga i deseci ljudi, zaključio je da ne uživa povjerenje Vlade Republike Hrvatske. Njegov je osobni stav da nitko tko ne uživa povjerenje Vlade Republike Hrvatske koja je odlučna u imenovanju na dužnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske to ne može biti, pa je odlučio sam dati ostavku. Koliko se sjeća, zadnja informacija iz koje je zaključio da više nema povjerenja Vlade Republike Hrvatske bila je izjava premijera.

Intimno smatra da bi Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske trebao biti vrh državnoodvjetničke profesije, međutim, dok je postojeći način imenovanja i dok državno odvjetništvo nema svoja sredstva financiranja, to nije tako, stoga je u tim okolnostima dao ostavku.

Ne smatra da bi članstvo u udruzi kojoj je pripadao ili nekoj drugoj udruzi na bilo koji način bilo inkompatibilno s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti, ali medijski pritisak i čitava situacija, sve okolnosti oko njegova članstva koje su stvorile odgovarajuću atmosferu u društvu, nisu mu ostavile nikakav drugih izbor osim ostavke.

Na daljnje pitanje braniteljice odgovorio je da mu je tada prva zamjenica bila sadašnja Glavna državna odvjetnica Republike Hrvatske ██████████, s njom je razgovarao o sadržaju svojeg priopćenja, zajedno su konstatirali da ništa ne bi mijenjalo na stvari i da je ranije izašao iz članstva masonske udruge. Iskazao je da ga je kasnije Glavna državna odvjetnica Republike Hrvatske zatražila da odgovori da li je i dalje član masonske udruge, na što joj je odgovorio da o negativnoj činjenici ne može nabaviti potvrdu. Ujedno je ukazao na službenu bilješku obavijesnog razgovora ██████████ na policiji, a zaključio je da je Glavna državna odvjetnica imala uvid u spis u kojem se nalazi ta službena bilješka. Ne postoji, prema njegovim saznanjima, nikakav propis koji bi zahtijevao od državnoodvjetničkih dužnosnika da deklariraju svoje članstvo u nekoj udruzi, niti je njemu poznato takvo etičko pravilo, smatra da nikad nitko nije prijavljivao članstvo u udruzi građana, niti je na stručnim skupovima to bilo predmetom izlaganja ili rasprava.

Svoj životopis sastavljao je sukladno praksi o sastavu životopisa sa stranica Državnoodvjetničkog vijeća, u formularima ne postoji rubrika o članstvu u udrugama, a da su kolege u životopise unosile pripadnost članstva profesionalnim udrugama, npr. Hrvatsko udruženje za kaznene znanosti i praksu, Međunarodno udruženje tužitelja i sl., koji podaci su profesionalna referenca.

Nikad nije s Glavnom državnom odvjetnicom razgovarao o sukladnosti članstva u _____ s državnoodvjetničkom dužnošću, a zašto se ona obratila Etičkom povjerenstvu s tim pitanjem, može tek zaključiti da zato da od nekog tijela razriješi svoju dvojbu da li je to članstvo sukladno navedenom ili ne, kad ga se pita za Smjernice, navodi da bi one trebale biti uputa za buduće ponašanje, a on ne zna da bi Etičko povjerenstvo ili neko drugo tijelo ikada donijelo mišljenje da bi članstvo u slobodnozidarskoj ili nekoj drugoj udruzi bilo nespojivo s državnoodvjetničkom dužnošću. Po njegovom mišljenju, mišljenje Etičkog povjerenstva ne može se primjenjivati retroaktivno, već se donosi o onome što je sporno i onda mišljenje vrijedi za ubuduće. Pod uvjetom da je takvo mišljenje ranije doneseno, on misli da bi ga se pridržavao, ali se s njime ne bi slagao jer smatra da je diskriminatorno, a proučio bi takvo stajalište i argumentirano mu se suprotstavio.

Na daljnje pitanje odgovorio je da je nakon razrješenja s dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske surađivao s vršiteljicom dužnosti Glavnog državnog odvjetnika i kasnije Glavnom državnom odvjetnicom, ostalim zamjenicima i sudjelovao u radu kolegija i odjela te radio na predmetima, a na njegov rad nije bilo prigovora. Kao pozitivan primjer suradnje s Glavnom državnom odvjetnicom Republike Hrvatske navodi da ga je ona uputila na sastanak po pozivu Glavnog državnog odvjetnika Bugarske, vezano uz krivotvorenje novca, koji je sastanak, međutim, višekratno odgađan i on ne zna da li se ikad održao.

Točne su informacije u tjedniku "Nacional" da mu je Glavna državna odvjetnica Republike Hrvatske nudila da napusti državno odvjetništvo i da tada neće pokretati stegovni postupak, koju ponudu nije prihvatio jer smatra da nije prekršio Etički kodeks.

Kada mu je braniteljica predočila kako je u medijima izjavio da bi bio počašćen pozivom u članstvo _____, iskazao je da je to točno, smatrao je da se radi o udruzi uglednih i čestitih ljudi kojoj je časno i poželjno pridružiti se, a u slobodnom zidarskom svjetonazoru ne postoji ništa protivno pozitivnim propisima Republike Hrvatske ili etičkim pravilima, a da je i sekundu u to posumnjao, ne bi se učlanio u takvu udruhu.

Sukladno tome, čini se da zamjenik _____ u svojoj obrani primarno stavlja naglasak na pravo na slobodu mišljenja iz članka 39. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske i članka 9. Konvencije, a tek posredno na pravo na slobodu udruživanja iz članka 43. Ustava Republike Hrvatske i članka 11. Konvencije.

Ne smatra da udruge _____ ikoga diskriminiraju, udruhu _____ nema žene za članove, ali iz povijesti slobodnog zidarstva poznato mu je da postoje ženske i mješovite udruge _____.

Posebno smatra da je ovaj stegovni postupak utemeljen na mišljenju Etičkog povjerenstva koje je mišljenje diskriminatorno po osnovi svjetonazora.

Na kraju svoje obrane naveo je kako nakon konzultacije s braniteljicom, s obzirom da

"iskaz okrivljenika po ZKP-u nema značenje dokaza" obrana je ovim završila i ne smatra potrebnim odgovarati na pitanja ovlaštene zastupnice podnositeljice zahtjeva te na pitanja predsjednika i članova Državnoodvjetničkog vijeća jer svoju obranu smatra završenom.

Nakon usmene činjenične modifikacije zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka, zakonitost koje je objašnjena na početku obrazloženja odluke, zamjenik državnog odvjetnika dopunjuje svoju obranu.

Najprije je izložio svoje pravno stajalište o neutemeljenosti predmetne intervencije u činjenični opis, ponovo pozvan da se očituje o osnovanosti zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka po članku 96. stavku 1. ZODV, a prema članku 415. stavku 3. ZKP/08, zamjenik državnog odvjetnika naveo je da ostaje kod očitovanja da se ne smatra stegovno odgovornim te da se ne može u potpunosti očitovati o tom pitanju prije nego što ovlaštena zastupnica podnositeljice zahtjeva ne obrazloži na čemu je taj zahtjev utemeljen.

Predsjednik Vijeća objavio je da se zamjenik protiv kojeg se vodi stegovni postupak ranije, i to na ročištu od 28. travnja 2021. i na raspravi od 1. lipnja 2021., očitovao da se ne smatra stegovno odgovornim te je postavio upit zamjeniku državnog odvjetnika da li bi želio još nešto iskazati u svoju obranu, time da je upravljajući raspravom dopustio pravna očitovanja strankama te ih upozorio na poštivanje postupovnih pravila.

Nakon odbijene dopune dokaznog postupka, zamjenik državnog odvjetnika dopunio je svoju obranu navodeći da se Etičko povjerenstvo nikada nije bavilo pitanjem članstva pripadnosti državnoodvjetničkog dužnosnika bilo kojoj udruzi. Ovo je bio prvi takav slučaj, pa mu je žao što Etičko povjerenstvo nije iskoristilo priliku za šire tumačenje i usmjerenje državnoodvjetničkih dužnosnika po pitanju eventualnog ograničenja slobode udruživanja. Nastavno je ponovio već iskazano, a što se tiče njegove svijesti o eventualnoj nespojivosti obnašanja državnoodvjetničke dužnosti s članstvom u nekoj udruzi, o takvoj nespojivosti ne postoji nijedna odredba ni u Zakonu o državnom odvjetništvu niti u Zakonu o Državnoodvjetničkom vijeću, izuzimajući nespojivost s članstvom o političkim strankama, nema ni drugih odredbi o nespojivosti, dok je jedina propisana obveza obavještanja o obavljanju neke službe ili posla.

Također, što se tiče preispitivanja predmetne nespojivosti, to ni nije u ovlasti Etičkog povjerenstva, budući da Etičko povjerenstvo ima zadaću samo utvrditi, odnosno dati mišljenje da li je neko ponašanje usklađeno s Etičkim kodeksom državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

Zaključno, konzultirajući propise, nije znao niti mogao znati da bi članstvo u udruzi [REDACTED] bilo neusklađeno s Etičkim kodeksom, odnosno da bi bilo nespojivo prema odredbama Zakona o državnom odvjetništvu.

Bio je član samo jedne jedine lože i to [REDACTED], nije bio član nikakve tajne lože niti dan danas zna da li uopće takve lože postoje. Ostaje pri onome što je govorio vezano uz "status tajnog brata".

Ponovio je da je u razgovoru s [REDACTED] bio u neugodnosti što je tražio takvo "zamrzavanje" jer je tek stupio u Udrugu, ali nije vidio drugog načina osim zamrzavanja članstva, da ne sudjeluje u radu Udruge kako se od njega očekivalo jer naprosto nije imao

vremena za to.

Nitko, pa ni obitelj niti prijatelji nisu nikada mogli utjecati na njegovu samostalnost i neovisnost, a u svojem radu uvijek se zalagao za državnoodvjetničku organizaciju, a nada se da javnost i mnijenje javnosti ne mogu utjecati na samostalnost i neovisnost ni bilo kojeg drugog državnoodvjetničkog dužnosnika.

Ukazao je i na činjenicu da unazad deset do petnaest dana postoji atak javnosti na državnoodvjetničku organizaciju, ali je on uvjeren da bez obzira što mediji pisali, članovi državnoodvjetničke organizacije jako dobro znaju da se na taj i na bilo koji izvaninstitucionalni način ne može utjecati na rad državnoodvjetničkih dužnosnika, a uvjeren je da i članovi Državnoodvjetničkog vijeća iz redova državnoodvjetničke organizacije misle i vjeruju u ovo što je on rekao. Samo kao ilustraciju tome na spis predaje i izliste iz jednog medija s desnog i jednog medija s lijevog političkog spektra o Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske i Glavnoj državnoj odvjetnici Republike Hrvatske.

Zaključno je iskazao da ne razumije što bi trebalo značiti odjekivanje nečega u javnosti i dovođenja u pitanje u javnosti neovisnosti i samostalnosti, kako njegove, tako i državnoodvjetničke organizacije.

Prihvaćajući u cijelosti način obrane i završni govor braniteljice, zamjenik državnog odvjetnika ponovo je elaborirao da je u ovom postupku jedini problem što je optužba prekršila temeljna prava na pravično suđenje, bez mogućnosti da on zna u odnosu na što se brani.

Ocjenjujući svaki od izloženih dokaza pojedinačno te u vezi s ostalim izvedenim dokazima, kao i obranu zamjenika ██████████, Vijeće je na stvarnim i objektivnim činjenicama, ne samo po, u stegovnom postupku, potrebitom dokaznom standardu uvjerljivosti, već po dokaznom standardu izvjesnosti, utvrdilo postojanje stegovnog djela iz izreke ove odluke te stegovnu odgovornost zamjenika državnog odvjetnika za stegovno djelo koje mu se stavlja na teret.

Vijeće posebno naglašava da u ovom predmetu ne ocjenjuje na apstraktnoj razini prihvatljivost odnosno spojivost obnašanja dužnosti državnog odvjetnika i zamjenika državnog odvjetnika s članstvom u formalno osnovanim i zakonito registriranim udrugama ██████████ ili pak s prakticiranjem slobodnog zidarstva unutar loža koje nisu registrirane kao udruge građana pa nemaju pravnu osobnost te se na njih odgovarajuće primjenjuju propisi koji se odnose na ortaštvo.

Vijeće se u ovoj odluci tim načelnim pitanjem ne bavi niti na njega u ovoj odluci odgovara. Vijeće polazi od činjenice da ni mjerodavno hrvatsko zakonodavstvo, a ni mjerodavni podzakonski propisi ili opći akti koji su danas na snazi, ne priječe osnivanje i djelovanje slobodnozidarskih udruga ni na koji način.

U svojim se procjenama Vijeće vodi i pravnim stajalištima ESLJP-a o značenju udruga za slobodu udruživanja u demokratskom društvu, koja u cijelosti prihvaća kao interpretativne autoritete, a koja su sadržana u predmetu *Gorzelik i drugi protiv Poljske* (veliko vijeće, presuda od 17. veljače 2004., br. 44158/98). U stavku 92. te presude ESLJP je utvrdio: "Iako se u kontekstu članka 11. Sud često pozivao na esencijalnu ulogu koju političke stranke igraju u osiguravanju pluralizma i demokracije, udruge (*associations*) osnovane za druge svrhe, uključujući one za zaštitu kulturnog i duhovnog nasljeđa, za ostvarivanje različitih društveno-

ekonomskih ciljeva, proklamiranje ili podučavanja vjere, traženje etničkog identiteta ili isticanje manjinske svijesti također su važne za pravilno funkcioniranje demokracije. To stoga što se i pluralizam gradi na izvornom priznavanju i poštovanju različitosti i dinamičnosti kulturnih tradicija, etničkih i kulturnih identiteta, religijskih uvjerenja, umjetničkih, književnih i društveno-ekonomskih ideja i koncepata. Harmonična interakcija osoba i skupina različitih identiteta esencijalna je za ostvarivanje društvene kohezije. Jedino je prirodno da se tamo gdje civilno društvo funkcionira na zdrav način sudjelovanje građana u demokratskom procesu u velikoj mjeri postiže kroz pripadništvo udrugama u kojima se oni mogu povezivati jedan s drugim i kolektivno težiti zajedničkim ciljevima."

Vijeće u cijelosti prihvaća zadani zakonski okvir i citirana sudska stajališta ESLJP-a te, polazeći od njih, svoju ocjenu u ovom predmetu temelji isključivo na okolnostima konkretnog slučaja. Vijeće osobito inzistira na prethodnom utvrđenju jer pravila o unutarnjem ustrojstvu te unutarnjim načelima i pravilima djelovanja slobodnozidarskih udruga, kao i prava i obveze njihovih članova, danas u svijetu uvelike variraju, ne samo od zemlje do zemlje, nego i od jedne do druge lože.

Tako je ESLJP u Odluci o dopuštenosti zahtjeva u predmetu *Haroun Ali Salaman protiv Ujedinjenog Kraljevstva* od 15. lipnja 2000., br. 43505/98, odbacio kao očito neosnovane prigovore podnositelja zahtjeva koji je tvrdio da mu je povrijeđeno pravo na suđenje pred nepristranim sudom zbog toga što su i ostavitelj, čija je oporuka bila predmet postupka, i odvjetnik druge strane, i dva svjedoka s druge strane, i raspravni sudac u prvom stupnju i jedan od sudaca žalbenog suda, bili slobodni zidari. ESLJP je u odjeljku B. Odluke pod nazivom "Relevantno domaće pravo i praksa" prikazao "slobodno zidarstvo u Ujedinjenom Kraljevstvu" (UK), navodeći da je prema izvješću nadležnog parlamentarnog odbora za unutarnje poslove slobodno zidarstvo u UK "pretežno društvena organizacija koja igra značajnu ulogu u dobrotvornim aktivnostima, donirajući oko 13 milijuna funti godišnje u dobrotvorne svrhe. U svom iskazu Odboru, Ujedinjena velika loža (*the United Grand Lodge*) procijenila je broj aktivnih članova u loži na 349.213." Nadalje, svaki slobodni zidar pripada nekoj loži, a svaka loža ima u prosjeku 40 članova. Sastanci lože obično se sastoje od društvene večere i predstavljanja, u seriji, po jednog člana. Članovi daju prisegu da će se pridržavati određenih načela, uključujući poslušnost Bogu i zakonu, prakticiranje morala i milosrđa te pridržavanje osnovnih načela dobrog građanstva. Članovi polažu prisegu o međusobnoj potpori. U svom pisanom očitovanju Odboru, Ujedinjena velika loža navela je da dužnost slobodnog zidara kao građanina uvijek mora prevladati nad bilo kojom obvezom prema drugim slobodnim zidarima. Konačno, iako su u prošlosti slobodni zidari u UK prihvaćali tajnost, 1984. godine došlo je do promjene. Slobodni zidari danas u UK publiciraju letke, svoje pravilnike i godišnjake. Više ne postoji nikakva obveza slobodnog zidara da svoje članstvo u organizaciji čuva u tajnosti.

Sukladno tome, u ožujku 1997. nadležni parlamentarni odbor objavio je izvješće pod naslovom "Masonstvo u policiji i pravosuđu" u kojem je, između ostaloga, uspoređivao prisege koje daju suci i policija s prisegom koju daju članovi Ujedinjene velike lože. Odbor je zaključio da "kada se zakletve čitaju u kontekstu, u njima nema ničega što bi izgledalo zlokožno; i ništa u dokazima koje smo čuli ne bi pokazalo sukob između prisega koju je položio sudac ili policajac i prisega slobodnog zidara. ... (stavak 32)", zaključujući: "Očito je da postoji velika doza neopravdane paranoje oko slobodnog zidarstva i ne želimo joj pridonositi... Međutim, vjerujemo da ništa toliko ne narušava povjerenje javnosti u javne institucije kao saznanje da su neki državni dužnosnici članovi tajnog društva čiji je jedan od ciljeva uzajamno samo-napredovanje – ili kolona međusobne podrške, da se poslužimo

masonskom frazom... Rješenje je obznanjivanje (*disclosure*). Preporučujemo da policijski službenici, suci i državni tužitelji/odvjetnici budu obvezni registrirati članstvo u bilo kojem tajnom društvu i da zapisnik bude dostupan javnosti. Međutim, čvrsto smo uvjereni da je bolje rješenje u rukama samog slobodnog zidarstva. Otvorenošću i obznanjivanjem sve bi sumnje bile otklonjene te bismo pozdravili ako bi Ujedinjena velika loža poduzela takve korake" (stavak 56.).

ESLJP je svoj prikaz masonstva u policiji i pravosuđu u UK u predmetu *Haroun Ali Salaman* završio utvrđenjem da je britanska Vlada odgovorila na navedeno izvješće najavljujući 17. veljače 1998. uspostavu dobrovoljnog registra. Novi zaposlenici u pravosuđu morali bi registrirati svoje članstvo u slobodnim zidarima, dok je ministar unutarnjih poslova izjavio da će zatražiti od postojećih sudaca da se upišu u dobrovoljne registre. Prema privremenim Vladinim podacima iz tog vremena (2000.), 96% sudskih dužnosnika odazvalo se pozivu da se izjasni jesu li slobodni zidari ili ne. Među onima koji su odgovorili, 5% se izjasnilo da su slobodni zidari. Po toj je osnovi ESLJP u prikazanom predmetu utvrdio: "Sud primjećuje kako podnositelj zahtjeva osporava da se društveni utjecaj slobodnog zidarstva može smatrati benignim te se poziva na popularne sumnje o tome da slobodno zidarstvo ima tajnoviti, pervazivni i koruptivni aspekt za koji navodi da je nespojiv sa sudskim funkcijama. Međutim, uzimajući u obzir stajalište koje je zauzeo Odjel Lorda Kancelara i nalaze Odbora za unutarnje poslove koji je održao rasprave u vezi s tim pitanjima, Sud ne smatra kako proizlazi da članstvo suca *per se* u slobodnim zidarima u Ujedinjenom Kraljevstvu izaziva sumnje u njegovu nepristranost kada je svjedok ili stranka u predmetu također slobodni zidar. Osobito nema razloga sumnjati u to da bi sudac svoju prisegu prilikom preuzimanja sudačke dužnosti smatrao prioritetom nad svim drugim društvenim obvezama ili dužnostima. Može li nastati problem ili ne, primjerice, zbog osobnog poznanstva suca s kolegom slobodnim zidarom ili zbog interesa slobodnozidarske institucije o kojima bi bila riječ u predmetu ovisilo bi o okolnostima slučaja."

Za razliku od liberaliziranih unutarnjih pravila slobodnog zidarstva u UK, kako su prikazana u odluci *Haroun Ali Salaman*, za članove udruge slobodnih zidara (masonske lože) [REDACTED] vrijede strogo obvezujuća unutarnja pravila s korijenima u prošlosti (rituali s dozom mističnosti pri tome nisu relevantni). Udruga [REDACTED] opredijelila se za interne propise koji brane javno iznositi i davati na uvid akte kojima se uređuje njezina unutarnja organizacija, rad, odnosi i pravila ponašanja članova Udruge te u kojoj su proglašeni tajnima postojeći rituali, utvrđeni znakovi za prepoznavanje i pripadnost Bratstvu. Štoviše, da bi se postalo članom udruge [REDACTED], pristupnik u posebnom obredu (ritualu) polaže prisegu u kojoj su između ostalih sadržane sljedeće obveze slobodnog zidara: "... Da ću šutjeti o običajima i unutarnjim stvarima Slobodnog zidarstva i da neću ni s kim o tome govoriti, koga nisam sa sigurnošću prepoznao kao Slobodnog zidara. Da ću biti poslušan zakonima Bratstva i udarcu čekića Majstora. ... Da ću podržavati moju Braću savjetom i djelom i da ću tajne svakog brata čuvati kao svoje vlastite. Prisegu na zidarsku riječ smatrat ću svetim zavjetom." Pri tome starješina rituala, između ostalog, ističe da je "zaključen savez za čitav život", te nastavlja: "Da bi se razlikovao od profanih ... u svrhu prepoznavanja i ispitivanja, još od davnina su uvedeni određeni znaci. ...Znak se odnosi na obećanja dana u prisegama, da se prije dozvoli rezanje grkljana nego da se izda. ... U tom Znak u stoji Bratstvo kad ga Starješina pozove u stav, kao i Brat koji ima nešto priopćiti." Dakle, postoji krucijalna različitost sadržaja i svrhe prisege koja se polaže prilikom učlanjenja u udrugu [REDACTED] i državnoodvjetničke prisege, koja glasi: "Prisežem da ću se u obnašanju svoje dužnosti pridržavati Ustava, međunarodnih ugovora i zakona, skrbiti o zaštiti ljudskih prava i

jednakosti svih pred zakonom, promicati vladavinu prava i ugled državnog odvjetništva te štiti jedinstvenost, suverenitet i pravni poredak Republike Hrvatske."

Sukladno tome, kada se u ovoj Odluci govori o [REDACTED] kao o "tajnoj loži", misli se na posvemašnju tajnovitost, odnosno skrivenost od javnosti njezinih članova, njezinih unutarnjih pravila (osim Statuta) i sadržaja njihova uzajamnog međuobvezivanja, a ne o tome da je postojanje ili djelovanje same udruge (lože) *per se* tajno. Shvaćati izraz "tajna udruga" ili "tajna loža" na takav način bilo bi besmisleno već zbog toga što je [REDACTED] registrirana udruga u s pravnom osobnošću, a da su temeljni podaci o njoj, kao i njezin statut, javno objavljeni na mrežnim stranicama Ministarstva pravosuđa i uprave Republike Hrvatske (Registar udruga) te su dostupni svakome.

Dalje treba primijetiti da za sve udruge u Republici Hrvatskoj vrijedi *praesumptio iuris tantum* da djeluju po načelima propisanim Zakonom o udrugama (Narodne novine broj 74/14., 70/17. i 98/19.). Načela djelovanja udruge propisana su člancima od 6. do 10. Zakona o udrugama. Među ostalima, svaka udruga se mora temeljiti na načelu javnosti (djelovanje udruge mora se temeljiti na načelu javnosti, što se uređuje statutom udruge u skladu sa Zakonom o udrugama) i načelu demokratskog ustroja (udrugom upravljaju članovi na način da unutarnji ustroj udruge mora biti zasnovan na načelima demokratskog zastupanja i demokratskog načina očitovanja volje članova). Nadalje, prema članku 12. Zakona o udrugama, svaka fizička i pravna osoba može postati članom udruge, sukladno zakonu i statutu, a popis članova udruge uvijek mora biti dostupan na uvid svim članovima i nadležnim tijelima, na njihov zahtjev. Slučaj zamjenika [REDACTED] razotkrio je da udruga [REDACTED] ne djeluje na navedenim načelima, iako se iz sadržaja njezina statuta to ne raspoznaje.

U svjetlu prethodno prikazanih činjenica, treba utvrditi da se situacija u Republici Hrvatskoj razlikuje od one prikazane u Ujedinjenom Kraljevstvu. U Republici Hrvatskoj ne postoji usporedivo službeno izvješće bilo kojeg nadležnog tijela koje bi dalo pregled "masonstva u hrvatskim sudskim i pravosudnim tijelima", parafriziraju li se riječi ESLJP-a, te sadržavalo i službeni stav države prema toj pojavi u svjetlu kojega bi se onda mogli procjenjivati konkretni slučajevi, kao što je to mogao ESLJP u odluci *Haroun Ali Salaman*. Upravo zbog te činjenice, Vijeće ustraje na prosudbi slučaja zamjenika [REDACTED] samo u svjetlu konkretnih činjenica i okolnosti utvrđenih u provedenom dokaznom postupku, a da ujedno ne dotiče načelna pitanja i ne daje nikakve odgovore koji bi imali opće značenje ili vrijedili izvan okvira ovog predmeta, pri čemu je Vijeće u odnosu na činjenicu da je zamjenik [REDACTED] mason, kao takvu, neutralno.

Prema ocjeni Vijeća, upravo zbog nepostojanja bilo kakvog službenog izvješća bilo kojeg nadležnog tijela o pitanjima koja se razmatraju u ovom predmetu, Glavna državna odvjetnica Republike Hrvatske, sukladno vlastitoj ocjeni da je zamjenik [REDACTED] kršenjem Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika osnovano sumnjiv da je počinio stegovno djelo, postupajući legalistički, budući da je Etičko povjerenstvo DORH-a tijelo propisano Zakonom o državnom odvjetništvu s jasnom ulogom i nadležnošću koje mu je namijenio zakonodavac, odlučila je zatražiti mišljenje Etičkog povjerenstva DORH-a. To je mišljenje u ovoj Odluci ekstenzivno citirano, zajedno sa zaključcima Povjerenstva o tome da je članstvo u udrugama [REDACTED] u suprotnosti "s načelom nepristranosti, načelom dostojanstva i načelom lojalnosti Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika i nespojivo je s obnašanjem dužnosti državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika". Međutim, iako je u tom mišljenju sadržana vrijedna analiza mjerodavnog zakonskog okvira, a vrijedna su i pojedina druga stajališta o radu državnog odvjetništva, ipak je riječ o

generaliziranim zaključcima koji nisu od pomoći u ovom predmetu i koje Vijeće stoga nije uzelo u obzir prilikom ocjene (ne)postojanja stegovne odgovornosti zamjenika ████████ po osnovi iz članka 85. stavka 2. točke 7. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću.

Prema slijedu izlaganja ove Odluke, prije odgovora na relevantna činjenična i pravna pitanja u ovoj stegovnoj stvari, potrebno je detaljnije obrazložiti ključna obilježja načela lojalnosti za državnoodvjetničke dužnosnike, koja nisu istovjetna značenju istog tog načela u obnašanju sudačke dužnosti sukladno Kodeksu sudačke etike, a zatim i načela nepristranosti i dostojanstva državnoodvjetničkih dužnosnika.

Vijeće prvo primjećuje da, prema dostupnim saznanjima, ne postoji relevantna sudska praksa ESLJP-a u pitanju prava na slobodu udruživanja državnih odvjetnika, odnosno na dopuštene granice ograničenja tog prava, koje je pitanje povezano s načelom lojalnosti. Dosadašnja sudska praksa ESLJP-a u tim pitanjima bavila se isključivo sucima.

Obveza lojalnosti državnoodvjetničkih dužnosnika, diferentno od takve obveze za suce, eksplicitno je ugrađena u monokratsku, monolitnu i hijerarhijsku organizaciju državnog odvjetništva. Ta obveza ima jednako funkcionalno značenje i u sustavima gdje je državno odvjetništvo dio izvršne vlasti i u sustavima, poput ovoga u Republici Hrvatskoj, gdje je državno odvjetništvo ustrojeno kao samostalno i neovisno pravosudno tijelo. U Republici Hrvatskoj, pravosudna priroda državnog odvjetništva proizlazi iz Ustava, koji mu ujedno jamči samostalnost i neovisnost. Prema članku 121.a Ustava Republike Hrvatske, državno odvjetništvo je samostalno i neovisno pravosudno tijelo ovlašteno i dužno postupati protiv počinitelja kaznenih i drugih kažnjivih djela, poduzimati pravne radnje radi zaštite imovine Republike Hrvatske te podnositi pravna sredstva za zaštitu Ustava i prava.

Institucija Glavnoga državnog odvjetnika Republike Hrvatske ustavnog je značenja. Prema članku 121.a stavku 2. Ustava Republike Hrvatske, Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske imenuje na vrijeme od četiri godine Hrvatski sabor, na prijedlog Vlade Republike Hrvatske, uz prethodno mišljenje nadležnog odbora Hrvatskoga sabora. Štoviše, i zamjenik državnog odvjetnika ustavna je kategorija. Njih, u skladu s Ustavom i zakonom, imenuje, razrješuje i o njihovoj stegovnoj odgovornosti odlučuje Državnoodvjetničko vijeće, na nepristran način i na temelju kriterija propisanih zakonom (članak 121.a stavci 3. i 4. Ustava Republike Hrvatske).

U svjetlu odredaba članka 117. Zakona o državnom odvjetništvu/09, odnosno članka 94. Zakona o državnom odvjetništvu/18 prema odgovarajućim odredbama Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika navedenim u izreci (Narodne novine broj 25/08) sadržajno sukladnim važećim odredbama, po odredbi članka 3. točke 4. Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 26/19), koja uređuje načelo lojalnosti "državnoodvjetnički dužnosnik dužan je u obnašanju svoje dužnosti odnositi se čestito i otvoreno prema drugim državnoodvjetničkim dužnosnicima, prema svojim nadređenima, kao i podređenima poštujući hijerarhijsku organizaciju i jedinstvenost državnog odvjetništva kao pravosudnog tijela".

Prema odredbi članka 3. točke 2. Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 26/19), koja uređuje načelo nepristranosti "državnoodvjetnički dužnosnik dužan je svoju dužnost obnašati objektivno, nepristrano i neovisno, bez predrasuda, bez straha, ne dopuštajući bilo kakve neprimjerene vanjske utjecaje, izbjegavajući svaku mogućnost sukoba interesa, štiteći Ustavom i međunarodnim konvencijama zajamčena temeljna ljudska prava i slobode te uvijek poštujući dostojanstvo

drugih bez diskriminacije u bilo kojem obliku".

Prema odredbi članka 4. stavka 1. točke 2. Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 26/19), koja uređuje načelo dostojanstva "državnoodvjetnički dužnosnik dužan je uvijek i svagdje ponašati se dostojanstveno i uljuđeno, čuvajući vlastitu čast i ugled te dostojanstvo državnoodvjetničkog poziva i kloniti se svih aktivnosti i postupanja koja mogu naštetiti njegovu dostojanstvu kao i dostojanstvu i ugledu državnog odvjetništva".

Obveza lojalnosti suštinski znači poštivanje pravila pravičnosti i poštenja koje državnoodvjetnički dužnosnik ima sa svojim hijerarhijski nadređenima, svojim kolegama i drugim podložnicima zakona.

"Biti lojalan" unutar državnoodvjetničke organizacije kao izrazito hijerarhijski ustrojene organizacije pretpostavlja dužnost i obvezu državnoodvjetničkog dužnosnika na nižem stupnju hijerarhijske ljestvice da informira svoje nadređene o postupanjima i namjerama postupanja u profesionalnom radu te o svim postupanjima, namjerama postupanja i događanjima koji su izvan okvira njegovih profesionalnih zadaća, ali s njima relevantno interferiraju. Državnoodvjetnička lojalnost je nedjeljiva.

U dokaznom je postupku s najvećim stupnjem izvjesnosti utvrđeno da je zamjenik [REDACTED] dana 8. ožujka 2018. stupio u članstvo udruge [REDACTED] čija su pravila gore opisana, te da je u toj Udruzi dobio status Tajnog brata, koji pretpostavlja aktivizam. Članom Udruge bio je i nakon što je 24. travnja 2018. stupio na dužnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, sve do sredine listopada 2018., kada je stupio u članstvo druge neimenovane udruge [REDACTED], koje je nastavio biti član i nakon što je 28. veljače 2020. razriješen dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i nastavio s radom kao zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

Međutim, u svjetlu načela koja se ovdje razmatraju, važnije od navedenih činjenica jest to da je zamjenik [REDACTED] svjesno odlučio ne otkriti svoje članstvo u navedenoj udruzi bilo kome u svom profesionalnom okruženju, uključujući nadređenog Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, a potom i ovlaštene osobe koje su sudjelovale u njegovu izboru za Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, uključujući predsjednika i članove Vlade Republike Hrvatske kao njegovog predlagatelja, i zastupnike u Hrvatskom saboru kao najvišem predstavničkom tijelu koje ga je izabralo. Time je zamjenik [REDACTED] svjesno onemogućio i svoga nadređenog i sve dužnosnike u nadležnim tijelima, koji su izravno i neposredno odlučivali o njegovom profesionalnom napredovanju odnosno čelnom položaju unutar državnoodvjetničke organizacije, da se upoznaju s činjenicom njegova članstva u udruzi [REDACTED] kao i okolnostima, ali i osobnim motivima zamjenika [REDACTED] koje su dovele do tog članstva. Time im je dalje onemogućio da pravodobno provedu raspravu o prihvatljivosti odnosno spojivosti obnašanja dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske s članstvom u udruzi [REDACTED] osobito imajući u vidu unutarnja pravila te konkretne udruge koja su očito nasljeđe prošlosti, i na taj način preveniraju događaje koji su nužno uslijedili nakon što je 18. veljače 2020. tjednik Nacional ekskluzivno objavio da je Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske mason, istodobno objavljujući i dokumentaciju o njegovom članstvu u udruzi [REDACTED]. Srozavanje povjerenja javnosti u DORH, koje je nastupilo razotkrivanjem te činjenice, nije bilo usporedivo ni s jednim drugim događajem u povijesti državnoodvjetničkog sustava u Republici Hrvatskoj.

Analiza dokaznog materijala pokazala je da se zamjenik ██████, odavno obvezan državnoodvjetničkom prisegom na lojalnost DORH-u, sada obvezao i na lojalnost udruzi ██████ i to trajno, uz prisegu s ozbiljnim, ali potpuno drukčijim sadržajem i svrhom no što je ona državnoodvjetnička, pri čemu je ta organizacija izrazito hijerarhijska, stroga u obvezi lojalnosti, a savez s njom smatra se "zaključenim za čitav život".

Dvojaka i paralelna lojalnost prema dvjema potpuno različitim organizacijama - jednoj središnjoj državnoj, koja štiti isključivo ustavni poredak i javne interese (pa i onda kada se javni interes iskazuje kroz zaštitu prava pojedinaca), i drugoj privatnoj, koja štiti isključivo interese svojih članova i u kojoj članovi međusobno štite jedan drugoga pod okriljem tajnosti (neovisno o tome što svojim djelima mogu pridonositi i općem dobru) - u kojoj se našao zamjenik ██████, nužno dovodi do podijeljenog integriteta kojem je inherentan permanentni potencijalni sukob interesa.

Sukob interesa po svojoj je definiciji situacija u kojoj pojedinac koji obavlja određenu lojalnu funkciju dolazi u priliku da svojim odlukama ili drugim djelovanjima pogoduje sebi ili sebi bliskim osobama, društvenim skupinama ili organizacijama, a nauštrb interesa javnosti ili osoba koje su mu dale povjerenje. Dakle, sukob se odnosi na podvojenost između osobnog interesa na jednoj i javnog interesa na drugoj strani.

Notorno je da je u civiliziranim i demokratskim državama općeprihvaćeno stajalište da u takvim slučajevima postoji prevelik rizik da će privatni interes prevagnuti nad javnim.

Stoga dvojaka lojalnost u kojoj se našao zamjenik ██████ neminovno dovodi do podijeljenog integriteta kojem je logično konsekutivan permanentni potencijalni sukob interesa. Nema garancije da "mili Brat" bude u poziciji bilo počinitelja, bilo žrtve u kažnjivom postupku, odnosno stranka u drugom pravosudnom postupku, a za njegovu pripadnost tajnoj organizaciji suprotna strana ne može znati, koja će od prisegnutih lojalnosti prevladati, primjerice kog instituta fakultativnog izuzeća ili uopće nepristranog obnašanja dužnosti. Dakle, u konkretnom bi slučaju bila riječ o sukobu između privatnog i javnog interesa zamjenika ██████ u obnašanju državnoodvjetničke dužnosti kao državne funkcije, koji uključuje i privatne utjecaje na njega radi donošenja odgovarajućih odluka prilikom obnašanja državnoodvjetničke dužnosti, s posljedicom slabljenja njegovog integriteta, umanjenja njegove objektivnosti, izostanka njegove nepristranosti te gušenja transparentnosti u obnašanju navedene dužnosti. Kad se takav sukob razotkrije, sve to onda dovodi do slabljenja povjerenja građana u državno odvjetništvo i državnoodvjetničku organizaciju.

Vijeće ne vidi da bi moglo postojati bilo kakvo jamstvo da bi kod zamjenika ██████ uvijek i bezuvjetno prevladala prisegnuta lojalnost DORH-u kod pitanja, primjerice, fakultativnog izuzeća ili uopće nepristranog obnašanja dužnosti, u situaciji kad mu se "Brat" iz tajne lože pojavi kao počinitelj ili kao žrtva u kažnjivom postupku, odnosno stranka u drugom pravosudnom postupku, a za njegovu tajnu pripadnost ██████, (koju pripadnost, a time i strogu obvezu uzajamnog pomaganja, dijeli sa zamjenikom ██████) suprotna strana ne zna jer zbog obveze tajnosti ne može znati. U okolnostima konkretnog slučaja, dakle, na kušnji je etičnost.

U takvim se okolnostima i nije moglo očekivati da će članstvo zamjenika ██████ u udruzi ██████ biti shvaćeno i dočekano s razumijevanjem ili odobravanjem od javnosti kojoj državno odvjetništvo mora profesionalno i etično služiti, osobito ne u situaciji kada su mediji naširoko naglašavali možebitni sukob interesa zamjenika ██████ u svojstvu Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske u konkretnom predmetu osobe koja je u udruzi

██████████ imala položaj ██████████ te mu je bila nadređena.

Zamjenik ██████████ po vlastitom se iskazu učlanio u udrugu ██████████ jer mu je imponiralo da su masoni prepoznali njegove stručne i druge kvalitete. Vijeće u vezi s tim primjećuje da budi sumnju u lojalnost DORH-u to što je zamjenik ██████████, uz svoju zahtjevnu dužnost unutar DORH-a, osjetio potrebu da mu se priznanje njegovih stručnih kvaliteta odaje unutar udruge kojoj su i članstvo i unutarnje djelovanje tajni.

Vijeće dalje primjećuje da se uz svaku udrugu, pa i ovu konkretnu, vezuju životno razumljivi, ali ne uvijek i principijelni razlozi za stvaranje širokog konglomerata interesnog povezivanja pojedinaca s različitim političkim, poslovnim, savezničkim i drugim motivima i potrebama. Sve je to legitimno. Međutim, specifičnost konkretne udruge ██████████ jest u tome da se sve to odvija pod plaštem tajnosti te neupitne vertikalne i horizontalne lojalnosti i uz obvezu šutnje koja ostaje i nakon izlaska iz slobodnozidarske udruge (lože). To, prema ocjeni Vijeća, s aspekta javnog interesa koji je DORH Ustavom Republike Hrvatske obavezan štiti, više nije i ne može biti legitimno.

Nadalje, spoznaja da je slobodnozidarskoj prisezi zamjenika ██████████ nazočilo najmanje sto dvadeset ljudi najrazličitijih provenijencija i struka, ali visokog društvenog i drugih utjecaja, stvorila je dojam o dubokoj umreženosti zamjenika ██████████ unutar članstva udruge ██████████, koja ne samo da je mogla dovesti, već je dovela osobe iz njegova profesionalnog okruženja, kao i širu javnost, do toga da posumnjaju u mogućnost daljnje nepristranosti u radu zamjenika ██████████, koja je nepristranost temeljni imperativ za svakog državnoodvjetničkog dužnosnika. Konačno, prihvaćanjem da bude dijelom tog mnogima nerazumljivog i neshvatljivog rituala uz davanje prisege koja je puna jednostranog obvezivanja prema jednoj skupini osoba (drugim članovima lože), zamjenik ██████████ odaslao je i DORH-u i javnosti sliku o sebi kao osobi koja ne mari za čuvanje ugleda i dostojanstva državnoodvjetničkog poziva i da nije sklon kloniti se aktivnosti i postupanja koja mogu naštetiti ugledu državnog odvjetništva.

Prethodnim se utvrđenjima ni na koji način ne odriče moguće istinsko nastojanje udruge ██████████, danas ██████████ Hrvatske, da svojim djelovanjem pridonese općedruštvenom boljitku.

Dakle, neovisno o univerzalnim, humanistički orijentiranim i proklamiranim ciljevima udruge ██████████ koji su nedvojbeno prihvatljivi, u okolnostima konkretnog slučaja pokazalo se da su tajnovitost, mističnost procedura, načela apsolutne odanosti, poslušnosti i čvrste hijerarhije, neprikosnovenost prisezanja i podređivanja ciljevima te druga specifična obilježja unutarnjeg ustrojstva i djelovanja te konkretne masonske lože, povezana s nedosljednim, a u određenoj mjeri i neobjašnjivo nezrelim ponašanjem samog zamjenika ██████████, stvorili nepremostivu prepreku za njegov ostanak na dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske (što je sam uvidio podnoseći ostavku na tu dužnost), ali i za ostanak na dužnosti zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, što je predmet ovog stegovnog postupka.

U biti načela hijerarhijske podređenosti, uz obvezu lojalnosti, ona se ne može analizirati bez referiranja na sadržajnu posebnost pravosudne hijerarhije u državnom odvjetništvu, prave moralne stege državnog odvjetništva, koja je rezultat kombinacije načela koja uređuju organizaciju i funkcioniranje državnog odvjetništva, posebno načela nepristranosti, koje mora biti temeljna vrijednost svakog državnoodvjetničkog dužnosnika.

Onaj tko to spozna i živi, nema pravo ni na dojam svojeg podijeljenog integriteta i dužan je prinijeti žrtvu besprijeorne lojalnosti pravosudnom tijelu i prihvatiti bitno drukčija ograničenja od onih proklamiranih za građane o čijim pravima i slobodama odlučuje.

Ostvarenje objektivnih elemenata stegovnog djela zamjenika [REDACTED] proizlazi iz dokaza koji sadrže činjenice odlučne i važne za utvrđenje navedenih elemenata bića ovog trajnog stegovnog djela.

U ovom su se stegovnom postupku pravnoodlučne činjenice neposredno utvrdile iskazom osoba, čitanjem isprava i korištenjem tehničkih snimki.

Prvo, obrana je osporavala činjenicu statusa zamjenika [REDACTED] kao Tajnog brata u udruzi [REDACTED]. Međutim, ta je činjenica s izvjesnošću utvrđena iskazom svjedoka [REDACTED] i sadržajem interne komunikacije unutar te masonske udruge, koji su u ovoj Odluci detaljno reproducirani.

Drugo, bila je sporna objektivna činjenica o tome je li nakon tek faktičkog, ali ne i formalnog istupanja iz članstva u udruzi [REDACTED] zamjenik [REDACTED] stupio u članstvo druge neimenovane udruge [REDACTED], koje je nastavio biti član i nakon što je razriješen dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i nastavio s radom kao njegov zamjenik.

Postojanje te objektivne činjenice Vijeće je utvrdilo, sukladno načelu slobodne ocjene dokaza, utvrđenjem zatvorenog kruga indicija i pomoćnih činjenica, i to u mjeri koja isključuje svaku razboritu sumnju u mogućnost protivnog, kako slijedi.

Na upite brojnih novinara i medija, zamjenik [REDACTED] je kao Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske poslao jasan odgovor na dvanaest adresa, odnosno objavio na službenim stranicama DORH-a, da je po napuštanju udruge [REDACTED] početkom ožujka 2018. pozvan pristupiti udruzi koja se bavi slobodnim zidarstvom, koja je novoosnovana i koje je on član. Isto je ponovio i u drugim izjavama za medije.

Na traženje Glavne državne odvjetnice da pridonese dokaz da više nije član nijedne udruge [REDACTED], zamjenik [REDACTED], uz svoje očitovanje, dostavlja tek dva lista – preslike iz tjednika "Nacional" iz kojih nikako ne proizlazi da nije član novoosnovane udruge.

U ranije citiranom pismu upućenom [REDACTED] koje govori o navodnom izlasku niže potpisanih članova, jasno je da se radi o njihovom odlasku u drugu novoosnovanu, također slobodnozidarsku, udruhu; dakle, ne zbog napuštanja udruge [REDACTED] općenito, već radi učlanjenja i djelovanja u novoosnovanoj udruzi [REDACTED].

Posebno je indikativno da zamjenik [REDACTED] ne predlaže ispitivanje svjedoka [REDACTED], koji bi zasigurno mogao potvrditi, ako su istinite, njegove tvrdnje o tome da više nije član novoosnovane udruge. Zamjenik [REDACTED] istodobno odbija navesti naziv te novoosnovane udruge. [REDACTED], već je prije navedeno, ne odaziva se pozivu Vijeća koje ga je namjeravalo kao svjedoka ispitati po službenoj dužnosti, niti svoj nedolazak ispričava, već dostavlja tek dvije potpuno neuvjerljive isprave, ali ne ispred novoosnovane udruge s memorandumom i žigom te udruge, nego kao privatna osoba, iz čega je jedino moguće životno, logično i iskustveno zaključiti da su i zamjenik [REDACTED] i [REDACTED] i dalje u novoosnovanoj loži te da su obvezani slobodnozidarskom prisegom.

Indikativno je također i to da zamjenik ██████ u svojoj obrani, a koja će naknadno biti u cijelosti analizirana, između ostaloga navodi da mu je ██████ 19. veljače 2020. u jutarnjim satima telefonom javio da ono što je objavljeno zapravo nije točno jer da on više nije član nikakve novoosnovane udruge, da bi istog dana u poslijepodnevnim satima zamjenik ██████ medijima potvrdio i ponovio kako je u listopadu 2018. godine zajedno s nekolicinom članova napustio udruhu kojom rukovodi ██████ budući da su članovi osnovali novu udruhu koje je i on član, a da više informacija o nazivu udruge i njezinom vođenju ne može dati.

Navedenom treba pridodati i znakovit dio iskaza svjedoka ██████ o jednoj loži iz istočnoeuropske države koja djeluje u Republici Hrvatskoj te, uz bitno manju dokaznu vrijednost, u reprodukciji dokaza citiranu izjavu prof. dr. sc. ██████ da je zamjenik ██████ član rumunjske masonske lože.

Obrana također nastoji dovesti u sumnju činjenicu statusa ██████ kao Tajnog brata u udruzi ██████. Međutim, ta je činjenica s izvjesnošću utvrđena iskazom svjedoka ██████ i ranije detaljno reproduciranim sadržajem interne komunikacije unutar ove masonske udruge.

Treće, spornom valja uzeti i činjenicu je li ponašanje zamjenika ██████, kao visokopozicioniranog državnoodvjetničkog dužnosnika, negativno odjeknulo u javnosti i dovelo u pitanje njegovu, ali i samostalnost i neovisnost cjelokupne državnoodvjetničke organizacije, čime je na opisani način nanesena šteta ugledu državnog odvjetništva.

Za takvo utvrđenje dostatno je referirati se na zauzeće gotovo cjelokupnog medijskog prostora aferom mason (članstvom zamjenika ██████ u tajnoj udruzi), većinom upućivanjem na njegov sukob interesa, gdje se posebno inzistira na problematiziranju ponašanja zamjenika ██████ kao Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske prilikom podnošenja kaznene prijave ██████ protiv ██████ i drugih zbog iznude, kojem činu je, što je posve neuobičajeno, prisustvovao zamjenik ██████ u svojstvu Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, a ██████ također je član udruge i masonske lože ██████, iz čega su izvedene brojne spekulacije o tome da je zamjenik ██████ navodno zlorabio ovlasti umanjnjem inkriminirane djelatnosti prijavljenih osoba.

Vijeće nije provodilo posebne dokaze radi utvrđivanja navedenoga jer je riječ o razdoblju u kojem je zamjenik ██████ obnašao dužnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, a koje razdoblje nije obuhvaćeno stegovnim djelom iz članka 85. stavka 2. točke 7. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću.

Za stegovno djelo za koje se u ovom postupku tereti zamjenik ██████, članci i analize u medijima oko možebitnog sukoba interesa zamjenika ██████ u svojstvu Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske povezanog s njegovim članstvom u udruzi ██████, kojom je u relevantno vrijeme predsjedao ██████, relevantni su tek utoliko što jasno i nedvojbeno dokazuju sljedeće: zamjenik ██████ bio je dužan o svom statusu ██████ pravodobno, prije izbora za Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, obavijestiti i svoga nadređenog, i sva nadležna tijela koja su sudjelovala u njegovom izboru. On im je morao omogućiti raspravu i ocjenu o tome je li prihvatljivo s aspekta općeg interesa, koji su Hrvatski sabor i Vlada Republike Hrvatske dužni štiti i promicati, uopće dovesti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, čelnika najvišeg pravosudnog tijela kaznenog progona i zastupanja države u građanskim stvarima, u potencijalni sukob interesa zbog toga što ga kao Tajnog brata vežu unutarnje obveze ██████.

Da je to učinio, ovaj stegovni postupak nikada ne bi bio pokrenut. Naime, eventualni izbor zamjenika ██████ na dužnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, uz punu svijest i znanje onih koji su ga predložili i onih koji su ga izabrali o tome da on kao slobodni zidar pripada ██████ te je vezan striktnim unutarnjim pravilima te lože, legitimirao bi, u državnom i javnom prostoru, rizik od moguće pojave time uvjetovanih sukoba interesa, čineći ih prihvatljivima, a samog zamjenika ██████ rasteretio bi odgovornosti za povrede Etičkog kodeksa. Prema tome, pokretanje ovog stegovnog postupka samo je očekivana pravna radnja koja slijedi nakon niza štetnih događaja koje je zamjenik ██████ uzrokovao i na državnoj i na društvenoj razini svojom vlastitom pogrešnom procjenom odnosno odlukom da tu bitnu činjenicu, koja puno govori o njegovoj osobi, zataji.

S tim u vezi, iznimno štetna za zamjenika ██████ i njegov profesionalni ugled, kao i za ugled državnog odvjetništva u cjelini, bila je rasprava na sjednici Hrvatskog sabora. Zastupnici su postupke zamjenika ██████ i stanje u državnom odvjetništvu ocijenili izrazito negativnim, pri čemu su negativne ocjene bile gotovo unisone, neovisno o političkoj pripadnosti zastupnika. Kod ove ocjene Vijeću je posve irelevantno to što se radi o političarima, već što se radi o osobama koje po ovom pitanju predstavljaju i "glas naroda".

O pripadnosti zamjenika ██████ slobodnim zidarima javno su se očitovali i predsjednik države i premijer, što je također naprijed citirano čitanjem u dokaznom postupku.

Konačnu, odlučnu činjenicu o šteti koja je nanesena DORH-u potvrđuje izjava samog zamjenika ██████, prema kojemu su navedene okolnosti "do takve mjere opteretile daljnje obnašanje dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske da je ono praktički postalo nemoguće. Istodobno, u želji da se ovo opterećenje ne prenese na cijelo državno odvjetništvo, procijenio sam da je u nastalim okolnostima davanje ostavke na mjesto člnika cijele državnoodvjetničke organizacije jedino moralno i odgovorno rješenje."

Vijeće ocjenjuje da istovrsno opterećenje na državnoodvjetničku organizaciju postoji i danas, u ne bitno manjoj mjeri od one koja je postojala u vrijeme davanja gore citirane izjave. Zamjenik ██████, iako privremeno udaljen od obavljanja državnoodvjetničkih dužnosti, i dalje je član državnoodvjetničke organizacije. S druge strane, svi drugi članovi državnoodvjetničke organizacije u javnosti trpe društvenu osudu te su prisiljeni raditi u okolnostima nabujalog nepovjerenja javnosti koje ih okružuje, što utječe na djelotvornost i kvalitetu njihova rada. Sve su se te okolnosti mogle izbjeći, kao što nije ni trebalo doći do kaotičnog stanja u državnom odvjetništvu stvorenog nakon objave u medijima kako je Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske zatajio činjenicu da je mason. Ništa od toga nije izbjegnuto ili prevenirano isključivo zbog pogrešne odluke, a kasnije i pogrešnih postupaka i pogrešnih izjava zamjenika ██████. Činjenica da je zamjenik ██████ i dalje član državnoodvjetničke organizacije jednakom snagom opterećuje njezin rad i danas.

Zaključno, da bi se dali valjani odgovori na činjenična i pravna pitanja u ovom stegovnom postupku, Vijeće je temeljito, s logičkog, empirijskog i psihološkog aspekta analiziralo obranu zamjenika državnog odvjetnika.

Suštinske su teze obrane zamjenika ██████: da ne postoji nijedan zakon koji bi državnoodvjetničkom dužnosniku ograničavao temeljno ljudsko pravo na slobodu udruživanja (predvidljivost), a da se pokretanjem ovog stegovnog postupka njega diskriminira po osnovi svjetonazora; da činjenica pripadnosti udruzi ██████ nije bila niti mogla biti od utjecaja na pravilnost i zakonitost njegovog obnašanja državnoodvjetničke dužnosti; da on nije ni na koji

način narušio svoj profesionalni ugled ni ugled državnoodvjetničke organizacije čime bi joj nanio štetu.

U cjelini gledano, Vijeće primjećuje da se zamjenik ██████ u iskazivanju onoga što je prethodilo njegovom ulasku u udrugu ██████, radu u toj udruzi, faktičkom izlasku iz nje i priključenju novoosnovanoj masonskoj udruzi, udaljuje od istine, utvrđene drugim dokazima, ondje gdje mu je to neophodno da potkrijepi svoju verziju zakonitosti i slobode takvog udruživanja i izostanka štete po njega i državnoodvjetničku organizaciju. Zamjenik ██████ nastoji da dio neistinitosti, koliko je god moguće, svede na minimum i da govori istinu o drugim detaljima. Neke činjenice jednostavno isključuje, realne činjenice dopunjuje izmišljenim elementima ili ih zamjenjuje, sve u funkciji ostavljanja što utemeljenijeg dojma da je njegovo ponašanje bilo ispravno. Međutim, upravo kada iskazuje na raspravi te dozvoljava isključivo pitanja svoje braniteljice, zatiče se u kontradikciji, a potpuno nesiguran i neuvjerljiv postaje kada nastoji povezati svoje navode u suprotstavljanju s drugim dokazima za koje shvaća da su nepobitni.

Zamjenik ██████ ističe dugogodišnje blisko prijateljevanje s ██████, u obrani ga oslovljavajući isključivo imenom. Navodi da pod njegovim utjecajem ulazi u slobodnozidarsku udrugu, za što plaća ukupno 15.000,00 kuna. Iako za učlanjenje u udrugu ██████ poduzima sve potrebne radnje i u tome je vrlo seriozan i pedantan, u svojoj obrani tvrdi da ne zna ništa o radu, ciljevima, ceremonijalima, čvrstoj unutarnjoj organizaciji koja je krajnje hijerarhijska i nedemokratska. Nisu mu poznati rituali, ne sjeća se teksta prisege (što je jednostavno nemoguće), dok istodobno tvrdi da mu je iz povijesti masonstva poznato da postoje i ženske te spolno mješovite udruge ██████. On ne zna kako je pristupio Udruzi, kako je postao Tajni član, ne zna ništa o osnivanju nove udruge, ne želi navesti ime te udruge, ali zna da je sporno njegovo članstvo isključivo u toj novoosnovanoj udruzi, a istodobno predlaže pribavljanje podataka o njegovom članstvu iz svih loža registriranih u Republici Hrvatskoj.

Takvim posve neživotnim i nelogičnim iskazivanjem sebe prikazuje kao spoznajno insuficijentnu osobu, neodgovornu za vlastite odluke i postupke. Takvu obranu Vijeće ocjenjuje nevjerodostojnom jer je riječ o osobi koja za sobom ima izrazito uspješnu karijeru, za vrijeme koje obnaša najviše državnoodvjetničke dužnosti u državi, te nije sporno da je riječ o osobi iznadprosječnih intelektualnih, obrazovnih, perceptivnih i anticipativnih sposobnosti. U tim okvirima, svjesno prikazujući ██████ gotovo kao svojeg "staratelja", što čini iz pragmatičnih razloga, zamjenik ██████ dijelom se odmiče od vlastitog integriteta i samopoštovanja.

Završno, utvrđene objektivne činjenice, kao i dio pravnorelevantnog činjeničnog supstrata opstojnosti subjektivnih činjenica te poglavito odgovori na odlučna pravna pitanja o postojanju stegovnog djela i stegovne odgovornosti zamjenika ██████, pokazuju da je njegova obrana u prikazu odlučnih činjenica suprotna ostalim izvedenim dokazima koji nose te odlučne činjenice, poglavito iskazu svjedoka prof. dr. sc. ██████ i naprijed navedenim dokazima u vidu isprava i reproduciranih snimaka.

U obrazloženju ove odluke Vijeće je navelo razloge za koje smatra da su dostatni i relevantni za ocjenu da su činjenice u ovom predmetu pravilno i potpuno utvrđene, što uključuje i sporno činjenično pitanje pristupanja zamjenika ██████ novoosnovanoj slobodnozidarskoj loži te pitanja je li njegovo ponašanje negativno odjeknulo u javnosti i dovelo do štetnih posljedica po njegov profesionalni ugled, ali i po dojam u javnosti o samostalnosti i neovisnosti cjelokupne državnoodvjetničke organizacije, te je li nanesena šteta

ugledu državnog odvjetništva u cjelini. Članstvo i trajanje faktičnog članstva zamjenika [REDACTED] u slobodnozidarskoj udruzi [REDACTED] nije ni bilo sporno.

Odgovarajući na pravna pitanja, navodi se da Ustav Republike Hrvatske (članak 121.a), članak 117. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine broj 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11, 130/11, 72/13, 148/13, 33/15 i 82/15), članak 94. Zakona o državnom odvjetništvu, članak 2. stavak 1. točke 2., 5. i 6. Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 25/08), članak 3. stavak 1. točke 2. i 4. i članak 4. stavak 1. točka 2. Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 26/19), razrađeno Smjernicama za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, praksa Etičkog povjerenstva državnog odvjetništva objavljena na stranicama Etičkog povjerenstva te Zakon o Državnoodvjetničkom vijeću predstavljaju "zakon" na kojem se temelji odluka.

Budući da se obrana zamjenika državnog odvjetnika pravno fokusira na članke 9. i 11. zasebno i u vezi s člankom 14. Konvencije, u ovom predmetu nedvojbeno je mjerodavno i konvencijsko pravo, pa se nakon elaboracije relevantnog državnoodvjetničkog načela lojalnosti u nastavku trebaju dati odgovori na pravna pitanja kroz konvencijsko pravo i sudsku praksu ESLJP-a.

Prvo treba utvrditi da je nakon detaljnog razmatranja Odluke ESLJP-a o dopuštenosti zahtjeva u predmetu *Franco Siveri i Giancarlo Chiellini protiv Italije* od 3. lipnja 2008., broj 13148/04, zaključeno da slučaj koji se u njoj razmatra nije usporediv sa slučajem zamjenika [REDACTED] iz više razloga. Prvi podnositelj zahtjeva bio je član odbora u regiji Toskani, koji odbor je bio nadležan za velike prodajne strukture; drugi je bio član upravnog odbora eksperimentalnog zoološkog instituta iste regije. Regionalno vijeće Toskane razriješilo je dužnosti podnositelje zahtjeva na temelju mjerodavnih propisa koji su obvezivali osobe imenovane na položaje u nadležnosti regije da prijave svoje članstvo u udrugama koje se otvoreno ili *de facto* bave političkim, kulturnim, socijalnim, zdravstvenim ili gospodarskim aktivnostima. Nepodnošenje izjave o pripadnosti članstvu ili davanje izjave koja ne odgovara stvarnosti kažnjava se razrješenjem. Prvi podnositelj zahtjeva propustio je dostaviti relevantne dokumente, dok drugi nije naveo svoju pripadnost masonskoj loži. Dakle, razlog razrješenja bilo je nepoštovanje pravne obveze prijave članstva u udrugama, a ne zabrana ostvarivanja prava podnositelja zahtjeva da se pridruži "masonstvu" ESLJP je utvrdio: "U tim okolnostima moglo bi se smatrati da se u biti pozivaju na pravo tajnosti (pravo na tajnost - *le droit de garder le secret; right to secrecy*) svoje pripadnosti, koje kao takvo nije zajamčeno člankom 11. Konvencije. Međutim, uzimajući u obzir činjenicu da podnositelji zahtjeva tvrde da bi ih izjava o njihovoj pripadnosti masonskoj loži izložila prijekornoj društvenoj osudi, koja bi vjerojatno imala štetne učinke na profesionalnoj i privatnoj razini, Sud će nastaviti s ispitivanjem ovog prigovora pod pretpostavkom da je došlo do miješanja u pravo podnositelja zahtjeva na slobodu udruživanja .." (odjeljak "O PRAVU", točka B.1.). Drugo, u ovom predmetu nije bila riječ o trajnim pozicijama nego o imenovanim mandatnim položajima za koje je talijanska Vlada u svom očitovanju navela da ih karakterizira "prisan odnos povjerenja između regionalne vlasti i osoba pozvanih na upravljanje ili nadzor tijela koja financira regija. Te osobe, koje je imenovala regionalna vlast, ona može otpustiti, a te osobe ne mogu očekivati stabilnost svojih funkcija, koje ne predviđaju napredovanje u karijeri ili plaću, već samo naknadu. To su javne funkcije počasne naravi, a ne poslovi ili profesionalne aktivnosti." (odjeljak "PRAVO", točka A.2.). ESLJP je ocijenio da "u pitanjima odnosa između uprave i vanjskih stručnjaka koje je regija pozvala na pozicije unutar regionalne jurisdikcije, države

ugovornice uživaju slobodu procjene koja u ovom slučaju nije prekoračena. Sud stoga ne može zaključiti da je sankcija primijenjena na podnositelje zahtjeva bila nerazmjerna" (odjeljak PRAVO, točka B.2.c). ESLJP je u tom predmetu odbacio prigovore obojice podnositelja zahtjeva kao očito neosnovane, utvrdivši da je miješanje u slobodu udruživanja podnositelja zahtjeva iz članka 11. Konvencije, predviđeno zakonom, težilo legitimnim ciljevima i da je bilo potrebno u demokratskom društvu kako bi se ti ciljevi postigli. Sukladno tome, predmet zamjenika ████████ nije usporediv s tim slučajem iz više razloga, kao što su eksplicitno propisana pravna obveza prijave članstva u talijanskom pravu, predmet spora te narav dužnosti o kojoj je riječ, a osobito činjenica što zamjenik ████████ nikada nije tvrdio da bi ga deklariranje pripadnosti ████████ izložilo prijekornoj društvenoj osudi, koja bi vjerojatno za njega imala štetne učinke na profesionalnoj i privatnoj razini.

Nadalje, u dijelu Odluke u kojem se prikazuje tijek dokaznog postupka utvrđeno je da su odbijeni kao nedopušteni dokazni prijedlozi obrane čitanjem presude ESLJP-a u predmetu *N. F. protiv Italije* (presuda od 2. kolovoza 2001., br. 37119/97), presude u predmetu *Grande Oriente d'Italia di Palazzo Giustiniani protiv Italije* (presuda od 2. kolovoza 2001., br. 35972/97 - u daljnjem tekstu: *GOI br. 1*), presude u predmetu *Maestri protiv Italije* (presuda od 11. veljače 2004., br. 39748/98) i presude u predmetu *Grande Oriente d'Italia di Palazzo Giustiniani protiv Italije* (presuda od 31. svibnja 2007., br. 26740/02 - u daljnjem tekstu: *GOI br. 2*), budući da se radi o neizravnim izvorima prava.

Tome treba dodati da u predmetima *GOI br. 1* i *GOI br. 2* podnositelj zahtjeva nije bila fizička osoba nego sama udruga slobodnih zidara (masonska loža). U predmetu *GOI br. 1* udruga podnositeljica zahtjeva prigovorila je povredi svojih prava zajamčenih člancima 11., 8., 9., 10., 14. i 13. Konvencije zbog donošenja regionalnog zakona pokrajine Marches koji je od kandidata za javne dužnosti zahtijevao izjašnjavanje da nisu slobodni zidari. ESLJP je u tom predmetu utvrdio povredu članka 11. Konvencije zbog toga što su članovi masonskih loža bili prisiljeni birati između svoje pripadnosti slobodnim zidarima i sudjelovanja u natječaju za funkcije u tijelima pod pokrajinskom jurisdikcijom. U predmetu *GOI br. 2* udruga podnositeljica zahtjeva prigovorila je zbog regionalnog zakona pokrajine Friuli-Venezia Giulia koji je nametnuo zakonsku obvezu osobama da objave pripadnost ograničenom broju udruga (to jest samo udrugama slobodnih zidara) prilikom podnošenja zahtjeva za imenovanje na određene pozicije u tijelima pod pokrajinskom jurisdikcijom. Udruga je smatrala da je takav zakon diskriminirajući i nespojiv s njezinim pravom na slobodu udruživanja. ESLJP je u tom predmetu utvrdio povredu članka 14. u vezi s člankom 11. Konvencije zbog nametanja te zakonske obveze samo udrugama slobodnih zidara. Sukladno tome, te dvije presude ESLJP-a nisu primjenjive na okolnosti konkretnog slučaja zamjenika ████████ pa je Vijeće dokazne prijedloge obrane čitanjem tih presuda odbilo.

Ipak, treba zapaziti da je u tim dvama predmetima (*GOI br. 1* i *2*) sadržano stajalište ESLJP-a o tome da je zabrana imenovanja slobodnih zidara na javna radna mjesta i obveza da osobe koje podnose zahtjev za takva radna mjesta javno objave članstvo u slobodnom zidarstvu ostvarila legitimne ciljeve zaštite nacionalne sigurnosti i obrane javnog poretka. Naveo je i stajalište nacionalnih sudova da je dužnost spominjanja pripadnosti udruženjima bila usmjerena na osiguravanje bolje organizacije, učinkovitosti i transparentnosti regionalnih tijela te izbjegavanje sukoba u upravljanju kolektivnim interesima. Cilj sporne objave bio je informirati građane o mogućim sukobima interesa koji bi mogli utjecati na one koji obnašaju javne dužnosti. ESLJP je stoga zaključio da je miješanje koje su podnositelji zahtjeva osudili imalo legitimne ciljeve.

S druge strane, u ostalim dvama talijanskim predmetima *N. F.* i *Maestri* podnositelji zahtjeva bili su suci. U predmetu *N. F.* podnositelj zahtjeva prigovorio je da su mu disciplinskom sankcijom izrečenom protiv njega povrijeđena prava zajamčena člancima 8., 9., 10. i 11. zasebno ili u vezi s člankom 14. Konvencije. U predmetu *Maestri* podnositelj zahtjeva prigovorio je da je izricanje kazne zbog toga što je bio mason dovelo do povrede njegovih prava iz članaka 9., 10. i 11. Konvencije. Riječ je o dvama istovrsnim predmetima koja je ESLJP obradio i obrazložio na isti način jer je došao do identičnih zaključaka o povredi članka 11. Konvencije. Problem je bio u kvaliteti pravnih normi koje su bile pravna osnova za izricanje stegovne kazne. ESLJP je ponovio da mjera mora biti propisana "zakonom" (pri čemu se ne misli na zakon u formalnom smislu), koji mora biti dostupan i predvidljiv. U oba je predmeta ESLJP utvrdio da je stegovna kazna izrečena podnositeljima zahtjeva (sucima) imala temelj u talijanskom pravu i da je "zakon" (u prvom redu uputa talijanskog Državnog sudbenog vijeća iz 1990.) na kojem se kazna temeljila bio dostupan. Međutim, istodobno je ocijenio da nije bio zadovoljen uvjet predvidljivosti.

Vijeće je odbilo dokazne prijedloge obrane čitanjem tih dviju presuda jer se ESLJP u njima isključivo bavi ispitivanjem kvalitete domaćih "zakona", što je opći test koji se provodi u svim slučajevima u kojima se ispituju navodne povrede kvalificiranih konvencijskih prava iz članaka 8., 9., 10. i 11. Konvencije. Taj test nema nikakve specifične veze s pitanjem članstva sudaca u masonskim ložama. Vijeće u tom smislu podsjeća da je Ustavni sud Republike Hrvatske još u odluci broj: U-I-659/1994 i dr. od 11. listopada 2000. (Narodne novine broj 107/00), i mnogobrojnim kasnijim, jasno izrazio stajalište prema kojem zahtjevi pravne sigurnosti i vladavine prava iz članka 3. Ustava traže da pravna norma bude dostupna adresatima i za njih predvidljiva, to jest takva da oni mogu stvarno i konkretno znati svoja prava i obaveze kako bi se prema njima mogli ponašati. Kasnija razrada tih zahtjeva sadržana je u odluci Ustavnog suda broj: U-I-722/2009 i dr. od 6. travnja 2011. (Narodne novine broj 44/11).

Sukladno tome, nije bilo potrebe da se o tom pitanju čitaju predložene presude ESLJP-a. Ipak, na kraju treba ponoviti stajalište ESLJP-a povezano isključivo s problemom članstva sudaca u masonskim ložama: država stranka Konvencije ima pravo zabraniti članstvo sudaca u udrugama slobodnih zidara i masonskim ložama te ih po toj osnovi smatrati stegovno odgovornima i određivati im stegovne kazne pod uvjetom da nespojivost sudske funkcije s članstvom u masonskoj loži bude "propisana zakonom" (pri čemu se ne misli na zakon u formalnom smislu jer taj pojam obuhvaća i domaće i međunarodno pravo, ali i propise nižeg ranga od zakonskih u smislu riječi koja se koristi u Republici Hrvatskoj te sudsku i administrativnu praksu te druge dostupne pravne osnove za njihovo tumačenje i primjenu).

Međutim, kako je već prethodno obrazloženo, predmet ovog stegovnog postupka nije pitanje o tome je li članstvo u masonskoj loži spojivo s državnoodvjetničkom dužnošću ili ne. Njegov je predmet ponašanje zamjenika ██████ u povodu njegova članstva u jednoj, a zatim i u drugoj udruzi ██████.

Osnova postupanja je pitanje postojanja stegovnog djela i stegovne odgovornosti zamjenika ██████.

Dakle, slijedom prethodno izloženih činjeničnih utvrđenja, nedvojbeno je da je zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske ██████ dana 8. ožujka 2018. stupio u članstvo udruge ██████ koja svojim internim propisima brani javno iznositi i davati na uvid akte kojima se uređuje unutarnja organizacija, rad, odnosi i pravila ponašanja

članova Udruge i u kojoj su tajni postojeći rituali, utvrđeni znakovi za prepoznavanje, pripadnost Bratstvu, kao i tekst prisege kojom se obvezao da će "...biti poslušan zakonima Bratstva i udarcu čekića majstora ... da će podržavati svoju braću savjetom i djelom i da će tajne svakog brata čuvati kao svoje vlastite... prisegu na zidarsku riječ smatrat će svetim zavjetom...", te da je u toj Udruzi zatražio i dobio status Brata u Tajnoj loži i bio članom Udruge i nakon što je 24. travnja 2018. stupio na dužnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, sve do sredine listopada 2018. godine, kada je stupio u članstvo druge neimenovane udruge [REDACTED], koje je nastavio biti članom i nakon što je 28. veljače 2020. razriješen dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske i nastavio s radom kao zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, a koje okolnosti članstva u navedenim udrugama je prešućivao sve do objave dokumentacije o članstvu u medijima.

Ostvarenje naznačenih objektivnih elemenata stegovnog djela zamjenika državnog odvjetnika proizlazi iz onih, prethodno citiranih, dokaza koji sadrže činjenice odlučne i važne za utvrđenje navedenih elemenata bića ovog trajnog stegovnog djela.

Ovdje svakako valja ukazati, dakle, da je [REDACTED], osim što je bio i ostao članom slobodnozidarske udruge kao zamjenik Glavne državne odvjetnice Republike Hrvatske, to bio i kao Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

Mjerodavnim zakonima nije bilo i nije predviđeno vođenje stegovnog postupka, a ni tijelo za vođenje stegovnog postupka protiv Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske jer njega razrješuje Hrvatski sabor kad ocijeni i na taj način sankcionira neprihvatljivo ponašanje koje je u smislu odredbe članka 28. stavka 1. točke 5. Zakona o državnom odvjetništvu razlog za njegovo razrješenje. Ovakvo postupanje, međutim, preduhitrio je [REDACTED] vlastitim zahtjevom za razrješenje s dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.

Prema tome, u izreci ove Odluke navedeno razdoblje članstva u udruzi [REDACTED], odnosno [REDACTED] zamjenika [REDACTED] u vrijeme dok je obnašao dužnost Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske nije osnova za vođenje stegovnog postupka i izricanje stegovne kazne iz članka 86. stavka 1. točke 4. Zakona o Državnoodvjetničkom vijeću, nego činjenica neophodna da se okolnosti pod kojima je zamjenik [REDACTED] počinio stegovno djelo što bolje označe.

Međutim, bez obzira na nemogućnost vođenja stegovnog postupka protiv Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, ponovno uz napomenu da je konkretni stegovni postupak proveden protiv zamjenika državnog odvjetnika [REDACTED], notorno je da je i Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske dužan poštovati Etički kodeks državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika.

Zaključno, etičnost ponašanja zamjenika [REDACTED] bila je na permanentnoj kušnji, a to nije prihvatljivo niti može biti shvaćeno od javnosti kojoj državno odvjetništvo mora profesionalno i etično služiti.

Tajnovitost, mističnost procedura, načela apsolutne odanosti, poslušnosti i čvrste hijerarhije, neprikosnovenost prisezanja i podređivanja ciljevima, koliko god oni bili univerzalno humanistički proklamirani i u tom smislu svakako prihvatljivi, logički, ali i empirijski, kose se sa stvarnom potrebom služenja zajednici, ponajprije stoga što je

oživotvorenje pravde i ljudskih prava bitno ostvarljivije, uz odgovarajući zakonski instrumentarij, u državnom odvjetništvu, odnosno unutar sustava pravosuđa, negoli bilo gdje drugdje.

Ostvarenje tog cilja državnoodvjetničkom dužnosniku mora biti ispred svih drugih ciljeva, svakako ispred egoistično obojenog osobnog rasta.

Nijedna udruga, pa tako ni ona slobodnozidarska, nema mogućnosti, bez obzira na podudarnost ciljeva, pa takve mogućnosti nema ni njezin član, biti djelotvorna u zaštiti ljudskih prava i sloboda, kao što to ima zakonito obavljanje dužnosti pravosudnog dužnosnika, u kojem smislu je sa stajališta učinkovitosti pravosudna dužnost neprocjenjiva, dok drugi dijelovi društva, uključujući različite udruge, mogu biti od utjecaja kroz civilnu kontrolu funkcioniranja vlasti.

Naime, što je društvo kroz koje se još uvijek provlače elementi tranzicije, a takvo je hrvatsko društvo, izloženo najrazličitijim i kaotičnim utjecajima na formiranje demokratske, individualne i kolektivne svijesti, istinske internalizacije univerzalnih, tolerantnih i stvarnih moralnih vrijednosti i realnog razumijevanja i prihvaćanja važnosti poštivanja ljudskih prava, to je veća etička odgovornost i iskra paradigmatičnosti izričito takvog ponašanja s nepodijeljenim integritetom državnoodvjetničkih dužnosnika na najvišoj razini da do građana dospije poruka duboke vjere u značenje i ispravnost funkcioniranja pravne države. Onaj tko to spozna i živi, nema pravo ni na dojam svojeg podijeljenog integriteta i dužan je prinijeti žrtvu besprijeorne lojalnosti pravosudnom tijelu i prihvatiti bitno drukčija ograničenja od onih proklamiranih za građane o čijim pravima i slobodama odlučuje.

Stoga je svaka ideja osobnih ambicija i promoviranja u organizaciji koja može proklamirati istoznačne ciljeve koji su po Ustavu i zakonima zadaća pravosudnih tijela jer ona imaju na raspolaganju i sve zakonite, uključujući i one represivne, poluge, da se jednaki ciljevi postiču tajno i negdje drugdje, neetična, egoistična, elitistična i pogrešna, pa i ukazujuća na određeno nepovjerenje pripadajućoj instituciji i odričuća u gradnji svojih potencijala u njenu zadanu funkciju uz destruktivnu skepsu i nepovjerenje u također njenu neophodnu i realnu učinkovitost.

Drugim riječima, kada je osoba u poziciji pod prisegom zakonito djelovati u pravosudnom cilju, ona ozbiljno dovodi u pitanje dostojanstvo institucije i dužnosti relativizirajući njezine poluge i opredjeljujući se navodno boriti za iste ciljeve u udruzi koja je tajna, u mogućnosti operacionalizacije tih ciljeva dvojbeni i logično manje moćni ostvarivati ih. U konačnici može biti sporna i relativizirajuća istovjetnost krajnjih namjera takvog udruživanja, jer su u njoj, uz istinsku volju općedruštvenom boljitku, životno razumljivi i ne uvijek principijelni razlozi opsežnog stvarno mogućeg širokog konglomerata interesnog povezivanja pojedinaca različitih mogućih političkih, poslovnih, savezničkih i drugih motiva i potreba. Upravo ovo potonje pokriva tajnost, misticizam, inicijacije s obligacijama neupitne lojalnosti i podanosti, sa sadržajem rigorozne prisege, apsolutne vjernosti, zabrane svjedočenja, što je, uzgred, protivno zakonu, sve uz naglasak na obligaciju koja ostaje i nakon izlaska iz slobodnozidarske udruge - lože.

Iako se etička načela državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika međusobno prožimaju, potrebno je opetovano naglasiti kako je ovo Vijeće utvrdilo da je ██████████ povrijedio odredbe članka 117. Zakona o državnom odvjetništvu, prethodno važećeg, odnosno

članka 94. Zakona o državnom odvjetništvu koji je sada na snazi, kršeći i odredbe koje se odnose na načelo dostojanstva, ujedno iz ranijeg Etičkog kodeksa i to članka 2. stavka 1. točke 6. i sada važećeg Etičkog kodeksa iz članka 3. stavka 1. točke 2., jer se dostojanstvo pravosudnog dužnosnika, između ostalog, iz same prisege odnosi na sliku koju ostavlja o samom sebi i o pravosudnoj instituciji unutar i izvan okvira svoje profesije. Državnoodvjetnički dužnosnik obavezan je ponašati se u skladu s dostojanstvom koje se od njega očekuje i izvan profesionalnih okvira. Jasno je da on ima pravo na poštovanje njegovog privatnog života, ali tek pod uvjetom da njegovo ponašanje ne utječe negativno na dobar ugled vršitelja državnoodvjetničke dužnosti te kao posljedica toga, na dobar ugled same državnoodvjetničke organizacije.

S tim u vezi, potrebno je strogo primjenjivati pravila koja zabranjuju bilo kakve dodatne aktivnosti nespojive s državnoodvjetničkom dužnošću, izuzev onih za koje se dobije odgovarajuće dopuštenje.

Što se tiče njegovog kršenja načela nepristranosti iz članka 2. stavka 1. točke 2. ranijeg Kodeksa, odnosno članka 3. stavka 1. točke 2. važećeg Kodeksa, u biti načela hijerarhijske podređenosti, uz obvezu lojalnosti, ona se ne može analizirati bez također prethodno obrazloženog referiranja na sadržajnu posebnost pravosudne hijerarhije u državnom odvjetništvu, prave moralne stege državnog odvjetništva, koja je rezultat kombinacije načela koja uređuju organizaciju i funkcioniranje državnog odvjetništva, posebno načela nepristranosti, koje mora biti temeljna vrijednost svakog državnoodvjetničkog dužnosnika.

Dakako, na nepristranost mogu utjecati i određeni životni stavovi i motivi, razna svjetonazorska i politička uvjerenja, poglavito ako su ona zatajena, a javno se manifestiraju. Stoga u konkretnom slučaju članstvo zamjenika ██████████ ne samo da je moglo dovesti, već je dovelo u sumnju njegovu nepristranost, umreženost, budući da je njegovoj slobodnozidarskoj prisezi nazočilo najmanje sto dvadeset ljudi, definitivno najrazličitijih provenijencija, struka, no svakako osoba visokog društvenog utjecaja i mogućih drugih utjecaja.

Budući da se obrana zamjenika državnog odvjetnika pravno fokusira na članak 11. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, u ovom predmetu nedvojbeno je mjerodavno i konvencijsko pravo, pa se nakon elaboracije relevantnog državnoodvjetničkog načela lojalnosti u nastavku trebaju dodatno naglasiti u najbitnijem već dani odgovori na pravna pitanja kroz konvencijsko pravo i sudsku praksu Europskog suda za ljudska prava.

U ovom predmetu Vijeće uopće ne spori da se kao državno tijelo miješa u pravo na slobodu udruživanja zajamčeno člankom 11. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Pojam slobode udruživanja ne odnosi se samo na pravo osnivanja udruga, već i pridruživanje skupini ili organizaciji koja teži određenim ciljevima. Međutim, pravo na slobodu udruživanja nije apsolutno. Miješanje u to pravo opravdano je ako ispunjava zahtjeve iz stavka 2. članka 11. Konvencije, tj. ako je bilo "propisano zakonom", ako je nastojalo ostvariti jedan ili više legitimnih ciljeva i ako je bilo "nužno u demokratskom društvu".

U nastavku se pojašnjava da je u okolnostima konkretnog predmeta miješanje u pravo na udruživanje zamjenika državnog odvjetnika bilo zakonito, odnosno da ima pravni temelj te da se njime nastojao postići legitimni cilj koji je razmjern potrebi za ograničenjem prava, dakle, da je ovo miješanje bilo nužno u demokratskom društvu.

Zakonitost miješanja pod izrazom "propisano zakonom" iz članka 11. Konvencije prije svega zahtijeva da se osporena mjera temelji na domaćem pravu. Pojam "zakon" obuhvaća i domaće i međunarodno pravo, ali i propise nižeg ranga od zakonskih u smislu riječi koja se koristi u Republici Hrvatskoj te sudsku praksu i druge lako dostupne smjernice o njihovom tumačenju i primjeni. "Propisano zakonom" se također odnosi na kvalitetu dotičnog zakona koji mora biti dostupan dotičnoj osobi, jasan i predvidiv u pogledu njegovih učinaka.

Na ovom mjestu, tek uzgred se napominje da se ograničenja iz članka 11. stavka 2. Konvencije odnose na tijela izvršne vlasti, a u velikom broju europskih zemalja državno odvjetništvo je dio izvršne vlasti, pa je zbog hijerarhijske i monolitne strukture kao i kod državnih odvjetništava u zemljama u kojima su ona pozicionirana kao samostalna pravosudna tijela, restriktivna analogija tumačenja ograničenja ne mora biti, a priori isključena.

Ograničenje prava iz članka 11. Konvencije mora biti "propisano zakonom", slijediti jedan ili više legitimnih ciljeva prema stavku 2. i biti "neophodno u demokratskom društvu" za postizanje cilja ili ciljeva.

Podcrtava se da članak 121.a Ustava Republike Hrvatske, članak 117. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine broj 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11, 130/11, 72/13, 148/13, 33/15 i 82/15), članak 94. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine broj 67/18), članak 2. stavak 1. točke 2., 5. i 6. Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 25/08), članak 3. stavak 1. točke 2. i 4. i članak 4. stavak 1. točka 2. Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika (Narodne novine broj 26/19), razrađeno Smjericama za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, praksa Etičkog povjerenstva državnog odvjetništva objavljena na stranicama Etičkog povjerenstva te Zakon o državnoodvjetničkom vijeću (Narodne novine broj 67/18 i 126/19) predstavljaju "zakon" na kojem se temelji Odluka.

Navedeni propisi zadovoljavaju i kriterij kvalitete, odnosno kriterij javne dostupnosti i predvidivosti na način kako ih tumači Europski sud u svojoj praksi. Stoga je zamjenik ██████ znao ili barem mogao ili morao znati prvo, da svoje članstvo u udruzi treba prijaviti te drugo, da je pridruživanje toj udruzi neetično i povlači za sobom odgovornost za stegovno djelo koje mu se stavlja na teret, znači sankcioniranje njegovog neetičkog ponašanja.

"Zakon" je "predvidiv" ako je sročен dovoljno precizno da pojedinac, pa čak i uz odgovarajući savjet, što visokopozicioniranom pravosudnom dužnosniku, notorno je, nije potrebno, regulira svoje ponašanje. Da bi domaće pravo ispunilo navedene kriterije mora osigurati mjeru pravne zaštite od proizvoljnih miješanja u prava zajamčena Konvencijom od strane javne vlasti. U zakonu se dovoljno jasno mora navesti opseg svake takve diskrecijske ovlasti i način izvršavanja te ovlasti. Iako se zamjenik u svojoj obrani poziva na predmet *Maestri protiv Italije*, u kojem je sud utvrdio da uvjet predvidljivosti nije bio zadovoljen jer sudac nije mogao shvatiti da bi njegovo članstvo u ██████ moglo dovesti do toga da mu se izrekne stegovna sankcija, navedeno se iz naprijed izloženih te drugih razloga koji će biti naknadno obrazloženi, ne može "preslikati" na ovaj predmet.

Prvenstveno, kada se u Konvenciji navodi da miješanje u neko pravo mora biti u skladu sa zakonom, misli se na domaći zakon. Stoga činjenica da je povreda utvrđena u gore

navedenom talijanskom predmetu zbog nedovoljne kvalitete domaćeg, talijanskog zakona, ne govori u prilog tome da je pravo osobe protiv koje se vodi stegovni postupak iz istog razloga povrijeđeno i u ovom predmetu.

Općenito, Europski sud za ljudska prava je u svojoj praksi prepoznao potrebu za fleksibilnošću. Razina preciznosti koja se zahtijeva od domaćeg zakonodavstva, koja ni u kojem slučaju ne može predvidjeti svaku mogućnost, ovisi u značajnoj mjeri o sadržaju predmetnog instrumenta, području na koje se odnosi te broju i statusu onih na koje se primjenjuje. U skladu s tim, mnogi su zakoni neizbježno postavljeni u smislu koji su u većoj ili manjoj mjeri nejasni i čije su tumačenje i primjena pitanje prakse. "Zakon" može zadovoljiti kriterij predvidljivosti čak i ako osoba o kojoj je riječ treba odgovarajući pravni savjet, što je, kako je već navedeno, kod zamjenika ██████ izlišno, kako bi ocijenila u mjeri u kojoj je to još u okolnostima svakog predmeta razumno, posljedice koje će njegov postupak imati. Stoga je utemeljeno zaključiti da se u stegovnom pravu trebaju primijeniti drugačiji kriteriji predvidljivosti, jer su norme koje reguliraju stegovna djela nužno formulirane na općenitiji način.

Dakle, zahtjev da zakon bude jasan i predvidiv ovisi o temi koju pokriva i stupnju u kojem je moguće neko pitanje učiniti predvidivim.

Budući da je ovdje riječ o stegovnom postupku koji je pokrenut radi postupanja suprotnog temeljnim načelima Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika kojim se nanosi šteta ugledu državnog odvjetništva i državnoodvjetničkoj dužnosti, nemoguće je detaljno propisati i obuhvatiti sve različite radnje i propuste koji mogu predstavljati stegovno djelo. Praktično je nemoguće definirati s apsolutnom preciznošću koja postupanja su nespojiva s državnoodvjetničkom dužnošću. Stoga su stegovna djela nužno definirana šire, kao "ponašanje nespojivo s državnoodvjetničkom dužnošću".

Također, sukladno praksi Europskog suda od određenih osoba traži se poseban oprez prilikom procjene koji rizik će njegovi postupci imati. Zamjenik protiv kojeg je vođen stegovni postupak pristupio je masonskoj udruzi dok je obnašao jednu od najviših državnoodvjetničkih dužnosti u Republici Hrvatskoj te je znao ili trebao znati da pridruživanje masonima nije spojivo s obnašanjem te dužnosti. Dodatno, on nije tražio niti odobrenje da se navedenoj udruzi priključi, a iz pravila te udruge jasno proizlazi da ona obuhvaća rad, što je protivno teleološkom i kreativnom tumačenju naprijed citiranih odredaba Zakona o državnom odvjetništvu. On nije tražio, dakle, takvo odobrenje nadležnih tijela iako je znao ili morao znati praksu Etičkog povjerenstva državnog odvjetništva da je takvo odobrenje za uključivanje u udruhu u kojoj je članstvo tajno bilo potrebno. Naime, Etičko povjerenstvo odlučivalo je temeljem zahtjeva zamjenika državnih odvjetnika u više predmeta o davanju odobrenja za obavljanjem određenog rada ili djelatnosti, a navedena mišljenja javno su objavljena te su bila dostupna i zamjeniku o kojem je riječ. Štoviše, ako su zamjenici nižih razina znali da trebaju odobrenje za obavljanje djelatnosti, kao što su primjerice sudski tumač i sl., onda je i ██████ svakako znao da treba odobrenje za pristupanje masonskoj udruzi. S obzirom na njezina obilježja, bez obzira na doprinos te udruge u unapređenju demokratskog poretka, jer se ona po svojim internim pravilima, za razliku od svojeg formalnog Statuta, ne pridržava općeg načela Zakona o udrugama; neovisnosti, javnosti, demokratskog ustroja, neprofitabilnosti i slobodnog sudjelovanja u javnom životu, barem ne u mjeri kako to čine i poštuju druge udruge građana.

Svakako da je primjereno i dobrodošlo postojanje i takvih udruga kao što je slobodnozidarska udruga, ali u njima je mjesto za ljude iz slobodnih profesija, liječnike, odvjetnike, umjetnike, aktiviste, sportaše, neovisne stručnjake iz raznih oblasti i predstavnike civilnog društva, koji mogu dati doprinos društvu kao i svaka druga udruga, no iz svih izloženih razloga udruživanje državnoodvjetničkog dužnosnika u masonsku udrugu ne može se nikako smatrati neograničenim, već naprotiv.

Ujedno, kako je već rečeno, zamjenik [REDACTED] je član GRECO-a te je za očekivati da je njegova svijest o važnosti integriteta i neovisnosti državnog odvjetništva na višoj razini od one prosječnog zamjenika. Upravo su sukladno preporuci GRECO-a donesene i Smjernice za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika. GRECO je također pozdravio proaktivniji pristup Etičkog povjerenstva koje je "pokrenulo" interni proces preispitivanja disciplinskih postupaka zbog kršenja etičkih načela, njihovih uzroka i ishoda kroz uključivanje svih državnih odvjetništava u zemlji.

Nadalje, kroz kontinuirane edukacije o etici i deontologiji državnih odvjetnika, u kojima je sudjelovao i [REDACTED], ponavljalo se da je članstvo u mnogim udrugama nespojivo s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti i stoga je zamjenik, kao visokopozicionirani pravosudni dužnosnik, bio ili barem trebao biti svjestan da će njegovo članstvo u [REDACTED] ugroziti ugled i povjerenje javnosti u državno odvjetništvo te dovesti u pitanje neovisnost njega kao državnoodvjetničkog dužnosnika, ali i čitave državnoodvjetničke organizacije.

Iz teksta Ustava Republike Hrvatske koji definira Državno odvjetništvo Republike Hrvatske kao samostalno i neovisno pravosudno tijelo, jasno proizlazi nespojivost funkcije državnoodvjetničkog dužnosnika s udrugom masona koja traži vjernost i "poslušnost zakonima bratstva" i "podržavanje braće savjetom i djelom te čuvanje tajni braće kao svoje vlastite".

Također, članak 94. Zakona o državnom odvjetništvu, kao pozitivni propis, propisuje da se državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika mora ponašati tako da ne umanjí svoj ugled i ugled državnog odvjetništva i ne dovede u sumnju svoju nepristranost te samostalnost i neovisnost državnog odvjetništva, udovoljava kriteriju predvidljivosti, a isto tako i gore navedene odredbe Etičkog kodeksa.

Za istaknuti je, nadalje, da se u Smjernicama za tumačenje temeljnih etičkih i deontoloških načela iz Etičkog kodeksa državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika navodi: "Upitno može biti i članstvo u kulturnim, a poglavito sportskim organizacijama u kontekstu prisutnih nedozvoljenih aktivnosti, odnosno aktivnosti koje su u javnosti ocijenjene kao neetične i moralno dvojbene" (načelo nepristranosti). Stoga je posve jasno da ako upitno može biti članstvo u takvim udrugama, može biti upitno i članstvo u masonskoj organizaciji. Nadalje, u istim se Smjernicama navodi da "Ugled, dostojanstvo i časnost državnog odvjetništva jedna je od temeljnih pretpostavki za postojanje pravde u društvu. Stoga svaki državni odvjetnik vlastitim primjerom, kako u obavljanju profesionalne dužnosti tako i izvan nje, treba razvijati one standarde ponašanja koji doprinose očuvanju ugleda i dostojanstva državnog odvjetništva i državnoodvjetničke profesije. Na taj način ujedno se razvija javno povjerenje u zakonitost i nepristranost rada svakog državnoodvjetničkog dužnosnika te tog pravosudnog tijela u cjelini" (načelo dostojanstva).

Za istaknuti je također da je treće izdanje ovih Smjernica izdalo Državnoodvjetničko vijeće za vrijeme dok je tim Vijećem predsjedavao zamjenik protiv kojeg se vodi stegovni postupak i koji je tom izdanju napisao uvod, obraćanje državnim odvjetnicima. Dakle, on je svakako znao da je članstvo u udruzi masona protivno svim u izreci citiranim odredbama Etičkog kodeksa, povreda kojeg mu se stavlja na teret, i da ona za sobom povlači stegovnu odgovornost. Tek uzgred, Ustavom Republike Hrvatske i Zakonom o državnom odvjetništvu izričito je zabranjeno samo članstvo u političkim organizacijama, a prema iskazu svjedoka [REDACTED], obuhvaćanje većeg broja najrazličitijih uglednih ljudi u masonsku udrugu jača njihova moć, udruga ima za cilj djelovanje u različitim područjima društva, uključujući i pravosuđe, što znači da i ona u sebi sadrži elemente političkog djelovanja, pa je zamjenik [REDACTED], u ukupnom kontekstu donošenja svoje tajne odluke i učlanjenja u masonsku ložu, dijelom i o tome trebao voditi računa.

Uzimajući u obzir gore navedeno, po stajalištu ovog Vijeća, u hrvatskom pravu postoji dovoljan pravni temelj za utvrđivanje stegovnog djela i stegovne odgovornosti zamjenika zbog toga što je njegovo postupanje suprotno etičkim načelima državnog odvjetništva.

Naravno, svako miješanje u pravo na slobodu udruživanja mora težiti barem jednom od legitimnih ciljeva navedenih u stavku 2. članka 11. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, a postojanje takvog legitimnog cilja ovo Vijeće smatra nedvojbenim radi zaštite morala, a pravo je minimum morala, i radi zaštite prava i sloboda drugih, dok nužnost ostalih alternativnih ograničenja Vijeće nije utvrdilo do razine izvjesnosti.

Također, Europski sud za ljudska prava je u odluci o nedopuštenosti zahtjeva u predmetu *Siveri i Chiellini protiv Italije* kazao da nije nespojivo s člankom 11. Europske konvencije o ljudskim pravima tražiti od javnog dužnosnika da, radi transparentnosti, podnese izjavu o članstvu u udruzi kada je ona namijenjena da informira javnost o mogućim sukobima interesa koji utječu na javne službenike/dužnosnike.

Naprijed izloženi odgovori na bitna pravna pitanja u ovom stegovnom postupku također su utemeljeni i na odgovarajućim konkretnim odlukama Europskog suda za ljudska prava, između ostalih *Kafkaris protiv Cipra*, vv, zahtjev br. 21906/04, *Hrvatski Golf Savez protiv Hrvatske*, zahtjev br. 66994/14, *Del Rio PRada protiv Španjolske*, vv, zahtjev br. 42750/09, *N.F. protiv Italije*, stavci 26. i 29., *Maestri protiv Italije (vv)*, stavak 30., *Goodwin protiv Ujedinjene Kraljevine*, zahtjev br. 17488/90, *Kudrevičius i drugi protiv Litve*, vv zahtjev br. 37553/05, *Hashman and Harrup protiv Ujedinjene Kraljevine*, vv, zahtjev br. 25594/94, *Vogt protiv Njemačke*, zahtjev br. 17851/91, *Rekvenyi protiv Mađarske*, vv, zahtjev br. 25390/94, *Haseldine protiv Ujedinjene Kraljevine (zahtjev br. 18957/91)*, *Groppera Radio AG i drugi protiv Švicarske*, zahtjev br. 10890/94, *Vasiliauskas protiv Litve*, vv, zahtjev br. 35343/05, *Peter Zihlmann protiv Švicarske*, zahtjev br. 21861/93, *Grande Oriente d'Italia di Pallazzo Giustiniani protiv Italije (no. 1)*, *Siveri i Chiellini protiv Italije*.

Europski sud za ljudska prava sudi na temelju činjenica i okolnosti svakog pojedinačnog slučaja. Zato se mišljenja i odluke ne mogu izravno preslikavati na sve druge naizgled slične slučajeve. Uz to, Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda je živući instrument koji primjenjuje i razrađuje Sud kroz svoju praksu (*Tvrrer v. United Kingdom*). Njegova stajališta i odluke se šire, mijenjaju i prilagođavaju. U dosadašnjoj praksi ECtHR postoje tek četiri odluke u svezi s masonskim organizacijama, udrugama slobodnih zidara. S obzirom na to nezahvalno je percipirati i donositi zaključke da bi Sud isto

odlučio u drugim naizgled sličnim slučajevima.

Sud ponavlja svoju ustaljenu praksu prema kojoj riječi "zakonom propisane" ne samo da zahtijevaju da pobijana mjera ima neku osnovu u domaćem pravu, već se odnose i na kvalitetu predmetnog propisa, zahtijevajući da bude dostupan dotičnoj osobi i predvidljiv u pogledu njegovih učinaka. See *Rekvenyi v. Hungary* [GC], no. 25390/94, ECHR 1999-III.

Što se tiče uvjeta dostupnosti, Sud smatra da je ovaj zahtjev zadovoljen kada je zakon javan i dostupan podnositelju zahtjeva.

Što se tiče uvjeta predvidivosti, Sud ponavlja da je zakon „predvidljiv“ ako je formuliran s dovoljno preciznosti da omogući pojedincu (ako je potrebno uz odgovarajući savjet) da vidi posljedice koje određena radnja može imati i da prilagodi svoje ponašanje. (See *Hasan and Chaush v. Bulgaria* [GC], no. 30985/96. § 84, ECHR 2000-XI).

Razina preciznosti koja se zahtijeva od domaćeg zakonodavstva u značajnoj mjeri ovisi o sadržaju predmetnog instrumenta, polju za koje je predviđen te broju i statusu onih kojima se obraća. Ta preciznost nikako ne može obuhvatiti sve eventualne mogućnosti primjene konkretne norme. (See *Hashman and Harrup v. the United Kingdom* [GC], no. 25594/94. § 31, ECHR 1999-VIII).

"Teško je oblikovati zakone s apsolutnom preciznošću, a određeni stupanj fleksibilnosti je poželjan kako bi se nacionalnim sudovima (tijelima) omogućilo da razvijaju zakon na temelju vlastite procjene koje su mjere potrebne u interesu pravde." (See *Goodvin v. the United Kingdom*, judgment of 27 March 1996, *Reports of Judgments and Decisions 1996-11*, pp. 497-98, § 33).

"Tumačenje i primjena domaćeg zakonodavstva i propisa je primarno na nacionalnim tijelima vlasti." (See *The Sunday Times v. the United Kingdom* (no. 1), judgment of 26 April 1979, *Series A no. 30*, p. 31, § 49, and *Chorherr v. Austria*, judgment of 25 August 1993, *Series A no. 266-B*, pp. 35-36, § 25).

U važnoj presudi *Olsson v. Svveden* Sud je analizirao važnost elementa predvidivosti u bilo kojem zakonu/propisu koji predstavlja pravnu osnovu za ograničenje temeljnog prava:

"Švedsko zakonodavstvo primijenjeno u ovom slučaju je prilično općenito i daje široku mjeru diskrecije ... S druge strane, okolnosti ... na kojima se može temeljiti odluka toliko su promjenljive da je teško moguće formulirati normu koja pokriva sve moguće slučajeve ... Štoviše, u tumačenju i primjeni zakona, pravilna procjena i tumačenje norme prije njene primijene ... daje smjernice za vršenje diskrecijske ovlasti ... Sud stoga zaključuje da su dotična miješanja tijela vlasti bila "u skladu sa zakonom". (See *Olsson v. Svveden* (no. 1), judgment of 24 March 1988, *Series A no. 130*, pp. 30-31, §§62-63).

U Gorzelik and Others v. Poland (44158/98) [2004] ECHR 72 (17 February 2004):

"Logična je posljedica načela da zakoni moraju imati opću primjenu da tekst propisa nije uvijek precizan. Potreba za izbjegavanjem pretjerane krutosti i držanje koraka s promjenjivim okolnostima dovodi do potrebe prilagodljivosti propisa i normi koje upravo zbog toga moraju u većoj ili manjoj mjeri biti neodređeni. Tumačenje i primjena takvih akata

ovise o praksi."

"Neodređenost propisa u odnosu prema svakoj konkretnoj činjenici koja se u praksi može pojaviti ne čini zakonsku odredbu nepredvidljivom u njezinoj primjeni. Niti puka činjenica da je odredbu moguće primijeniti u više različitih slučajeva ne znači da ona ne ispunjava zahtjev 'predvidljivosti' u svrhe Konvencije."

Zahtjev da zakon bude jasan i predvidljiv ovisi o konkretnom predmetu i o stupnju u kojem je moguće sadržaj vezan uz taj predmet učiniti jasnim i predvidljivim:

U *Chorherr v. Austria* razina preciznosti koja se zahtijeva od domaćeg zakonodavstva "u znatnoj mjeri ovisi o sadržaju razmatranog instrumenta, području kojim je namijenjen i broju i statusu onih kojima je upućen". (See *Chorherr v. Austria, judgment of 25 August 1993, Series A no. 266-B, pp. 35-36, § 25*).

Konvencija naglašava razliku zahtjeva "jasnoće" zakona u dva slučaja: prvo, u definiranju zabranjenog kaznenog ponašanja kaznenim zakonima i drugo, u normama koje ograničavaju uživanje određenih temeljnih prava (poput onih sadržanih u člancima 8. do 11.). Viši stupanj jasnoće potrebniji je u "kriminalnom" kontekstu. (See *Kokkinakis v. Greece, 25 May 1993, Series A no. 260-A, p. 19, § 40*).

"Razina preciznosti koja se zahtijeva od domaćeg zakonodavstva u značajnoj mjeri ovisi o sadržaju predmetnog instrumenta, polju za koje je predviđen te broju i statusu onih kojima se obraća. Ta preciznost nikako ne može obuhvatiti sve eventualne mogućnosti primjene konkretne norme." Također, "sama činjenica da se zakonska odredba može primijeniti u različitim slučajevima ne znači da nije u nesuglasju sa zahtjevom „propisano zakonom.". (See *Vogt v. Germany, judgment of 26 September 1995, Series A no. 323, p. 24, § 48*).

Sud je pronašao „adekvatnu pravnu osnovu" za miješanje u temeljno pravo u zakone čija formulacija „nije apsolutno precizna. Potreba za izbjegavanjem pretjerane krutosti i držanje koraka s promjenjivim okolnostima dovodi do potrebe prilagodljivosti propisa i normi koje upravo zbog toga moraju u većoj ili manjoj mjeri biti neodređeni." (See *Kokkinakis v. Greece, judgment of 25 May 1993, Series A no. 260-A, p. 19, § 40*).

U području disciplinskih prekršaja osnovno je općepriznato pravilo disciplinskog prava da je nemoguće sveiscrpno obuhvatiti i navesti sve različite radnje ili propuste koji mogu predstavljati disciplinski prijestup.

Komisija je bila tijelo ovlašteno Konvencijom za odlučivanje o pitanjima dopuštenosti i imala je mnogo prilika za ocjenu pitanja predvidivosti u disciplinskom pravu:

"Otkaz zaposlenika u Nizozemskoj iz disciplinskih osnova je "propisan zakonom" u svjetlu članka 1639w Građanskog zakonika, koji kaže samo da se "ugovori [o radu] mogu raskinuti kad nove okolnosti to učine nužno potrebnim." (See *Van der Heijden v. the Netherlands, no. 11002/84, Commission decision of 8 March 1985, DR41, p. 270*).

Potvrđena je zakonitost disciplinske sankcije (obvezno oslobađanje podnositeljice zahtjeva od radnih dužnosti) na temelju kadrovske regulacije „zaposlenici se u svim

okolnostima moraju ponašati dostojanstveno i korektno i ne smiju postupati tako da predstavljaju loš primjer". Ova je norma bila dovoljna da se primijenjena sankcija može predvidjeti i da je u skladu s uvjetom "propisano zakonom". (*See Morissens v. Belgium, no. 11389/85, Commission decision of 3 May 1988, DR56, p. 135*).

Odobren kao dovoljno predvidljiv i na taj način „propisan zakonom“ disciplinski propis kojim se uređuje pravna profesija, a kojim je određeno da svako "kršenje integriteta, časti ili diskrecije ... čini *avocat* odgovornim za ... sankcije ..." (*See Zihlmann v. Switzerland, no. 21861/93, Commission decision of 28 June 1995, DR82-B, p. 18*).

Naglašeno je da bi se u slučaju disciplinskih prekršaja trebali primjenjivati posebni kriteriji za određivanje predvidljivosti. U slučaju koji se odnosi na otkaz državnog službenika, u kojem je pokrenuto pitanje predvidljivosti, utvrđeno je da je disciplinski postupak protiv njega bio "propisan zakonom" (propisi se ne navode), ističući da je "disciplinski zakon nužno općenite formulacije". (*See Haseldine v. the United Kingdom, no. 16957/91, Commission decision of 13 May 1992, Decisions and Reports (DR) 73, p. 231*).

Važna sudska odluka: u vezi s disciplinskom regulacijom u predmetu *Vereinigung demokratischer Soldaten Osterreichs and Gubi v. Austria* Sud je izjavio: "Što se tiče vojne discipline, teško da bi bilo moguće izraditi pravila koja detaljno opisuju različite vrste ponašanja. Stoga je potrebno da vlasti takva pravila formuliraju šire. Relevantne odredbe moraju, međutim, pružiti dovoljnu zaštitu protiv samovolje i omogućiti predvidljivost posljedica njihove primjene.". Drugim riječima, zakon usmjeren na stručnjake ne mora biti tako eksplicitan kao onaj upućen laicima.

Ako se prihvati da postoje mnoge vrste ponašanja koje se ne mogu detaljno opisati pa tako ni odrediti, ne mogu se ni točno predvidjeti posljedice takvog ponašanja. Ne mogu se sva moguća ponašanja na koja se određena norma može primijeniti eksplicitno stipulirati.

Uzmimo za primjer "obligation de reserve" koja se primjenjuje u francuskom zakonu na članove javne službe. Nemoguće je nabrojati konkretne slučajeve u kojima će doći do kršenja ove obveze.

Može se čak posuditi primjer iz same Konvencije u vezi s razrješenjem suca s dužnosti s obrazloženjem "da je prestao ispunjavati tražene uvjete" (čl. 24.), od kojih je jedan "visoki moralni karakter" (čl. 21. st. 1.). Ne može se opovrgnuti činjenica da je nemoguće detaljno ili iscrpno opisati sve različite vrste ponašanja koje se mogu smatrati nespojivima s "visoko moralnim obilježjem".

Stoga je na području disciplinskog prava neizbježno da će biti moguća samo opća naznaka (popraćena možda mogućim zabranama) o vrsti ponašanja za koju se može smatrati da predstavlja disciplinski prekršaj i da će stupanj predvidljivosti često biti manji nego u drugim slučajevima kada je u stvari moguća viša razina jasnoće i predvidljivosti zakona.

Rezultat je to da mogu postojati disciplinski prijestupi koji se ne mogu predvidjeti s potrebnom razinom sigurnosti u svim slučajevima, iako je i dalje nužno pružiti najbolju moguću zaštitu od samovolje.

Vijeće se također bavilo tvrdnjom zamjenika državnog odvjetnika da je već vođenjem

ovog stegovnog postupka u svjetlu slobode udruživanja diskriminiran po svjetonazorskoj osnovi.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju ova izjava je krajnje neutemeljena i dijelom ironična.

Naime, najprije je izvjesno, a to je u prethodnom dijelu obrazloženja također jasno prepoznato i razloženo, no ipak valja ponoviti, da je Glavna državna odvjetnica Republike Hrvatske, kao ovlaštena podnositeljica zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka, ocijenila da je njegovo ponašanje koje mu se stavlja na teret protivno Etičkom kodeksu do mjere koja tvori zakonska obilježja bića predmetnog stegovnog djela. Nastavno postupajući legalistički, zatražila je mišljenje Etičkog povjerenstva, tijela koje je Zakonom o državnom odvjetništvu ustanovljeno upravo radi toga da kao mjerodavno tijelo daje mišljenje o sukladnosti nekog, bilo apstraktnog, bilo konkretnog ponašanja s Etičkim kodeksom državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika. Prema logici zakona, kako ga tumači i ovo Vijeće, zaobilaženjem tog zahtijevanog mišljenja, bez obzira što ovlaštena podnositeljica zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka nije bila u dvojbi, štoviše, korektno je ponudila priliku zamjeniku protiv kojeg je po njezinom stajalištu postojala osnovana sumnja na počinjenje stegovnog djela, za "častan uzmak", zakonom propisana uloga Etičkog povjerenstva ne bi imala nikakvog logičkog smisla.

Konačno, prema stanju spisa predmeta, osobito na temelju iskaza svjedoka [REDACTED] te svih internih akata udruge [REDACTED] evidentno je da su kao članovi masona pozvani i dobrodošli ljudi osobitog ugleda i sposobnosti, za razliku od "običnih ljudi", tako da među njih ne prodru "nevrijedni i da ometaju harmoniju njihovog društva".

Lože u kojima je bio ili jeste [REDACTED] u svoj red ne primaju žene.

Ritual koji je prošao [REDACTED] učlanjenjem u [REDACTED] ima svoju simboliku kod inicijacije novog člana, jer kandidat ulazi u hram zavezanih očiju, bosa jedne noge, nogavice zavrnuti do iznad koljena na drugoj nozi i razdrljene košulje.

Razložno je da time dokazuje da nije žena, ali također da nije ni invalid.

Iako se radi o tradicionalnom i alegorijskom ritualu, upravo su u njemu sadržani elementi diskriminacije, slijedom čega je teza [REDACTED] o njegovom diskriminiranju vođenjem ovog stegovnog postupka zapravo apsurdna.

Eliminirajući i ovu tvrdnju, Vijeće smatra da je odista sveobuhvatno, detaljno, pravilno i potpuno, pri tome uvažavajući sva prava obrane, utvrdilo pravnorelevantni činjenični supstrat u ovom predmetu i zakonito ga podvelo pod materijalnoppravnu odredbu iz članka 85. stavka 2. točke 7. Zakona o državnoodvjetničkom vijeću.

Stoga je Vijeće odlučilo izreći na temelju članka 86. stavka 1. točke 4. Zakona o državnoodvjetničkom vijeću zamjeniku [REDACTED] stegovnu kaznu razrješenja od dužnosti.

Odlučujući o vrsti i mjeri stegovne sankcije, Vijeće je uzelo u obzir sve odlučne činjenice i okolnosti, prije svega polazeći od toga da ako je istinska vizura visokopozicioniranog državnoodvjetničkog dužnosnika opća dobrobit, realno u

nepovjerljivom društvu, bremenitom osjećajem pomanjkanja pravde, on treba biti besprijekoran i iskren, vlastitim primjerom poštovanja etike vratiti neophodnu i argumentiranu vjeru u svoju čestitost i čestitost institucije kojoj pripada. Drukčije postupanje, protivno etici obnašanja pravosudne funkcije, koja u svojoj biti mora nositi suštinske atribute javne službe, definitivno je neprihvatljivo.

Naime, razumijevanje i prihvaćanje rada državnoodvjetničkog dužnosnika i državnoodvjetničke organizacije od strane zajednice je *conditio sine qua non* njegovog učinkovitog djelovanja. Radi se o posebno zahtjevnom zadatku jer su odluke državnog odvjetnika često osuđene na nerazumijevanje, nepopularne su i trpe imputiranje različitih političkih i drugih interesnih konotacija s vječitom sumnjom u njihovo nepristrano, samostalno i neovisno donošenje.

Vitalan je interes državnog odvjetništva da državnoodvjetnički dužnosnik sukladno svojoj prisezi i etičkim načelima koja je dužan internalizirati i demonstrirati, naprosto nema pravo u svoju dužnost implementirati bilo kakve drukčije utjecaje, niti smije biti umrežen u bilo kakvu udrugu čiji rad je tajan i netransparentan, bez obzira kakvi su joj stvarni ciljevi budući da onima kojima mora služiti nisu poznati ni njegovo članstvo ni ti ciljevi, a kad to izađe na vidjelo, loš dojam, predrasude ili opravdane sumnje, neminovni su, osobito ako su pobuđeni i stvarnim činjenicama posve neuobičajenog postupanja državnog odvjetnika koji za vrijeme vikenda, zapravo poslušan ██████ masonske lože kojoj pripada, takoreći sudjeluje u radu na konkretnom predmetu u kojem je i jedna od osumnjičenih osoba također pripadnik iste slobodnozidarske lože.

Dakle, kad postupa na način koji mu je zahtjevom za pokretanje stegovnog postupka stavljen na teret, a koji je ovo Vijeće prihvatilo zaključujući da se radi o terećenom stegovnom djelu, o potrebi njegovog strogog sankcioniranja, doista ne postoji nikakva razumna, životna, empirijska, a napose zakonska i etička dvojba. Ujedno, sloboda udruživanja, kao temeljno ljudsko pravo koje je u konkretnom slučaju ograničeno, sa sobom nosi i ljudsku odgovornost, u protivnom postaje izvor kaosa.

U obnašanju visoke državnoodvjetničke dužnosti kod zamjenika ██████ nedostajala je iskrenost, otvorenost i nefalsificiranje u prikazu svojeg stvarnog integriteta, a isto je izostalo, osim u njegovim činima, također i u njegovim istupima.

Posve je jasno da državnoodvjetnički dužnosnik može imati autoritet isključivo kad postupa sukladno Ustavu, zakonima, posebno Zakonu o državnom odvjetništvu i Poslovniku o radu državnog odvjetništva i svakako Etičkom kodeksu državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, u suglasju sa europskim pravom i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Državnoodvjetnički dužnosnik je neuvjerljiv kad tako ne postupa, a ako imalo prekrši zakon, to u sredini u kojoj djeluje i šire ima posebno snažan odjek.

Osim što štiti zakon, državnoodvjetnički dužnosnik mora poštivanjem etičkih i deontoloških načela održavati svoj integritet kako bi u svojem državnom odvjetništvu mogao uspješno, imajući povjerenje i poštovanje svojih kolega zamjenika, pa i službenika i namještenika, obnašati svoju državnoodvjetničku dužnost uz puni legitimitet zahtijevanja primjerenog ponašanja od svih ostalih prema njemu.

Stoga se od državnoodvjetničkog dužnosnika traži, a što je više pozicioniran, još i

više, da radi na realizaciji proklamiranih vrijednosti i standarda, da poštuje druge i brine o interesima drugih, da bude pouzdan, da djeluje konzistentno i transparentno, riječima i djelom, da radi ono što kaže i govori ono što čini.

Postupanje državnoodvjetničkog dužnosnika u fokusu je pozornosti njegove radne sredine i njemu nadređenih, kontrole suda, a svakako kontrole uže i šire zajednice.

Stegovnim djelom koje je zamjenik ██████ počinio, on je, po stajalištu ovog Vijeća, izgubio svaki kredibilitet da takvo ponašanje traži i očekuje od svojih kolega, poglavito onih koji su mu hijerarhijski podređeni, ali i svu vjerodostojnost prema zajednici.

Zaključno, dakle, ovo Vijeće smatra da su ispunjeni Konvencijom zahtijevani uvjeti zakonitosti i legitimnog cilja.

Uz sve izložene okolnosti, kao posebno otegotnu okolnost ovo Vijeće je zamjeniku državnog odvjetnika činjenicom da je pripadanjem udruzi, koja je, između ostalog, po stavu svojih članova, elitistička, sebe stavio u poziciju da i sebi i drugima dokaže da je iznad prirodnih i društvenih zakona i normi koji uređuju život ljudi. Državnoodvjetnička dužnost u neprihvatljivoj simbiozi s članstvom u slobodnozidarskoj udruzi, evidentno je kod njega izazvala osjećaj moralne izuzetnosti s elementima egocentričnosti i nedostatka empatije razvidnog izvjesnom nesposobnošću zauzimanja objektivne perspektive u ocjeni svojeg ponašanja iz ugla prosječno etičnog zamjenika državnog odvjetnika. Zamjenik ██████ ispoljio je zbog osjećaja moći manju svjesnost rizika svojeg ponašanja, odnosno sklonost osjećaju nedodirljivosti i nesankcioniranosti i, što je presudno, umanjenu sposobnost u tumačenju društvenih signala i promatranju stvari s tuđe točke gledišta.

Ova otegotna okolnost, u nedostatku bilo kakvih olakotnih okolnosti, a u zajedništvu s prethodno izloženim okolnostima stegovnog djela, kako iz specijalno preventivnih, a poglavito generalno preventivnih razloga, bez obzira što to ovom Vijeću nije jednostavno, naprotiv, tegotno je, jer se sankcionira osoba iz vlastitih redova, kolega, no unatoč toj tegotnosti i nelagodi upravo je nužno zbog obrane načela postupiti na način lišen oportunitizma, jasno i čestito izraziti objektivno i pravno, pravično i etično te čvrsto i beskompromisno stajalište za koje postoji čista, istinska uvjerenost u njegovu ispravnost i stoga izreći najstrožu stegovnu sankciju, sankciju razrješenja, ne samo kao objektivnu i razmjernu, već kao nužnu.

To znači da je razrješenje jedino razmjerno legitimnom cilju te je stoga nužno u demokratskom društvu, dok se taj legitimni cilj ne može postići nikakvom drugom stegovnom kaznom, slijedom čega je neophodno ponoviti nesporno utvrđenje da je trajno narušeno povjerenje javnosti i same državnoodvjetničke organizacije u postupanje zamjenika državnog odvjetnika ██████, uz napomenu da je to i sam kazao kada je zatražio razrjeđenje s dužnosti Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske, time da je njegov ostanak u državnoodvjetničkoj organizaciji nemoguć i zbog prethodno opisanog karaktera tajnosti članstva u udruzi.

Ovo Vijeće je, naime, svjesno da institucije i etika koja propušta priliku osnaživanja javnog povjerenja razvlašćuje građane negirajući im pravo na sredstva kojima se uključuju u javne prosudbe. Takve bi pogreške uvelike kompromitirale ulogu državnog odvjetništva i pravosuđa u cjelini u demokratskim procesima.

Sukladno svemu izloženom, dakle, odlučeno je kao u izreci ove odluke.

U Zagrebu, 7. prosinca 2021.

ZAPISNIČAR

Andrea Matić

PREDSJEDNIK
DRŽAVNOODVJETNIČKOG VIJEĆA

Darko Klier

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke zamjenik državnog odvjetnika ima pravo žalbe koja odgađa izvršenje odluke.

Žalba se podnosi Vijeću u roku od osam (8) dana od dana primitka odluke, a o njoj odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske na nejavnoj sjednici u Vijeću koje čine tri suca.

Dostaviti:

1. [REDACTED]
2. braniteljice [REDACTED] i [REDACTED]
3. Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, Zagreb, Gajeva 30a
4. Ministarstvo pravosuđa i uprave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 49
5. Osobni očevidnik
6. Spis